

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI



~~A-588~~

Vol 12

V12



1700571

D 003334, Vol. 12

securitatea

D 3334/12

396

STRICT SECRET

nr. 1 (49) — 1980

STRICT
SECRET

Securitatea



Exemplar nr. 627

1980

Cuprins

	Pag.
Hotărârile Congresului al XII-lea al P.C.R., puternic stimulent pentru realizarea unei calități superioare și eficiențe sporite în munca de securitate	4
Pentru o calitate nouă, superioară, în activitatea de contraspionaj, convorbire cu tovarășul general-mr. Aristotel STAMATOIU consemnată de maior VASILE Gheorghe	9
ANCHETA NOASTRĂ	
Realizarea unei noi calități în muncă — preocupare majoră a tuturor cadrelor, grupaj realizat cu participarea tovarășilor general-mr. Aron BORDEA, col. Dumitru DUMITRESCU și col. Ioan COSTICĂ	15
O sarcină de mare răspundere: Perfecționarea pregătirii cadrelor de securitate, articol de col. Gănu BUCURESCU și lt. col. Ilie MERCE	21
ÎN SPRIJINUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE SPECIALITATE	
Creșterea calității muncii informativ-operative pentru prevenirea, depistarea și neutralizarea acțiunilor cu caracter fascist, naționalist-iredentist și de propagandă împotriva orinduirii socialiste-obiectiv important al muncii de securitate în etapa actuală, convorbire cu tovarășul general-mr. Dumitru TABĂCARU consemnată de lt. col. Petre HLADCHI	31
Informații interne	
Cerințe actuale ale muncii informativ-operative în vederea sporirii eficacității măsurilor de prevenire a acțiunilor de trecere frauduloasă a frontierei și de rămânere ilegală în străinătate, documentar de col. Alexandru ALIMAN	37
Pe teme ale muncii de apărare a secretului de stat	
Unele particularități privind activitatea de apărare a secretului de stat în domeniul cercetării științifice, plan de dezbateri realizat de col. Eugen PANDELESCU, col. George GAVRIL și lt. maj. Ilie DUBĂU	43

T-9

— protocol	Cazuri în dezbatere la tema: Măsuri informativ-operative și alte modalități concrete de prevenire a scurgerii de informații, a încălcărilor privind stabilirea de relații cu străinii și a altor prejudicii în sfera relațiilor de comerț exterior și în obiectivele date în competență . . .	Pag. 50
rism	Tendințe actuale ale evoluției terorismului internațional. Direcții de acțiune ale organelor de securitate în raport cu situația operativă antiteroristă actuală, documentar de col. Ștefan BLAGA . . .	53
i penale	Unele măsuri ce se impun a fi luate pentru cercetarea și documentarea cazurilor de expediere în străinătate a unor mărfuri necorespunzătoare, consultație de col. Ilie AVĂDANI și maior Dumitru MARINESCU . . .	58
N ONAL	„Cameleonul”, caz rezolvat de organele de contrainformații în sectoarele economice în cooperare cu alte unități, de col. Ștefan STĂNCULESCU și lt. col. Ion BACHES	65
	Cazul „Linda” — o acțiune de prevenire de la I.J. Sălaj — prezentat de cpt. Gheorghe CORDIS și lt. maj. Ovidiu CAITA . . .	69
	Prin acțiuni conjugate și eficiente de prevenire „drum închis” oricărei tentative de trădare, caz rezolvat de I.J. Olt, prezentat de col. Gheorghe RĂTIU și cpt. Marin GHERGHE . . .	71
	Unele probleme pe care le ridică pregătirea contrainformativă a colectivelor de oameni ai muncii, de col. Ștefan ALEXANDRU și maior Nicolae CĂLUGĂRIȚA . . .	74
	... Filmele pe profilul apărării secretului de stat intens solicitate, microinterviu cu tovarășul col. Ștefan ALEXANDRU realizat de maior Constantin VOIVOZEANU . . .	79
ESA TE HOTARE	Spioni israelieni în S.U.A., traducere și adaptare de Anca-Lidia MILCOMETE . . .	81
ATI EDITORIALE	Știați că... (rubrică realizată de lt. col. Vasile UDUP) . . .	82
	Forme, metode, mijloace de acțiune folosite și categorii de informații căutate de serviciile de spionaj și cercurile reacționare din străinătate în activitatea ostilă deslășurată împotriva R. S. România, prezentare de lt. col. Enăche PASCALE . . .	83
	Bibliografie la temele pentru pregătirea de specialitate (convocarea 1/1980) . . .	84

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare
 Redactori: Lt. col. Petre HLADCHI și maior Gheorghe VASILE

nda nr. 06

Apărut: februarie 1980

...**S**arcini importante au, de asemenea, organele Ministerului de Interne — ale miliției și securității — chemate să vegheze la liniștea publică, la apărarea proprietății socialiste și a proprietății personale, a cuceririlor revoluționare ale întregului nostru popor. Îndeplinindu-și răspunderile încredințate, întemeindu-și activitatea pe sprijinul și participarea maselor, aceste organe trebuie să asigure ca nici o încălcare a legilor socialiste să nu rămână nepedepsită și, în același timp, ca nimeni să nu fie sancționat pe nedrept!

NICOLAE CEAUȘESCU

(Din Raportul prezentat la cel de-al XII-lea
 Congres al Partidului Comunist Român)

HOTĂRIRILE CONGRESULUI AL XII-lea AL P. C. R., PUTERNIC STIMULENT PENTRU REALIZAREA UNEI CALITĂȚI SUPERIOARE ȘI EFICIENȚE SPORITE ÎN MUNCA DE SECURITATE

Ecourile Congresului al XII-lea al P.C.R., eveniment politic crucial în istoria patriei și poporului nostru, își amplifică rezonanța sub bolțile timpului, stimulând prin semnificația lor ritmurile muncii pașnice de construcție socialistă și comunistă pe pământul strămoșesc.

Congresul al XII-lea al partidului, cel mai reprezentativ și mai democratic forum național, s-a înscris în conștiința neamului românesc ca deschizător al unor noi și vaste orizonturi în toate domeniile vieții materiale și spirituale, marcind intrarea societății noastre într-o fază superioară a înlăptuirii Programului partidului de dezvoltare multilaterală a României.

Prin hotăririle sale — strălucită îmbinare de cutezanță revoluționară și rigoare științifică, hotăriri adinec implantate în solul fertil al realităților românești — Congresul al XII-lea a demonstrat plenar că partidul nostru comunist își îndeplinește magistral misiunea istorică de forță conducătoare a societății, de centru vital al națiunii.

Într-o unanimitate generatoare de înălțător entuziasm, reprezentanții în marele forum ai tuturor fiilor pământului românesc, fără deosebire de naționalitate, vîrstă sau profesie, și-au exprimat opțiunea vitală, devenită de-acum istorică, pentru realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, bărbatul cel mai iubit și mai stimat al patriei, strălucit conducător și eminent revoluționar, ctitorul clarvăzător al României moderne, socialiste, personalitate proeminentă a lumii contemporane, în înalta funcție de secretar general al partidului.

Forumul suprem al comuniștilor și-a îndeplinit astfel mandatul de onoare încredințat, dînd expresie solemnă voinței naționale, profundelor sentimente de neprețuită dragoste și adîncă stimă față de omul care întruchipează, prin viața și activitatea sa, virtuțile și geniul creator ale bravului nostru popor.

Acest act politic, de înaltă responsabilitate comunistă și cu impli-

cații majore asupra evoluției societății noastre, reprezintă cea mai sigură garanție a înlăptuirii neabătute a obiectivelor Congresului al XII-lea, a realizării de noi și remarcabile izbînzii în toate domeniile de activitate, cheazășia de nezdruccinat a consolidării independenței și suveranității naționale, afirmării tot mai demne și mai prestigioase a României socialiste.

Hotăririle Congresului al XII-lea exprimă, în totalitatea lor, năzuințele înseși ale poporului român, înalta grijă a partidului, a secretarului său general față de destinele națiunii, față de cauza socialismului și comunismului, toate obiectivele urmărind ridicarea țării cu pași repezi pe noi și noi culmi de civilizație și progres, creșterea bunăstării și fericirii omului, înflorirea multilaterală a personalității umane.

Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Congresul al XII-lea reprezintă un grandios edificiu de gîndire și acțiune revoluționară ale secretarului general al partidului.

Sinteză de o mare profunzime a activității desfășurate de partid și popor, a prefacerilor revoluționare ce au avut loc în viața întregii societăți, document epocal, de o excepțională importanță teoretică și practică, Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu a răsunit de la înalta tribună a Congresului al XII-lea ca un incandescent oratoriu politic, care a intrat deja în conștiința națiunii române drept un autentic act de naștere a viitorului patriei.

Cu marea sa forță de a aplica în mod creator materialismul dialectic și istoric la cerințele societății noastre, de a cunoaște profund structura realităților românești, tovarășul Nicolae Ceaușescu a dimensionat orientarea revoluționară a trecerii la o nouă calitate, superioară, pe baza acumulărilor cantitative anterioare.

Această orientare este meridianul de forță pe care se întilnesc, într-o largă și unitară proiecție a perspectivei, toate mărețele obiective cuprinse în documentele adoptate la Congresul al XII-lea al partidului.

Noua calitate în domeniul apărării securității statului se regăsește ca necesitate de acută actualitate în prețioasele indicații, orientări și ordine pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, comandantul nostru suprem, ni le-a dat cu diverse prilejuri, inclusiv la întîlnirea de lucru cu Biroul executiv al Consiliului de conducere al Departamentului securității statului din septembrie 1979 și trebuie înțeleasă și realizată în raport cu specificul muncii de executare ireproșabilă a sarcinilor ce ne revin din hotăririle de partid și legile țării.

Pe această linie, pornindu-se de la ideea subliniată cu pregnanță în cuvîntările secretarului general al partidului de a se acționa cu perseverență pentru creșterea neconținută a calității muncii de apărare a valorilor fundamentale ale socialismului și în contextul hotăririlor Con-

gresului al XII-lea privind acest imperativ de importanță majoră în etapa actuală, organelor de securitate le revin sarcini deosebite.

Programul de măsuri al Departamentului securității statului concretizează aceste sarcini, stabilind direcții prioritare de acțiune pe toate profilurile de muncă, în vederea înlăturării grabnice a neajunsurilor și lipsurilor criticate de comandantul suprem și a ridicării activității de securitate la nivelul celor mai înalte exigențe.

Coordonatele de acțiune pentru transpunerea în viață a tezei referitoare la realizarea unei noi calități, superioare, în activitatea de securitate trebuie să se axeze îndeosebi pe promovarea cu consecvență a unui profund spirit de partid, revoluționar în întreaga muncă de securitate, dezvoltarea capacității aparatului de a investiga în profunzime faptele și fenomenele cu care se confruntă, perfecționarea continuă a metodelor și mijloacelor specifice de muncă, întărirea și diversificarea legăturilor cu masele largi populare.

Afirmarea permanentă și cu fermitate a spiritului de partid, novator în activitatea profesională permite analiza politică și cunoașterea dialectică a problemelor specifice muncii de securitate, în vederea aprecierii și soluționării lor corespunzătoare, a corelațiilor acestora cu situațiile, fenomenele, conjuncturile și atitudinile ce le pot genera, în raport cu evoluția situației operative ca urmare a mutațiilor ce se produc pe plan intern și extern.

În acest scop sînt necesare măsuri diversificate și eficiente pentru asigurarea însușirii temeinice și transunerii ferme în viață, de către toate cadrele de securitate, a conținutului hotărîrilor de partid, a indicațiilor, orientărilor și ordinelor tovarășului Nicolae Ceaușescu, comandantul nostru suprem, a legilor țării și a celorlalte acte normative. Înțelegerea profundă și aplicarea neabătută în muncă a politicii științifice a partidului, a problematicii documentelor adoptate de Congresul al XII-lea asigură lărgirea orizontului de cunoaștere al fiecărui lucrător de securitate, sporirea vigilenței revoluționare și fermității față de orice fapte antisociale, creșterea calității și eficienței întregii activități de prevenire și combatere a faptelor antisociale.

Manifestarea plenară a spiritului de partid în activitatea de securitate implică totodată măsuri riguroase pentru întărirea răspunderii și angajării în muncă, asigurarea deplină a ordinii și disciplinei, combaterea rutinei și șablonismului în gîndire, perfecționarea pregătirii de specialitate a cadrelor în vederea creșterii profesionalității lor și a nivelului științific al muncii. De calitatea oamenilor, de nivelul competenței și răspunderii cu care muncesc depinzînd în mod substanțial și calitatea rezultatelor obținute, se impune ca procesul pregătirii profesionale în toate compartimentele să asigure însușirea unor cunoștințe de specialitate la

parametrii experienței celei mai avansate, ancorate puternic în realitățile practice și de natură să contribuie eficient la formarea unei viziuni de perspectivă asupra muncii, la dezvoltarea posibilităților tuturor cadrelor de a rezolva cu discernămint și în mod operativ sarcinile de serviciu.

Noua calitate în munca de securitate este indisolubil legată de dezvoltarea capacității aparatului de a investiga în profunzime faptele și fenomenele cu care se confruntă în cadrul competențelor ce-i sînt date prin lege, de a acționa cu mai mult spirit de previziune.

În baza ordinelor, orientărilor și indicațiilor comandantului suprem, întreaga problemă a muncii trebuie analizată cu discernămint politic și profesional, ținîndu-se seama de ansamblul fenomenelor și de perspectiva evoluției lor, de semnificațiile și implicațiile politice pe care le comportă. Este necesar să se pătrundă cu curaj în profunzimea faptelor și fenomenelor de natură să afecteze securitatea statului, pentru a se discerne cine anume din exterior sau din țară pune la cale acțiuni cu un astfel de caracter, care sînt scopurile politice urmărite, ce metode și mijloace se folosesc pentru realizarea lor, pe ce căi se acționează pentru incitarea și sprijinirea elementelor retrograde. Așa cum a atras atenția comandantului suprem, nu trebuie să se piardă nici un moment din vedere că la originea unor asemenea fapte și fenomene se află activitatea desfășurată împotriva României de diferite servicii de spionaj, cercuri reacționare, organizații și persoane ostile din străinătate, care caută să lovească pe orice căi în orînduirea noastră socialistă.

În ridicarea calității întregii activități de securitate la nivelul exigențelor mari impuse de actuala etapă de dezvoltare a țării noastre o importanță deosebită dobîndește perfecționarea continuă a metodelor și mijloacelor specifice de muncă, în paralel cu folosirea lor mai judicioasă.

Acționîndu-se permanent în direcția promovării consecvente a noului, a aplicării cuceririlor științei și tehnicii la nevoile specifice muncii de securitate, se impune totodată să se militeze pentru extinderea utilizării metodelor, mijloacelor și procedeele ce și-au dovedit eficiența în activitatea practică.

Metodele și mijloacele specifice de muncă trebuie perfecționate și modernizate neînterupt, adecvîndu-le complexității problemelor cu care se confruntă organele de securitate în domeniile de responsabilitate. În acest sens este necesară creșterea calității rețelei informative, pentru a se asigura acoperirea tuturor obiectivelor, locurilor și mediilor de interes pentru apărarea securității statului cu surse care dispun de largi posibilități de penetrare și informare, capabile să contribuie în mod substanțial și operativ la cunoașterea și prevenirea acțiunilor ostile de orice fel și să înțeleagă pe deplin semnificația politică a colaborării cu securitatea,

importanța acesteia pentru ocrotirea cuceririlor revoluționare ale națiunii noastre socialiste.

Mijloacele speciale se cer, de asemenea, perfecționate în raport cu creșterea complexității sarcinilor tuturor profilurilor de muncă, punându-se accent pe intensificarea preocupărilor pentru mai buna organizare a activității specifice în compartimentele respective, asigurarea unei discipline conspirativității și secretizări, diversificarea și ridicarea nivelului tehnico-științific al aparatului din dotare, asimilarea de noi prototipuri cu parametri superiori în exploatare.

Intemeierea întregii activități pe sprijinul și participarea maselor, așa cum se subliniază expres în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, la Congresul al XII-lea, constituie pentru organele de securitate premisa sigură a îndeplinirii calitativ superioare a misiunilor încredințate. Pentru traducerea în viață a sarcinilor și indicațiilor ce ne-au fost date de comandantul suprem este imperios necesar să se acționeze cu și mai multă consecvență și fermitate pentru lărgirea și diversificarea legăturilor cu colectivele de oameni ai muncii, promovându-se cu curaj metode și mijloace eficiente de stimulare a cetățenilor, pentru a se adresa cu încredere organelor de securitate, pentru a le sprijini în activitatea desfășurată.

Sub conducerea și cu sprijinul organelor și organizațiilor de partid, unitățile de securitate, în strinsă colaborare cu celelalte organe de stat, cu organizațiile de masă și obștești, trebuie să participe sistematic la educarea cetățenilor în spiritul respectării cu strictețe a legilor țării, imprimând acțiunilor întreprinse pentru pregătirea contrainformativă a populației un pronunțat caracter educativ, mobilizator, astfel ca fiecare om al muncii să înțeleagă pe deplin necesitatea patriotică de a contribui activ la apărarea propriilor cuceriri revoluționare, la progresul patriei socialiste.

Organele de securitate au obligația de a-și spori necontenit aportul la popularizarea legilor, la cunoașterea de către toți cetățenii a îndatoririlor ce le revin pe linia legalității socialiste, participând astfel la crearea în colectivele de oameni ai muncii a unui climat de vigilență și combativitate revoluționară față de orice acțiuni sau manifestări ostile orinduirii socialiste.

Cu luciditatea, tăria și fermitatea insuflate de conținutul mobilizator al documentelor programatice ale Congresului al XII-lea al P.C.R. și având ca far călăuzitor ordinele, indicațiile și orientările de o inestimabilă valoare teoretică și practică date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, comandantul nostru suprem, organele de securitate au datoria să facă totul pentru transpunerea pe planul activității specifice a cerințelor trecerii la o calitate nouă, superioară, neprecupețind nimic pentru îndeplinirea cu înaltă răspundere comunistă a misiunilor încredințate de patrie și popor.

În lumina hotărîrilor Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român

PENTRU O CALITATE NOUĂ, SUPERIOARĂ, ÎN ACTIVITATEA DE CONTRA- SPIONAJ

Convorbire cu tovarășul
General-maior
ARISTOTEL STAMATOIU

Transpunerea în viață a istoricelor hotărîri adoptate de Congresul al XII-lea al P.C.R., a prețioaselor indicații, orientări și ordine date organelor de securitate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar ge-

neral al partidului, comandantul suprem al forțelor armate, la întâlnirea de lucru cu Biroul executiv al Consiliului de conducere al Departamentului securității statului din septembrie 1979 — a ținut să sublinieze încă de la începutul convorbirii noastre tovarășul general-maior **ARISTOTEL STAMATOIU** — ne preocupă intens pe toți cei ce lucrăm în aparatul de contraspionaj. În vederea îndeplinirii exemplare a misiunilor care ne revin din documentele de partid și legile țării trebuie să ne mobilizăm forțele, pentru a ne aduce contribuția noastră specifică la realizarea mărețelor obiective stabilite de Congresul al XII-lea al P.C.R. După cum se subliniază în Directivele Congresului al XII-lea, una dintre componentele obiectivului fundamental în viitorii cinci ani o constituie accelerarea trecerii, pe baza acumulărilor cantitative anterioare, la o nouă calitate a întregii activități economico-sociale, deci și a celei desfășurate în domeniul apărării securității statului.

— Această teză cu profunde semnificații politico-sociale, formulată de secretarul general al partidului în repetate rînduri încă de la Conferința Națională din decembrie 1977, a devenit în prezent un deziderat major, o cerință fundamentală a actualei etape de dezvoltare a țării noastre. Vă rugăm, tovarășe general-maior, să evidențiați câteva dintre aspectele mai importante privind realizarea unei noi calități în munca de contraspionaj.

— Ca în toate celelalte domenii de activitate în care oamenii muncii își îndeplinesc din ce în ce mai bine sarcinile, se poate spune că și ofițerii de securitate, în speță cei din profilul muncii de contraspionaj depun eforturi stăruitoare pentru a executa cât mai corespunzător misiunile ce le sînt încredințate. Trebuie să remarcăm că în unele colective se

muncește mult, majoritatea lucrătorilor își cunosc bine sarcinile și se străduiesc să-și perfecționeze activitatea. Analizându-se însă munca în spiritul exigențelor formulate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al partidului, comandantul nostru suprem, în cuvântarea rostită la Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. din 5—7 septembrie 1979 și în magistralul Raport prezentat la Congresul al XII-lea al partidului, prilejuri cu care a subliniat că trecerea la o nouă calitate, superioară, este o cerință fundamentală a dezvoltării economico-sociale a țării noastre în etapa actuală, rezultă că mai avem încă multe de făcut. În activitatea de contraspionaj, ca de altfel în toată activitatea de securitate, ridicarea muncii pe treapta unei calități noi, superioare, necesită, așa cum ne-a indicat comandantul suprem, promovarea consecventă a spiritului de partid, a unei atitudini de permanentă vigilență revoluționară. Aceasta înseamnă să acționăm cu hotărâre pentru a combate și înlătura unele manifestări negative, cum sint: delăsarea, automulțumirea, rutina, superficialitatea, comoditatea în gândire și să dăm cale liberă afirmării noului, să întărim fermitatea, să imprimăm o înaltă răspundere și o deplină angajare în muncă. Numai procedînd astfel vom putea asigura o eficiență sporită acțiunilor noastre de prevenire a infracțiunilor și a altor fapte antisociale, vom fi în măsură să înlăturăm cu desăvîrșire situațiile cînd constatăm că din sec-toarele de care răspundem se mai scurg uneori informații secrete fără ca noi să reușim să aflăm cum de se întimplă asemenea fenomene. Sarcina noastră de a lupta împotriva spionajului străin, de a-i dejuca planurile ostile cu privire la România este de o răspundere imensă; dacă nu ne-o îndeplinim cum trebuie, la

cei mai înalți parametri de calitate, statului i se pot aduce mari prejudicii.

— *Să înțelegem deci că promovîndu-se cu consecvență un profund spirit de partid se va pune un accent deosebit pe atitudinea față de muncă, pe creșterea neconținută a vigilenței revoluționare, a angajării plenare și responsabilității comuniste a fiecărui lucrător pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor.*

— Evident, atitudinea față de muncă este esențială, dar aceasta nu înseamnă totul, ci reprezintă doar începutul. Calitatea superioară este necesar să se reflecte și în mijloacele și metodele pe care le contrapunem dușmanului. Nu trebuie să uităm nici un moment cu cine ne confruntăm. Serviciile de spionaj străine folosesc împotriva noastră un arsenal imens de mijloace și forțe, cadre și agenți cu înaltă pregătire în activitatea de culegere de informații, procedee ingenioase și realizări tehnice de ultimă oră. Se pune problema firească dacă mijloacele noastre corespund cerințelor actuale, dacă sint suficiente și bine întrebuințate, pentru a putea contracara acțiunile spionajului străin.

În contextul necesității ridicării calității întregii noastre activități la nivelul exigențelor mari puse în fața organelor de securitate de comandantului suprem, mijloacele specifice de muncă trebuie perfecționate și modernizate neînterupt, adaptîndu-le la mutațiile profunde care au loc în evoluția situației operative. Principalul nostru mijloc este rețeaua informativă, căreia îi datorăm cele mai multe dintre realizările obținute pe linia activității de contraspionaj. Dar tocmai acest lucru obligă la o tratare extrem de atentă a modului cum și unde creăm rețea, ce persoane recrutăm și cum le folosim. În

esență este vorba de calitatea muncii cu rețeaua informativă. Dar despre ce calitate poate fi vorba cînd uneori se introduc în rețea persoane insuficient verificate și care desconspiră față de elementele urmărite legătura cu organele noastre, se angrenează în acțiuni ostile împotriva statului român, ori, la prima ieșire în străinătate după recrutare, refuză să revină în țară? Mai poate fi vorba de calitate în cazul acelor ofițeri care desconspiră propria rețea prin modul cum organizează primele contacte, cum o dirijează sau cum efectuează întîlnirile? Ce calitate a muncii cu rețeaua este aceea dacă suspiecții reușesc în unele cazuri să atragă de partea lor pe unii dintre informatorii noștri? Sau — ca să ne referim la alt indicator — cum se explică faptul că în unele compartimente există un număr mare de abandonări ce nu au fost compensate prin recrutări care să acopere necesitățile informative impuse de situația operativă? Bineînțeles că toate acestea sint excepții, dar în domeniul nostru de activitate și un singur asemenea caz poate produce prejudicii serioase.

Se impune să depunem eforturi mai mari pentru a asigura acoperirea tuturor obiectivelor, locurilor și mediilor de interes pentru apărarea securității statului cu surse de calitate, avînd largi posibilități de penetrare și informare, capabile să realizeze sarcini combinate și care să înțeleagă semnificația politică a colaborării cu securitatea, importanța acestei colaborări pentru apă-

rarea valorilor fundamentale ale socialismului.

Și în privința altor mijloace specifice, cum sint, de pildă, cele tehnice sau filajul, este necesar ca pe lingă perfecționarea lor continuă să se asigure măsuri mai raționale de folosire, pentru a se înlătura situațiile în care se abuzează de asemenea mijloace, încercîndu-se a se suplini prin cantitate ceea ce s-ar putea obține prin utilizarea lor judicioasă în cadrul unor combinații și jocuri operative.

— *Desigur că o preocupare permanentă trebuie să existe și în direcția îmbunătățirii neconținute a metodelor specifice organelor de securitate, cunoscîndu-se din practică ce contribuție importantă, de multe ori decisivă, poate avea folosirea unor metode ingenioase la sporirea eficienței activității de contraspionaj, la creșterea calității muncii desfășurate.*

— Pe planul metodelor muncii de securitate sint o serie de progrese, dar unii ofițeri mai uită citeodată că se confruntă cu profesioniști ai culegerii de informații. Ca urmare, unele măsuri propuse (sau chiar aplicate) sint deseori schematice, simpliste și nu duc decît cel mult la sesizarea cadrului sau agentului de spionaj că se află în atenția contraspionajului. Din păcate, aplicarea unor combinații, legende și jocuri operative nu a devenit o regulă a modului de lucru în dosarele de urmărare informativă la majoritatea ofițerilor, ceea ce explică în mare parte de ce uneori inițiativa nu aparține celui care lucrează cazul, ci

obiectivului urmărit, ofițerul mulțumindu-se doar să înregistreze activitatea acestuia, iar adesea nereușind nici atât. Acest lucru explică și numărul încă ridicat de dosare de urmărire informativă ce se închid prin neconfirmarea informațiilor inițiale sau prin „materiale de mică importanță”. Prejudiciile sînt mari: eforturi considerabile fără finalitate, cheltuirea inutilă a unor fonduri materiale însemnate, irosirea de timp în care persoanele ostile pot realmente să acționeze.

— *Tovarășe general-maior, pornind de la prevederile din Programul de măsuri al Departamentului securității statului referitoare la contraspionaj cum apreciați că trebuie să se acționeze în continuare pentru îmbunătățirea activității sub aspect organizatoric și pentru perfecționarea concepției de muncă din acest important domeniu al apărării securității statului?*

— Doresc să arăt că mai ales în ceea ce privește organizarea muncii noastre este imperios necesar un salt calitativ, care să se traducă prin prevenirea și combaterea mai eficientă a acțiunilor de spionaj îndreptate împotriva României socialiste.

Programul de măsuri al conducerii Departamentului securității statului, prin prevederile exprese referitoare la activitatea de contraspionaj, trasează coordonatele principale pe care trebuie să acționăm cu precădere pentru realizarea unei noi calități, superioare, în confruntarea cu serviciile de spionaj străine. În baza acestor prevederi și a ordinelor și

îndrumărilor permanente primite din partea conducerii Departamentului securității statului, depunem eforturi susținute pentru îmbunătățirea concepției muncii de contraspionaj, în sensul de a acționa întotdeauna pornind de la necesitatea cunoașterii detaliate, în funcție de fiecare nouă etapă, a obiectivelor serviciilor de spionaj privind țara noastră, a corelațiilor dintre aceste obiective, a modalităților prin care se îmbină culegerea de informații cu activitatea de diversiune ideologică și propagandă dușmănoasă, cu încercarea de subminare a intereselor politice, economice, militare și de altă natură ale statului român. Totodată, ne concentrăm forțele îndeosebi pe închiderea tuturor canalelor de scurgere a informațiilor, acționind mai hotărît și mai calificat pentru depistarea, controlarea și neutralizarea agenturii serviciilor de spionaj. În stabilirea categoriilor de persoane pe care să le avem permanent în atenție și în fixarea priorităților privind controlul informativ al acestora ținem seama de mutațiile produse în sistemul de relații internaționale ale țării noastre, de faptul că în acest context spionajul străin își recrutează cadrele și agenții îndeosebi din rîndul diplomaților, comercianților, ziariștilor, lectorilor, doctoranzilor și studenților, turiștilor, vizitatorilor la rude etc. și luăm măsuri în consecință.

Așa cum ne învață secretarul general al partidului, în organizarea întregii noastre activități trebuie să pornim de la înțelegerea profundă a problemicii muncii, analizînd po-

litic faptele și fenomenele cu care ne confruntăm și repartizînd corespunzător forțele și răspunderile pe oameni. Concepția clară, științifică în legătură cu ceea ce avem de făcut, stabilirea exactă a priorităților pe baza analizei permanente a situației operative din fiecare compartiment, problemă, obiectiv, folosirea cît mai intensă și judicioasă a capacității tuturor lucrătorilor sînt cerințe de prim ordin ale unei calități superioare în munca de contraspionaj. Un imperativ major îl constituie și perfecționarea stilului de muncă, în special al unor șefi care nu-și fac simțită prezența în cele mai importante acțiuni și măsuri, în activitatea cu rețeaua informativă, în formarea și educarea cadrelor, în transmiterea și generalizarea experienței pozitive, în sudarea colectivelor, în crearea și menținerea acelei atmosfere favorabile unei munci eficiente, de calitate superioară. Deosebit de importantă este cunoașterea oamenilor, munca cu fiecare în parte, solicitarea acestora pe măsura întregii lor capacități, stimularea inițiativei personale în rezolvarea cazurilor, indiferent cît de grele ar fi.

Organizarea științifică și eficientă a muncii presupune existența unui sistem bine pus la punct de urmărire a modului cum se aplică hotărîrile de partid, legile țării, ordinele conducerii ministerului și a Departamentului securității statului, ale comandanților și șefilor, acordîndu-se sprijin activ și îndrumări concrete pentru soluționarea operativă a problemelor muncii.

O latură extrem de importantă a activității de contraspionaj — și în care se impune de urgență ridicarea calității — este cea a analizei, aprecierii și exploatării informațiilor, concepute ca instrumente de lucru ale fiecărui ofițer și ale tuturor șefilor ierarhici. Insist asupra acestei laturi pentru că de calitatea analizei depinde calitatea deciziilor, cu toate implicațiile ce decurg de aici. Or, în acest domeniu sînt încă mari neajunsuri: nu se sesizează uneori că acțiuni în care aparent serviciile de spionaj nu au nici un amestec sînt conduse de fapt chiar de aceste organe; alteori se ignoră că pe lângă date reale la noi pot ajunge și informații denaturate, ca urmare a unor acțiuni de dezinformare sau a altor cauze care trebuie descoperite înainte de a se lua decizii, pentru a nu se greși.

— *Ținînd seama de faptul că rezultatele și calitatea oricărei activități depind în primul rînd de calitatea oamenilor care o desfășoară, ce considerați, tovarășe general-maior, că se impune pe planul perfecționării pregătirii multilaterale a lucrătorilor din aparatul de contraspionaj?*

— Obținerea unei calități superioare în muncă este de neconceput fără o permanentă ridicare a nivelului de pregătire politico-ideologică, de specialitate, militară și de cultură generală al tuturor ofițerilor. De aceea, în raport cu cerințele actuale, cu imperativul subliniat permanent de comandantul suprem privind creșterea susținută a competenței

întregului aparat de securitate, trebuie să milităm neobosit pentru perfecționarea neconținută a pregătirii multilaterale a cadrelor.

La baza acestei pregătiri multilaterale se situează asigurarea prin măsuri diversificate și eficiente a însușirii temeinice, înțelegerii profunde și transpunerii ferme în viață a hotărârilor de partid, a indicațiilor, orientărilor și ordinelor comandantului suprem, a legilor țării și a altor acte normative, a ordinelor și instrucțiunilor de muncă date de conducerea Ministerului de Interne și a Departamentului securității statului.

Pregătirea de specialitate a ofițerilor de contraspionaj este necesar să se facă în mai strinsă legătură cu problemele specifice din munca practică, punindu-se un accent deosebit pe adoptarea unor forme și metode științifice de acțiune. Așa cum se prevede în Programul de măsuri al conducerii Departamentului securității statului, vom asigura ca în toate formele de învățământ profesional ponderea s-o aibă lucrările practice, exercițiile aplicative, testele și alte asemenea mijloace și procedee moderne, care permit înarmarea cadrelor noastre cu cunoștințele necesare pentru rezolvarea la un nivel calitativ superior a sarcinilor și contribuie la formarea unei

viziuni de perspectivă asupra muncii. Integrarea cât mai organică a învățământului cu activitatea practică, aplicarea eficientă în muncă a cunoștințelor și deprinderilor acumulate sînt nu numai cerințe de mare actualitate, ci și condiții indispensabile pentru înțelegerea deplină a modului de acțiune al spionajului modern, pentru cunoașterea și contracararea eficientă a planurilor acestuia, pentru soluționarea la un nivel calitativ superior a problemelor complexe cu care ne confruntăm.

Ca o concluzie la această discuție, în care m-am oprit doar asupra citorva dintre problemele ce constituie obiectul preocupărilor noastre permanente, vreau să subliniez că aparatul de contraspionaj este pe deplin conștient de importanța sarcinilor de prevenire și combatere a acțiunilor ostile ale serviciilor de spionaj și va face totul pentru a realiza pe profilul său de activitate acea calitate nouă, superioară, pe care tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al partidului, președintele țării, comandantul nostru suprem a fixat-o drept cotă de ideal pentru întreg poporul român în actuala etapă de dezvoltare a patriei socialiste.

Convorbirea a fost consemnată de
Maior VASILE Gheorghe



REALIZAREA UNEI NOI CALITĂȚI ÎN MUNCĂ — PREOCUPARE MAJORĂ A TUTUROR CADRELOR

Îndeplinirea ireproșabilă a marilor obiective hotărîte de cel de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român, executarea ordinelor, indicațiilor și orientărilor de o inestimabilă valoare teoretică și practică date organelor de securitate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, comandantul suprem al forțelor armate la întâlnirea de lucru cu Biroul executiv al Consiliului de conducere al Departamentului securității statului, deschid orizonturi largi de afirmare plenară a capacității creatoare a tuturor lucrătorilor de securitate pentru realizarea unei noi calități în muncă, pentru ridicarea ei la nivelul înaltelor exigențe ale dezvoltării societății socialiste în etapa actuală.

Pentru a putea împărtăși din experiența cîștigată cu privire la preocupările actuale ale cadrelor în vederea executării ordinelor și orientărilor ce vizează crearea unei noi calități, publicația noastră a inițiat o anchetă în cadrul căreia a adresat întrebarea:

◆ Ce măsuri au fost inițiate în unitatea dumneavoastră pentru realizarea unei noi calități în munca de securitate și cum se acționează pentru îndeplinirea acestora?

Publicăm mai jos răspunsurile ce ne-au fost trimise de tovarășii: general-maior Aron BORDEA, șeful Securității județului Dîmbovița, colonel Dumitru DUMITRESCU, șeful Inspectoratului județean Alba al Ministerului de Interne, colonel Ioan COSTICĂ, șeful Securității județului Tulcea.

Creșterea competenței profesionale — sarcină prioritară a fiecărui ofițer

General-maior Aron BORDEA: Experiența muncii proprii ne-a dovedit că obținerea unei eficiențe maxime în activitatea noastră se află

în relație directă cu competența oamenilor, cu pregătirea celor chemați să îndeplinească sarcinile complexe și de mare răspundere puse de partid, de comandantul nostru suprem, în fața organelor de securitate. Tocmai de aceea, conducerea profesională și comitetul de partid ale Inspectoratului județean Dimbovița al Ministerului de Interne se preocupă ca pregătirea politico-ideologică și de specialitate a ofițerilor de securitate să fie strins corelată cu sarcinile curente și cele de perspectivă. La convocările de învățămînt, în ședințele profesionale și în adunările generale am pus întotdeauna accentul pe desprinderea din documentele de partid, din ordinele conducerii ministerului și a Departamentului securității statului a sarcinilor ce ne revin pe plan local, a obligațiilor ce le avem pentru ridicarea calității muncii în profilurile și problemele de care răspund lucrătorii de securitate din unitatea noastră. Șefii profesionali de pe toate treptele, sprijiniți de birourile organizațiilor de partid, continuă să militeze pentru înțelegerea profundă și aplicarea întocmai a documentelor de partid, a legilor țării și a ordinelor care ne reglementează activitatea.

Pentru creșterea competenței cadrelor am luat și măsura ca fiecare ofițer să se documenteze temeinic și permanent asupra specificului și evoluției obiectivului sau problemei date în răspundere, a noutăților și perspectivelor de ordin tehnic sau teoretic din domeniul respectiv, să cunoască în detaliu problematica cu care se confruntă, locurile și mediile de interes pentru securitatea statului.

Colonel Dumitru DUMITRESCU: Trecerea la realizarea unei noi calități nu poate fi concepută fără o pregătire temeinică a cadrelor, fără înțelegerea — în primul rînd — a cerințelor și exigențelor ce rezultă din documentele Congresului al XII-lea al partidului, din ordinele și indicațiile conducerii ministerului nostru. De aceea, la Inspectoratul județean Alba au fost inițiate și materializate acțiuni de studiere și însușire a documentelor de partid, a Programului de măsuri al Departamentului securității statului; sarcinile specifice ce ne revin din aceste documente au făcut obiectul unor amănunțite dezbateri la nivelul comitetului de partid și al conducerii inspectoratului, al plenarelor cu activul de partid, al adunărilor generale ale organizațiilor de bază, precum și în compartimentele profesionale cu toți ofițerii. Reluăm asemenea acțiuni ori de cîte ori considerăm că este necesar, dezbătînd și fundamentînd teoretic toate problemele muncii practice și, respectiv, discutînd și adaptînd la modul concret problemele teoretice de principiu. Sintem hotărîți ca acest mod de pregătire al cadrelor să-l adoptăm și în actualul an de învățămînt de specialitate, iar în adunările de partid să se discute mai des, la obiect, contribuția fiecărui lucrător la realizarea unei noi calități în munca de securitate.

Colonel Ioan COSTICA: Și la Tulcea acordăm o deosebită atenție creșterii competenței cadrelor, ridicării nivelului lor de pregătire politico-ideologică, de specialitate și militară. Impreună cu comitetul de partid am luat măsuri ca în inspectoratul nostru întreaga activitate de pregătire, propaganda de partid să fie orientate în spiritul tezelor și obiectivelor cuprinse în documentele celui de-al XII-lea Congres al P.C.R. și al sarcinilor ce rezultă din Programul de măsuri al Departamentului securității statului ce vizează realizarea unei noi calități a muncii. Menționez că în

sensul celor arătate am organizat dezbateri pe colective de muncă — pe care le vom continua —, în cadrul cărora s-au relevat elementele și ideile de noutate. În acțiunile de pregătire a cadrelor urmărim nu numai transmiterea cunoștințelor, enunțarea ideilor, dar și pătrunderea sensurilor obiectivelor și măsurilor stabilite în documentele amintite mai sus. De regulă, facem o corelare a acestor obiective cu sarcinile noastre practice, cu munca concretă a fiecărui ofițer.

Un stil de muncă dinamic, permanent deschis către nou...

Colonel Dumitru DUMITRESCU: Sintem de partea celor care militează pentru un stil de muncă dinamic, suplu, corespunzător problemicii activității noastre, subordonat desfășurării la cote calitativ superioare a muncii concrete. Tocmai de aceea, conducerea inspectoratului nostru a analizat în ultimul timp — cu mai mult spirit critic și autocritic — modul cum au fost îndeplinite măsurile stabilite în planurile întocmite în dosare și cazuri aflate în lucru și a stabilit de fiecare dată sarcini care să ducă la o creștere a calității muncii, respectiv la o mai bună cunoaștere a situației operative, la măsuri eficace de prevenire și contracarare a oricăror manifestări sau acțiuni dușmănoase.

În concepția noastră, a milita pentru sporirea calității și eficienței muncii înseamnă a nu admite nici un fel de intreruperi, amînări, tergiversări de la fluxul firesc al muncii, de la măsurile stabilite în comun cu ofițerii operativi și șefii de compartimente. Acordăm, în acest sens, o atenție deosebită controlului executării la timp a sarcinilor, modului de aplicare a celor hotărîte. În orice stadiu al acțiunilor noastre ascultăm părerile și propunerile ofițerilor, îndreptate spre executarea operativă și cu mai multă eficiență a măsurilor adoptate; aici remarc aportul organizației de partid, al tuturor comuniștilor la combaterea atitudinii celor ce caută justificări în loc de soluții în executarea la timp și în bune condiții a sarcinilor, la înlăturarea tendințelor de automulțumire, de inerție, care, din păcate, mai apar uneori.

General-maior Aron BORDEA: Am pornit la realizarea sarcinilor de mare răspundere ce rezultă din documentele Congresului al XII-lea al partidului, din Programul de măsuri al Departamentului securității statului, hotărîți să facem totul pentru realizarea unei noi calități. În acest scop, cadrele cu funcții de conducere de la Securitatea județului Dimbovița și-au revăzut propriul lor stil de lucru și s-au mobilizat la maximum pentru a aplica metode care să vizeze o largă deschidere spre nou, spre generalizarea experienței pozitive. Pentru aplicarea practică a acestei concepții, activitatea noastră este orientată, în primul rînd, către sarcinile de mare actualitate, spre cele care impun măsuri ce implică multă operativitate, iar pentru aceasta stabilim periodic — și ori de cîte ori este necesar — prioritățile muncii. Cu sprijinul organizațiilor de partid, șefii de compartimente pun în discuția colectivelor cazuri concrete, evidențiind metodele bune folosite pentru cunoașterea și generalizarea lor.

În vederea realizării unei noi calități a muncii, noi am luat măsura să asigurăm prezența nemijlocită a ofițerilor cu funcții de conducere în locurile și în situațiile în care trebuie să dea rezolvări practice, operative,

unor probleme cu un grad sporit de dificultate. Mutarea centrului de greutate al activității din „analiza de birou” în „analiza pe teren” a dat posibilitatea șefilor de compartimente să verifice personal viabilitatea hotărârilor lor anterioare, să scoată la iveală neajunsurile și cauzele acestora, să promoveze inițiativele bune ale ofițerilor și să generalizeze în colectivele de care răspund metodele eficiente folosite. Această măsură a permis o cunoaștere mai temeinică a cadrelor, a greutăților cu care se confruntă, precum și o stabilire la fața locului a amplitudinii — să zicem — a evenimentului sau fenomenului despre care am obținut informații, a consecințelor posibile și să luăm măsurile cele mai eficace de verificare și de clarificare a datelor de care dispunem.

Colonel Ioan COSTICA : Am acordat și acordăm o atenție deosebită îmbunătățirii și perfecționării stilului de muncă, mijloacelor și metodelor specifice pe care le folosim. Organizația de partid, șefii de compartimente urmăresc realizarea ritmică și cu exigență sporită a unor sarcini prioritare și îndeosebi efectuarea de recrutări în rețeaua informativă, lucrarea calificată a dosarelor de urmărire informativă — în special conjugarea mijloacelor muncii noastre în realizarea sarcinilor stabilite —, clarificarea operativă a unor date și informații obținute în procesul muncii.

Sistematic, împreună cu șefii de compartimente și ofițerii din probleme analizăm baza de lucru, împrejurări în care decidem asupra elementelor ce trebuie să ne stea în atenție și asupra măsurilor informativ-operative ce urmează să fie luate. Mai mult ca în alte perioade — împreună cu ofițerii din probleme — am lucrat nemijlocit la elaborarea unor legende, combinații și jocuri operative, urmărind eficiența măsurilor aplicate. După finalizarea fiecărui caz, analizăm modul cum s-a acționat, evidențiem părțile pozitive și cele negative, în scopul generalizării experienței înaintate și al combaterii unor măsuri superficiale, birocratice.

Atenție sporită folosirii la un nivel calitativ superior a mijloacelor muncii informativ-operative...

General-maior Aron BORDEA : Acționând în spiritul documentelor celui de-al XII-lea Congres al P.C.R., în scopul executării sarcinilor ce ne revin din Programul de măsuri al Departamentului securității statului, la Securitatea județului Dimbovița am acordat o mai mare atenție folosirii judicioase a mijloacelor muncii informativ-operative, imbinării lor raționale — în raport cu situația operativă concretă — pentru clarificarea cazurilor aflate în lucru, urmărind de fiecare dată eficiența măsurilor întreprinse. În primul rând, pentru a putea pătrunde în înțelegerea elementelor urmărite, am reanalizat calitățile și posibilitățile reale ale rețelei informative și, în raport cu cele constatate, am stabilit sarcinile concrete pe care trebuie să le rezolve fiecare informator și colaborator. Pe măsura încheierii acestor analize, fiecare persoană din rețea a fost reinstruită și dirijată cu sarcini pe profil, cât și cu unele sarcini generale, de principiu, pentru a fi în măsură ca la nevoie să intervină direct în prevenirea unor acțiuni ostile. Concomitent, am analizat și dosarele de urmărire informativă, alte cazuri aflate în atenție,

stabilind cele mai eficace mijloace ale muncii informativ-operative pentru rezolvarea sarcinilor la nivelul exigențelor. Analizele efectuate la nivelul întregii problematice cu care ne confruntăm ne-au permis să asigurăm o mai bună conjugare a forțelor de care dispunem în compartimentele noastre de muncă și să canalizăm toate energiile spre scopul major al prevenirii săvârșirii oricăror infracțiuni sau a altor fapte antisociale îndreptate împotriva securității statului. Aici vreau să fac o remarcă, și anume că, împreună cu organizația de partid, urmărim — prin discuții individuale, în biroul organizației de bază, în adunări generale — să dezvoltăm conștiința maximă la fiecare lucrător de securitate de a realiza la timp și în condiții de calitate sporită sarcinile stabilite. Așa se explică faptul că astăzi, la Securitatea județului Dimbovița, se poate vorbi de aplicarea în mai bune condiții a unor combinații și legende, a altor asemenea măsuri îndrăznețe, care contribuie la clarificarea operativă a informațiilor obținute, la cunoașterea situației din obiectivele, problemele și mediile ce sînt în atenția noastră.

În același timp, pentru a putea folosi judicios sursele de care dispunem, am acordat importanța cuvenită conlucrării cu organele de miliție, prin realizarea unui schimb permanent și operativ de informații în cazuri și probleme concrete, precum și cu Grupul județean de pompieri, pentru efectuarea cu operativitate a unor constatări în obiectivele economice și eliminarea stărilor de pericol.

Colonel Dumitru DUMITRESCU : La Inspectoratul județean Alba al Ministerului de Interne am pus accent deosebit pe folosirea la un nivel calitativ superior a mijloacelor muncii informativ-operative. Am acordat prioritate muncii cu rețeaua informativă și acționăm pentru creșterea ei calitativă, scop în care am analizat — cu mai mult spirit critic și autocritic — aportul fiecărei persoane folosite de noi. Am avut în vedere valorificarea la maximum a tuturor posibilităților de care dispune rețeaua, a modului cum este amplasată și folosită pentru asigurarea informativă a tuturor obiectivelor, locurilor și mediilor unde avem responsabilități. De asemenea, am analizat aportul rezidenților și am stabilit sarcini care să ducă la creșterea calitativă a muncii lor. În consecință, am reușit într-un termen relativ scurt să eliminăm din rețea persoane ce constituiau balast și să recrutăm — după un studiu calitativ corespunzător — informatori și colaboratori cu posibilități reale în rîndul elementelor cunoscute cu antecedente politice sau penale, ori semnalate cu manifestări ostile prezente. De asemenea, conștienți de faptul că o rețea bună, capabilă, poate să-și aducă o contribuție substanțială la ridicarea calității muncii, ofițerii de securitate din inspectoratul nostru au reușit să atragă la colaborare, în ultima vreme, mai mulți specialiști de valoare din economie, învățămînt, artă și cultură, din sectoarele de cercetare-proiectare, comerț exterior și altele. Ca urmare a unei instruirii corespunzătoare, a desfășurării unei munci calificate cu rețeaua, lucrătorii de securitate au realizat mai multe combinații, infiltrări, percheziții secrete, lucrări speciale în cazuri importante. Totodată, au elucidat cu operativitate unele suspiciuni, au identificat diverse elemente pretabile la acțiuni ostile, arii de preocupări concrete dezvoltându-se pe măsura includerii în rețea a unor persoane capabile și folosirii mai judicioase a celorlalte mijloace ale muncii.

Colonel Ioan COSTICĂ : O atenție deosebită am acordat organizării muncii informativ-operative la un nivel calitativ superior. În acest scop, am luat măsura reanalizării fiecărui dosar aflat în lucru, a obiectivelor ce le avem în atenție și, în raport cu particularitățile, posibilitățile concrete și greutățile ce se întâmpină, am adoptat măsuri mai eficiente — le-aș numi mai ofensive — de folosire mai corespunzătoare a mijloacelor muncii informativ-operative, vizând creșterea calității muncii. Aș aminti aici — cu titlu de schimb de experiență — că pentru soluționarea dosarelor și cazurilor mai deosebite am creat colective de trei-patru ofițeri ce au posibilități de a sprijini clarificarea sarcinilor stabilite și care prin rețea, prin celelalte mijloace ale muncii, contribuie direct la finalizarea acestora; desigur că și în aceste cazuri se acționează pe bază de plan, la realizarea căruia sint chemați să participe toți ofițerii din colectiv, stimulându-se inițiativele bune.

Calitatea este o cauză a întregului colectiv! Aceasta este deviza sub care acționăm, prin analizele ce le facem împreună cu ofițerii din probleme, spre a găsi căi și metode cât mai eficiente de ridicare a calității muncii. Spre exemplu, reanalizând — în spiritul Programului de măsuri al Departamentului securității statului — modul cum realizăm cunoașterea situației operative din obiectivele economice, am efectuat o analiză mult mai complexă, la obiect — raportat la fabrică ori șantier, dar și la persoană —, hotărînd concret cum trebuie să folosim, în fiecare caz, potențialul informativ de care dispunem, ca și celelalte mijloace ale muncii.

Măsurile noastre au început să dea rezultate; cunoaștem mai bine situația operativă și putem să acționăm astfel mult mai prompt pentru prevenirea unor situații nedorite.

...În continuare o activitate susținută pentru creșterea calității și eficienței muncii

General-maior Aron BORDEA : Sintem conștienți că cele înfăptuite pînă în prezent pentru realizarea unei noi calități a muncii reprezintă doar un prim pas; se impune ca noi — cadrele de conducere și organizațiile de partid — să desfășurăm în continuare o activitate susținută pentru ca tot ceea ce am început să fie consolidat și dezvoltat spre același scop: creșterea calității și eficienței muncii de securitate.

Colonel Ioan COSTICĂ : Atenția noastră este îndreptată spre a intensifica eforturile de ridicare a calității muncii. Pentru aceasta — împreună cu birourile organizațiilor de partid — milităm ca toate cadrele să-și asume răspunderi concrete în rezolvarea problemelor, să se angajeze efectiv — cu inițiativă și competență — pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin.

Colonel Dumitru DUMITRESCU : Ofițerii de securitate din inspectoratul nostru sint hotărîți să muncească cu toată răspunderea pentru îmbunătățirea calitativă a muncii profesionale, creșterea competenței lor în înfăptuirea misiunilor și sarcinilor încredințate.

Grupaj realizat de
Lt. col. Petre HLADCHI
Maior Gheorghe VASILE

În documentele Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român și, în primul rînd, în Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu se subliniază faptul că odată cu preocuparea statornică pentru continua dezvoltare și modernizare a economiei naționale, a întregii orinduirii sociale, partidul nostru acordă o deosebită atenție activității de dezvoltare a conștiinței socialiste a maselor, de largire a orizontului științific și cultural al comuniștilor, al întregului popor, de pregătire multilaterală a activiștilor de partid și de stat, a cadrelor necesare tuturor domeniilor de activitate. Această sarcină majoră, care stă în fața organelor și organizațiilor de partid, a conducerilor tuturor unităților socialiste, a întregului sistem de formare și perfecționare a cadrelor, este determinată de cerințele obiective ale dezvoltării orinduirii noastre socialiste în etapa actuală.

În afara acestor cerințe, care au o deplină valabilitate și pentru cadrele aparatului de securitate, necesitatea ridicării la un nivel superior a pregătirii lor de specialitate și militare, în strînsă legătură cu îmbunătățirea pregătirii politico-ideologice, este determinată de sarcinile și misiunile deosebite pe care conducerea partidului și statului, personal



Perfecționarea pregătirii cadrelor de securitate

comandantul suprem al forțelor armate, le pun în fața organelor noastre în condițiile actuale.

În repetate rînduri, secretarul general al partidului ne-a atras atenția că pentru a desfășura o activitate de calitate, eficientă, trebuie să ținem permanent seama de schimbările ce au avut sau au loc în societatea noastră, de transformările revoluționare din domeniul forțelor de producție, al structurii sociale, din conștiința maselor. În același timp, este necesar să studiem aprofundat și să înțelegem în mod politic fenomenele din viața internațională, precum și implicațiile pe care acestea le au pentru munca organelor de securitate. Numai în felul acesta putem adapta corespunzător formele și metodele de muncă la mutațiile ce se produc, la condițiile noi de activitate, putem fundamenta munca noastră pe o concepție științifică, realistă.

Punînd în fața noastră sarcina perfecționării pregătirii cadrelor, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia în Cuvîntarea la Adunarea ac-

tivului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne din decembrie 1976: „Munca de securitate și miliție, munca în domeniul criminalității trebuie să se bazeze pe o concepție clară, științifică, pe o însușire temeinică a cunoștințelor de specialitate... ea necesită pricepere, intuiție, îndrăzneală și o înaltă competență”. Cu același prilej, comandantul suprem a ordonat să fie elaborat un program multilateral de perfecționare continuă a pregătirii tuturor cadrelor Ministerului de Interne. În acest sens, au fost elaborate și s-au aprobat Dispozițiunile privind perfecționarea pregătirii de specialitate și militare a cadrelor Ministerului de Interne în perioada 1978—1980, precum și planurile tematice aferente. Însuși faptul că personalul secretarului general al partidului a analizat și aprobat programele noastre de pregătire subliniază atenția deosebită pe care conducerea superioară de partid și de stat o acordă ridicării continue a pregătirii politico-ideologice, de specialitate și militare a cadrelor de securitate, dezvoltării priceperii și competenței lor, în vederea abordării și rezolvării la un nivel calitativ superior a problemelor cu care se confruntă pe toate liniile de muncă.

Conducerea partidului a analizat în repetate rânduri activitatea de pregătire a cadrelor Ministerului de Interne, stabilind de fiecare dată măsuri menite să ducă la înlăturarea neajunsurilor existente, la ridicarea pe o treaptă nouă a conținutului și eficacității activității de instruire și educare a tuturor lucrătorilor, la creșterea competenței lor politice și profesionale. Mai recent, în luna septembrie 1979, Secretariatul C.C. al P.C.R. a analizat concluziile rezultate din controlul efectuat de Secția pentru problemele militare și justiție, stabilind noi măsuri pentru perfecționarea pregătirii multilaterale a cadrelor noastre, inclusiv prin învățământul superior de stat.

Acționând în spiritul hotărârilor de partid, la ședința de lucru cu activul de partid și de comandă din Departamentul securității statului din octombrie 1979, care a avut loc din inițiativa și la indicația tovarășului Nicolae Ceaușescu, conducerea Departamentului securității statului, personal tovarășul ministru secretar de stat Tudor Postelnicu a subliniat din nou necesitatea de a se acționa cu fermitate pentru perfecționarea pregătirii politico-ideologice și profesionale a cadrelor de securitate, pentru aplicarea eficientă în muncă a cunoștințelor și deprinderilor acumulate în procesul de pregătire. În acest context, tovarășul ministru secretar de stat Tudor Postelnicu a cerut ca pregătirea aparatului să se facă în strinsă legătură cu problemele specifice cu care se confruntă, punându-se un accent deosebit pe necesitatea realizării cit mai grabnice a cerinței comandantului suprem de a se conferi întregii munci de securitate un profund spirit de partid și pe adoptarea unor forme și metode științifice de acțiune.

Ca urmare a grijii și atenției acordate de conducerea partidului, a acțiunilor și măsurilor întreprinse, dispunem în prezent de toate condițiile necesare pentru a asigura pregătirea și perfecționarea cadrelor la nivelul cerințelor actuale: s-a creat o puternică bază materială în școli și unități; în sprijinul pregătirii cadrelor s-au elaborat și difuzat în unități un număr mare de materiale; pentru activitățile de pregătire este timp afectat — în mod special — în orele de program; cadrele care urmează diferite forme ale învățămîn-

tului superior beneficiază de concedii plătite și alte înlesniri etc. Toate acestea au făcut ca, în ultimii ani, procesul de pregătire a cadrelor de securitate să cunoască reale mutații și o evoluție pozitivă pe toate planurile. Astfel, întregul aparat de securitate este cuprins și realizează o susținută activitate de pregătire politico-ideologică, de specialitate, militară, fizică și de limbi străine; perfecționarea pregătirii se asigură pe baza unor planuri tematice adecvate situației specifice diferitelor unități și compartimente, fiind permanent puse de acord cu mutațiile ce intervin în situația operativă, cu schimbările petrecute în viața internă și internațională.

Prin măsurile întreprinse până în prezent s-au asigurat condițiile ca până la sfârșitul acestui an să se încheie prima etapă de reciclare a pregătirii, prin cursuri, a întregului aparat de securitate, activitate deosebit de vastă și complexă, menită să reimpătrăzească și să aprofundeze cunoștințele cadrelor, să le dezvolte și să le consolideze deprinderile necesare desfășurării muncii practice.

O atenție deosebită s-a acordat perfecționării cadrelor de conducere și pregătirii prin cursuri a rezervei de cadre. Astfel, în anul trecut s-a organizat pentru prima dată un curs de perfecționare, cu durată de 45 zile, pentru locțiitorii șefilor unităților centrale, șefii securităților județene și locțiitorii lor; au funcționat două serii de pregătire a cadrelor din rezervă pentru funcții de șefi de serviciu, cu durată de 6 luni; s-a realizat practic reciclarea prin cursuri a tuturor șefilor de serviciu din aparatul de securitate. A crescut, totodată, contribuția nemijlocită a unităților centrale și teritoriale de securitate la desfășurarea activităților de învățământ în cadrul cursurilor, realizându-se și pe această cale pași însemnați în legarea procesului de instruire de actualitățile concrete ale muncii operative. A continuat, de asemenea, să se desfășoare cu rezultate pozitive activitatea de completare a studiilor unor cadre de securitate prin învățământul de stat și de perfecționare a pregătirii lor prin cursuri post-universitare, de specializare și doctorat.

Realizările obținute pe linia perfecționării pregătirii cadrelor s-au reflectat în îmbunătățirea activității de îndeplinire a sarcinilor și misiunilor, a ordinii și disciplinei în unități.

In organizarea și conducerea procesului de pregătire a cadrelor de securitate s-au manifestat însă și o serie de neajunsuri și deficiențe care au făcut ca sub aspectul conținutului și eficacității unele activități desfășurate pe această linie să nu se ridice la nivelul cerințelor și exigențelor. Este suficient să reamintim, în acest sens, criticile aspre care ne-au fost făcute de Secretariatul Comitetului Central ca urmare a lipsurilor constatate de Secția pentru problemele militare și justiție a C.C. al P.C.R. cu ocazia controlului efectuat în unele unități centrale și teritoriale de securitate.

Principalele neajunsuri și deficiențe din domeniul perfecționării pregătirii cadrelor, care s-au manifestat și se resimt încă în activitatea noastră au fost reliefate și cu prilejul recentei convocări cu ofițerii ce se ocupă de organizarea procesului de pregătire a cadrelor, ele vizând următoarele aspecte:

— Planurile de pregătire elaborate în unele unități nu au fost suficiente de cuprinzătoare și legate de specificul și particularitățile de muncă. În unele cazuri, acestea s-au limitat doar la cuprinderea temelor stabilite la nivel central, fără a fi completate cu alte teme specifice, în măsură să răspundă cât mai deplin nevoilor de pregătire a cadrelor în raport cu problemele cu care se confruntă fiecare unitate, fiecare compartiment de muncă. De asemenea, nu în toate cazurile se realizează o corelare organică între temele comune și problemele concrete pe care le ridică activitatea practică; există tendința ca temele comune să fie privite și tratate ca generale, deși s-a cerut și se cunoaște necesitatea ca ele să fie adaptate la specificul muncii, să se desprindă din conținutul lor ceea ce este particular, acele concluzii, idei și chiar soluții de ordin practic care să învioreze activitatea fiecărui lucrător de securitate.

— În planificarea convocărilor de învățămînt, a celorlalte activități de pregătire nu se ține seama întotdeauna de misiunile la care pot fi angajate unele cadre (sezon estival, anumite deplasări previzibile ș.a.), fapt care determină executarea formală, în grabă, fără pregătirea corespunzătoare a acțiunilor, înregistrându-se și multe absențe. Nu de puține ori se recurge la amânarea nejustificată a activităților de pregătire, fapt care duce la aglomerarea lor în anumite perioade, la realizarea lor în pripă și fără eficiență sau chiar la neexecutarea unor activități planificate.

Au existat situații cînd planurile de pregătire au fost întocmite în limita unui număr mai mic de ore decît cel prevăzut în Dispozițiuni, iar în unele cazuri, șefii, în mod cu totul nejustificat, au aprobat diminuarea timpului pentru diferite categorii de pregătire, inclusiv prin reducerea duratei convocărilor de la 2—3 zile cît prevăd dispozițiunile, la o zi sau cîteva ore — fapt care a condus la realizarea unor activități formale, superficiale și, bineînțeles, insuficiente.

— În desfășurarea activităților de învățămînt nu a existat preocupare suficientă pentru a imprima întregului proces de pregătire caracterul practic-aplicativ necesar, a asigura permanenta punere a lui în relație directă cu specificul sarcinilor diferitelor compartimente de muncă. În unele planuri de pregătire, ponderea activităților practice a reprezentat doar 15—30 la sută din timpul destinat pregătirii. De asemenea, există încă tendința unor conducători de grupă de a recurge frecvent la expuneri ori dezbateri pur teoretice, în detrimentul activităților cu caracter practic-aplicativ, singurele în măsură să conducă la formarea și consolidarea aptitudinilor și deprinderilor specifice de muncă, la creșterea gradului de profesionalizare a lucrătorilor, la sporirea capacității lor de adaptare la nou, la mutațiile care se produc.

— Unele lucrări practice, teste, aplicații au avut un grad redus de dificultate, fără să solicite gîndirea creatoare și spiritul de orientare ale participanților în rezolvarea situațiilor în deplină concordanță cu prevederile hotărîrilor de partid, ale legilor țării, ordinelor și instrucțiunilor de muncă.

— În insuficientă măsură sînt aprofundate problemele referitoare la prevenirea manifestărilor antisociale, la îmbunătățirea formelor, mijloacelor și metodelor de acțiune, în raport cu tendințele și fenomenele nou apărute. Nu se acordă o pondere corespunzătoare elementelor de

noutate, generalizării experienței celei mai avansate rezultată din activitatea practică.

— Pregătirea militară a cadrelor s-a rezumat în unele unități doar la tragerile cu armamentul din dotare, neglijîndu-se problemele de tactică, topografie și regulamente. S-a manifestat, de asemenea, insuficientă preocupare pentru însușirea regulilor și procedeele de tragere, ceea ce a făcut ca un procent destul de ridicat de cadre să nu obțină rezultate corespunzătoare la această categorie de pregătire.

— În executarea programului de pregătire fizică, de asemenea, s-au manifestat formalism și indisciplină, o slabă preocupare pentru participarea cadrelor la ședințele de instruire. De multe ori, pregătirea fizică s-a limitat la jocuri sportive, fără a se pune accent pe dezvoltarea rezistenței la efort a cadrelor, pe însușirea procedeele de autoapărare prevăzute în program. Sînt încă multe unități centrale și teritoriale care nu au luat măsuri pentru asigurarea de condiții corespunzătoare realizării activităților de pregătire fizică.

— În desfășurarea învățămîntului de limbi străine din unități nu s-a acționat cu toată răspunderea pentru înlăturarea aspectelor de formalism și indisciplină care mai persistă în acest domeniu. Nu s-au parcurs toate temele din programe, se înregistrează în mod frecvent absențe fără motive temeinice, nu se folosesc cabinetele fonice existente deși pentru amenajarea lor s-au făcut eforturi materiale considerabile.

— Învățămîntul la cursurile de reciclare nu cuprinde întotdeauna cele mai actuale probleme ale muncii, nu asigură pe deplin schimbul de experiență între cursanți. Unele materiale de învățămînt tratează problemele în mod abstract, nu valorifică și nu generalizează în măsură suficientă experiența pozitivă a aparatului de securitate. Cadrele didactice din școlile și centrele de reciclare nu folosesc în toate situațiile metode active de instruire, de natură să stimuleze mai mult interesul cursanților pentru propria lor pregătire, în vederea dezvoltării capacității de gîndire și acțiune.

De asemenea, la unități nu se manifestă exigența necesară în a pretinde cadrelor care au urmat astfel de cursuri să-și valorifice cunoștințele dobîndite, astfel încît investițiile de timp ca și cele materiale făcute pentru perfecționarea pregătirii lor să fie pe deplin justificate, să-și găsească materializarea în obținerea unor rezultate calitativ-superioare în muncă.

Unele unități au manifestat indisciplină în ceea ce privește trimiterea cadrelor la cursurile de reciclare conform planificării. Nerespectînd ritmul stabilit, au rămas pentru ultima parte a etapei de reciclare — respectiv pentru 1980 — cu un număr mai mare de ofițeri și subofițeri care în ultimii 8—10 ani nu au urmat asemenea cursuri și se impune a fi reciclați în acest an, ceea ce poate crea anumite greutăți.

— Pe linia învățămîntului de stat se menține încă ridicat numărul celor ce obțin rezultate mediocre la învățătură. Sînt, de asemenea, restanțieri și chiar repenți, iar unii exmatriculați, ceea ce evidențiază o intolerabilă lipsă de răspundere a cadrelor respective pentru propria lor pregătire, dar și toleranța inadmisibilă a șefilor acestora față de astfel de ofițeri și subofițeri care nu-și onorează obligațiile ce le revin, în pofida condițiilor ce li se creează.

La neajunsurile care grevează activitatea de pregătire a cadrelor se adaugă și modul necorespunzător în care se asigură, la unele unități, gestionarea, evidența și mai ales valorificarea publicațiilor și filmelor de specialitate. Nici calitatea unor materiale destinate pregătirii cadrelor nu se ridică la nivelul cerințelor. Unii autori nu manifestă răspunderea necesară în sensul de a realiza materiale cu un conținut bogat de idei, valoroase din punct de vedere instructiv și formativ.

Principala cauză a lipsurilor și deficiențelor evidențiate o constituie faptul că nu peste tot problemele organizării, desfășurării și eficacității învățămîntului sînt privite și rezolvate ca sarcini majore, de esență ale cadrelor de conducere, fiind deseori lăsate în seama cadrelor de execuție, în special a instructorilor de învățămînt. Sînt încă șefi care nu dovedesc că înțeleg pe deplin legătura cauzală între perfecționarea pregătirii și creșterea calității și eficacității muncii de securitate. Numai așa se explică de ce unele cadre de conducere nu au controlat și sprijinit îndeajuns activitățile de perfecționare a pregătirii subordonaților, au participat în mică măsură la activitatea altor grupe decît a celor de care răspund, iar alții nu s-au angajat aproape deloc în procesul de învățămînt. Trebuie combătută cu toată hotărîrea atitudinea retrogradă a unor cadre, din păcate inclusiv cu funcții de conducere, care lasă chiar să se înțeleagă că timpul afectat pregătirii ar fi o „risipă” resimțită pe planul muncii.

Cu prilejul analizelor care se fac în unități privind pregătirea cadrelor nu se dezvăluie cu suficientă profunzime neajunsurile existente și nu se stabilesc măsuri concrete pentru înlăturarea lor și îmbunătățirea activității în acest domeniu.

O răspundere importantă în acest sens revine și instructorilor cu pregătirea, care nu manifestă suficient spirit organizatoric și de inițiativă în planificarea și realizarea activităților de învățămînt, nu fac întotdeauna în mod operativ propuneri șefilor pentru a remedia neajunsurile constatate, nu sînt destul de insistenți în a urmări efectul măsurilor de îmbunătățire propuse. De asemenea, a existat puțină preocupare din partea unor instructori pentru perfecționarea pregătirii metodelor de conducători de grupe, pentru a antrena la activitățile de învățămînt specialiști din justiție, procuratură și alte instituții.

La convocarea recentă cu instructorii de învățămînt, criticîndu-se neajunsurile și cauzele acestora, s-a subliniat cu tărie că rezultatele și calitatea întregii munci de securitate sînt condiționate nemijlocit de gradul de pregătire a aparatului și că fără realizarea unei noi calități în domeniul perfecționării cadrelor nu ne vom putea îndeplini la nivelul cerințelor și exigențelor actuale sarcinile și misiunile cu care sîntem învestiți.

In etapa actuală, pe baza ordinelor, orientărilor și indicațiilor comandantului suprem și avînd în vedere concluziile desprinse din ședința cu activul de partid și de comandă, conducerea Departamentului securității statului cere tuturor cadrelor de conducere, celorlalți factori care au atribuții în domeniul pregătirii cadrelor ca, solicitînd sprijinul organelor și organizațiilor de partid, să acționeze cu fermitate

sporită pentru ridicarea pe o treaptă superioară a competenței profesionale și a responsabilității comuniste a lucrătorilor de securitate.

Problema competenței profesionale a cadrelor are în prezent o profundă semnificație politică pentru că nu este și nu poate fi un adevărat patriot și comunist decît omul capabil, care își stăpînește bine profesia și este apt să-și rezolve în mod eficace și la nivelul cerut sarcinile de serviciu și obligațiile sociale. În consecință, competența nu poate și nu trebuie să fie considerată drept o calitate facultativă oarecare și ea nu se rezumă doar la simpla deținere a unei cantități de date informative. Competența este criteriul obiectiv de apreciere a fiecăruia; ea măsoară în mod direct capacitatea de muncă și de creație, constituind, în același timp, condiția spiritului de inițiativă, a demnității noastre profesionale și civice.

Indisolubil legată de lupta pentru o nouă calitate în munca de securitate, activitatea de perfecționare a pregătirii cadrelor de securitate, de ridicare continuă a competenței lor profesionale se impune a fi așezată la locul cuvenit, astfel încît învățămîntul să devină un instrument mult mai puternic de stimulare și promovare a noului în întreaga muncă a aparatului de securitate, să contribuie într-o măsură sporită la dezvoltarea gîndirii creatoare a cadrelor, a capacității lor de a înțelege problemele, de a interpreta evenimentele, de a concepe și aplica în viață soluții conforme cu cerințele ce decurg din hotărîrile de partid și legile țării, din ordinele și instrucțiunile de muncă, avînd în vedere complexitatea problemelor cu care ne confruntăm pe toate liniile de muncă.

La baza întregului proces de pregătire trebuie să stea prevederile documentelor Congresului al XII-lea al partidului, cerințele mari pe care conducerea partidului, personal comandantul nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, le pun în fața tuturor cadrelor de partid și de stat. În acest sens, secretarul general al partidului sublinia că: „...este necesar să înțelegem cu toții — insist, de sus și pînă jos — că trebuie dezvoltate cunoștințele în toate domeniile de activitate. Să acordăm atenția corespunzătoare pregătirii muncitorilor, inginerilor, profesorilor, oamenilor de știință, activului de partid și de stat... Numai așa vom putea corespunde, ne vom putea îndeplini sarcinile încredințate de popor, de partid, numai așa vom putea asigura mersul ferm înainte al societății noastre, vom înfăptui revoluția și în știință, și în cultură, și în tehnică, în toate domeniile”.*)

În Programul de măsuri, adoptat la ședința cu activul de partid și de comandă, sînt cuprinse obiective importante pe linia pregătirii aparatului. De asemenea, la Plenara comună a Consiliului de conducere și a Consiliului politic al Ministerului de Interne din 30 octombrie 1979 s-a adoptat un plan de măsuri cu privire la pregătirea politico-ideologică, de specialitate și militară a cadrelor.

Este necesar ca în întreaga activitate de organizare și desfășurare a pregătirii cadrelor să se acționeze pentru aplicarea întocmai în viață

*) Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la Plenara comună a C.C. al P.C.R. și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale a României din 4—5 iulie 1979, Editura politică — 1979, pag. 22—23.

a măsurilor stabilite, în vederea ridicării la un nivel superior a calității și eficienței tuturor activităților organizate în acest domeniu.

În aprecierea calității și eficienței învățământului trebuie să pornim de la faptul că criteriul principal îl reprezintă măsura în care acesta contribuie la formarea și dezvoltarea capacității cadrelor de a îndeplini în mod exemplar sarcinile și misiunile încredințate. Pentru aceasta este necesar ca învățământul de specialitate și militar, celelalte activități de pregătire să aibă un bogat conținut de idei, să fie accesibile tuturor categoriilor de cadre, să fie permanent raportate la viață, la activitatea practică, la experiența avansată, să fie continuu ancorate în actualitate, să dezvolte la toate cadrele o viziune de perspectivă asupra muncii, să le cultive în mod sistematic aptitudinile și deprinderile necesare pentru rezolvarea eficientă și de calitate a tuturor sarcinilor ce le revin. Toate activitățile de pregătire, chiar și cele care abordează teme aparent generale, trebuie să se finalizeze cu concluzii și sarcini, cu idei și soluții valoroase pentru soluționarea problemelor.

Activitățile organizate trebuie să stimuleze într-o măsură mai mare interesul cadrelor pentru lărgirea orizontului lor de cunoaștere, să asigure înarmarea acestora cu tehnici moderne, active, eficiente de studiu, pentru ca în mod independent să poată desfășura o activitate organizată și eficientă de informare și documentare.

Realizarea sarcinilor multiple privind creșterea calității și eficienței procesului de perfecționare a pregătirii cadrelor presupune, în primul rând, ca toate cadrele cu funcții de conducere să-și îndeplinească integral obligațiile ce le revin în acest domeniu. Trebuie înlăturate grabnic mentalitățile și practicile greșite, care duc la neglijarea învățământului, la lăsarea acestor sarcini în seama subordonaților, la lipsa de preocupare din partea unor șefi față de conducerea și îndrumarea pregătirii acestora.

Date fiind competențele și răspunderile ce revin instructorilor de învățământ, atribuțiile care le-au fost stabilite în acest domeniu, se cere din partea lor o preocupare mai mare pentru îndeplinirea integrală și de calitate a îndatoririlor de serviciu. Cadrele de conducere din unități trebuie să manifeste o preocupare mai mare pentru sprijinirea lor, astfel încât să aibă toate condițiile pentru a-și putea îndeplini în cele mai bune condiții sarcinile importante ce le revin.

Sîntem în perioada de început a noului an de învățământ. Problemele pe care le ridică procesul de perfecționare a pregătirii cadrelor noastre în etapa actuală, obligațiile ce revin factorilor cu atribuții în acest domeniu, măsurile concrete ce se impun a fi luate, pe categorii de pregătire, au constituit obiectul unor dezbateri responsabile, lucrative, cu prilejul recentei convocări metodice realizate cu instructorii din unitățile centrale și securitățile județene.

Pe baza concluziilor desprinse cu ocazia convocării, a ordinelor și indicațiilor date cu acest prilej reluăm, în continuare, în mod succint, câteva din obiectivele și sarcinile principale care trebuie rezolvate pe linia pregătirii cadrelor în acest an de învățământ.

◆ O atenție deosebită trebuie acordată urmăririi realizării ritmice și de calitate a planurilor la toate categoriile de pregătire, adaptarea lor

în raport cu problemele și sarcinile noi care apar, precum și cu specificul unităților și grupelor de învățământ.

◆ Pentru asigurarea caracterului practic-aplicativ necesar pregătirii de specialitate este necesar să se respecte metodologia prevăzută în tematica difuzată la unități, să se persevereze pe linia folosirii unor forme și metode diversificate, active de realizare a activităților de pregătire.

◆ Unitățile centrale trebuie să-și sporească contribuția în sprijinirea, îndrumarea și controlul activităților de pregătire la compartimentele corespondente de la securitățile județene. În planurile de muncă ale unităților centrale trebuie să fie cuprinse sarcini concrete în acest sens, iar cu ocazia controalelor și inspecțiilor să se urmărească întreaga problemă a pregătirii aparatului de profil. De asemenea, șefii unităților centrale, locțiitorii acestora, șefii de servicii, alte cadre care se deplasează la compartimentele corespondente trebuie să participe la desfășurarea planurilor de pregătire, să testeze modul de însușire a ordinelor și instrucțiunilor de muncă.

◆ Pe baza experienței acumulate și avînd în vedere perspectiva, urmează a se elabora noile Dispozițiuni referitoare la perfecționarea pregătirii cadrelor, în care sens cadrele de conducere, instructorii de învățământ și toți ceilalți factori cu sarcini în acest domeniu au datoria de a desprinde — pe baza experienței proprii, a opiniilor cît mai multor cadre — propuneri de îmbunătățire a întregului sistem de pregătire.

◆ De asemenea, pînă la sfîrșitul primului trimestru urmează să se realizeze un studiu — în întreg aparatul ministerului — privind organizarea, desfășurarea și eficacitatea învățământului de limbi străine. Pe baza concluziilor desprinse se vor prezenta propuneri de îmbunătățire a activității în acest domeniu.

Este necesar ca toți factorii de conducere din unități, toate cadrele să-și aducă contribuția la realizarea în bune condiții a acestor acțiuni, pentru desprinderea de concluzii care să reflecte realitatea, a unor măsuri de natură să ducă la continua îmbunătățire a activității în domeniul perfecționării pregătirii aparatului pe toate liniile.

◆ Așa după cum s-a mai arătat, în anul 1980 se va încheia prima etapă a reciclării — prin cursuri — a cadrelor de securitate. Aceasta impune respectarea riguroasă a planificărilor comunicate, astfel încît să se realizeze integral cifrele de școlarizare prevăzute, cunoscînd că orice nerespectare provoacă perturbări, atît la nivelul unităților, cît și al școlilor și centrelor de reciclare. Principiul de la care trebuie pornit este acela că un cadru care este apt pentru muncă este în aceeași măsură apt de a urma un curs de reciclare. Fiecare excepție trebuie analizată la nivelul conducerii unității și numai pentru motive bine întemeiate să se solicite replanificarea.

◆ Începînd cu anul viitor se va desfășura a II-a etapă de reciclare a cadrelor, care se va realiza pe perioada a 5 ani: 1981—1985. De pe acum trebuie luate toate măsurile pentru eșalonarea judicioasă a ca-

drelor pe ani și cursuri, asigurându-se totodată optimizarea procesului de reciclare, atât în ceea ce privește organizarea, cât și conținutul activităților desfășurate.

◆ Răspunderi deosebite revin conducerilor unităților în ceea ce privește selecționarea și pregătirea candidaților ce urmează a susține examen de admitere în învățământul superior, pentru ocuparea celor 60—70 de locuri aprobate de Secretariatul C.C. al P.C.R. pentru ofițerii de securitate.

◆ Pentru a contribui la introducerea și consolidarea unui sistem unitar de lucru, în măsură să asigure o mai bună cuprindere și realizare a atribuțiilor specifice, cu prilejul convocării a fost dezbătut și un îndrumar privind metodologia organizării și desfășurării activității de perfecționare a pregătirii cadrelor de securitate. Acest îndrumar urmează a fi difuzat și în unități, pentru experimentare, îmbunătățire și, apoi, definitivare, astfel încât într-o perioadă scurtă el să devină un instrument clar de lucru în mîna instructorilor, a conducătorilor de grupe de pregătire.

Așa după cum a subliniat la încheierea convocării tovarășul ministru de interne George Homștean, *activitatea de perfecționare a pregătirii cadrelor constituie o problemă de esență a muncii*, care să stea în preocuparea permanentă a șefilor de unități, a locțiitorilor acestora, a tuturor cadrelor de conducere, a organelor și organizațiilor de partid, pentru ca întreg procesul de pregătire să se ridice la nivelul exigențelor, al condițiilor create. În acest sens, *trebuie să milităm cu exigență și fermitate pentru ca fiecare activitate de pregătire să constituie o acțiune temeinică*, în toate fazele ei, să conducă la perfecționarea formelor, mijloacelor și metodelor de muncă, la îmbunătățirea performanțelor acestora, să se materializeze în concluzii, idei și acțiuni cu valoare aplicativă, care să ridice nivelul de cunoaștere al cadrelor și, implicit, eficacitatea întregii activități de securitate. Toate activitățile de învățământ *trebuie să asigure perfecționarea continuă a profilului profesional, etic și moral al cadrelor*, ai căror parametri socio-profesionali să fie o înaltă competență profesională, adaptabilitatea la cele mai diverse condiții de muncă, responsabilitatea socială și civică, dorința de autoperfecționare.

Realizarea acestor imperative va crea garanția că și pe planul pregătirii cadrelor noastre se vor realiza cerințele de eficiență pe care Congresul al XII-lea al partidului le pune pentru înfăptuirea unei noi calități în toate domeniile de activitate.

Colonel **Gianu BUCURESCU**
Lt. col. **Ilie MERCE**

ÎN SPRIJINUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE SPECIALITATE

Convocarea I/1980

INFORMAȚII INTERNE

— Se cunoaște că la originea unor fenomene și fapte îndreptate împotriva țării noastre se află activitatea de instigare a serviciilor de spionaj, cercurilor, organizațiilor și persoanelor reacționare din străinătate. Vă rugăm să împărtășiți — din datele ce se dețin — câteva detalii referitoare la amploarea și pericolozitatea unor asemenea acțiuni din exterior.

— Documentele adoptate de cel de-al XII-lea Congres al P.C.R. —

Creșterea calității muncii informativ-operative pentru prevenirea, depistarea și neutralizarea acțiunilor cu caracter fascist, naționalist-iredentist și de propagandă împotriva orînduirii socialiste — obiectiv important al muncii de securitate în etapa actuală

Convorbire cu tovarășul
General-maior

DUMITRU TĂBĂCARU

eveniment politic de o excepțională însemnătate istorică în viața partidu-

lui și poporului nostru — fac o analiză profund științifică asupra proceselor și tendințelor ce se manifestă în lumea contemporană. Datele noastre confirmă constatarea că asistăm, pe de o parte, la o tendință de menținere a sferelor de influență și de dominație, spre o nouă reîmpărțire a acestora, iar, pe de altă parte, la o tendință de înlăturare a politicii imperialiste de forță și dictat. Cazuis-tica noastră demonstrează că R. S. România nu este exceptată, cercurile imperialiste reacționare recurgînd tot mai mult la mijloace subtile de influențare negativă a unor evenimente, a unor procese sociale și bineînțeles, încercînd să cuprindă în sfera lor de influență persoane — cu sau fără antecedente politice sau penale.

Datele și informațiile de care dispunem evidențiază că ne aflăm în fața unei schimbări de tactică a acestor cercuri, efortul lor principal fiind îndreptat spre subminarea politică și ideologică a statelor socialiste, sperînd în deteriorarea climatului politic de unitate colectivă și elan social pentru realizarea sarcinilor fundamentale ale socialismului. Dealtfel, acest lucru a fost confirmat — mai mult sau mai puțin deschis — chiar de unele cotidiane occidentale.

Astfel, ziarul „LE MONDE” anunța la 9 iunie 1978 intenția marilor companii britanice de a participa la

crearea unei „organizații mondiale anticomuniste” al cărei obiectiv esențial va fi „finanțarea activității pentru «libertate» alături de diferitele organizații cu orientare de dreapta”.

Într-o publicație vest-germană se menționa că „este necesar să se folosească toate mijloacele propagandei contemporane, să se utilizeze toate metodele luptei psihologice, să infiltrăm morala și ideologia noastră în conștiința populației țărilor lagărului comunist. Exploatând deosebirile naționale, concepțiile religioase, slăbiciunile omenești (invidia, tentațiile femeilor, tendința de căpătuială) trebuie să provocăm indiferență față de țelurile comuniste”.

Membrii Comisiei consultative vest-europene a așa-zisului comitet „Europa Liberă” au declarat că am fi intrat într-o etapă când trebuie „să clătinăm încrederea comuniștilor și a adepților mișcării comuniste”, pentru care un parlamentar vest-german considera că trebuie folosite „metode mai rafinate”.

Desigur, ar putea fi citate multe alte asemenea declarații, instrucțiuni sau dispoziții ale unor persoane și organizații reacționare din străinătate ce acționează împotriva țării noastre.

— Ați amintit mai sus de existența în străinătate a unor organizații special constituite care acționează împotriva țării noastre. Vă rugăm să vă referiți la câteva dintre acestea.

— Pe fondul luptei anticomuniste și a tendințelor neofasciste care, după cum se știe au luat amploare în multe țări occidentale, în ultimii ani au apărut în străinătate numeroase organizații și organe de publicitate, al căror țel, declarat sau nu, este de a instiga cetățeni români și opinia publică internațională la acțiuni ostile statului nostru.

Asistăm în prezent la reactivarea celor mai fanatice elemente din rin-

dul emigrației române reacționare și la organizarea lor în diverse grupări ostile. Dacă ne referim la elementele fasciste de origine maghiară stabilite în străinătate, acestea s-au grupat în peste 140 de organizații constituite în Europa occidentală, America și Australia, care desfășoară o intensă activitate naționalist — iredentistă împotriva R.S. România. În S.U.A. sînt circa 30 asemenea organizații între care „Comitetul pentru drepturile omului în România”, înființată în anul 1976, „Uniunea Mondială Ardeleană” ce funcționează din 1974 și altele. În R. F. Germania sînt peste 15 asemenea organizații, între care cea mai activă se remarcă a fi „Comitetul Federal Maghiar” cu sediul în München, iar în Austria activează alte 6 organizații, cea mai cunoscută fiind „Uniunea Mondială a Ungurilor” cu sediul la Viena și altele.

În contextul preocupărilor unor cercuri reacționare de a folosi religia împotriva statului nostru, au apărut în străinătate o serie de organizații religioase care finanțate de serviciile de spionaj, desfășoară o intensă activitate de denigrare a realităților cu privire la libertățile religioase din R. S. România. Între acestea se numără organizația „Solidaritatea creștină internațională” cu sediul la Zürich — Elveția, „Centrul pentru studierea religiei și comunismului” cu sediul la Londra, „Isus pentru lumea comunistă”, constituită în S.U.A. și cu numeroase filiale în Europa, „Biserica în suferință” cu sediul în Belgia, „Creștinii liberi” și „Maranata” din R. F. Germania, precum și altele care acționează intens împotriva țării noastre.

Unii scriitori din emigrația română care au activat în organizația legionară ori au fost condamnați pentru infracțiuni contra securității statului, cît și alții fără asemenea antecedente, au pus bazele unor orga-

nizații cu scopul vădit de a instiga la acțiuni ostile oamenii de litere și artă din R.S. România. Între acestea se remarcă activitatea grupărilor autointitulate „Comitetul intelectualilor pentru o Europă a libertăților” (C.I.E.L.) creat la Paris în 1978, „ARS LIBERA — Uniunea artiștilor români liberi”, cu sediul la München și „Adevărul asupra Transilvaniei”, ultima fiind un pretins „comitet”, constituit în ianuarie 1979 în R.F. Germania, din inițiativa a cinci transfugi.

Organizația „AMNESTY INTERNATIONAL” de a cărei existență uitase toată lumea, a fost scoasă în ultimii ani de la „naftalină” și activizată astfel, încît a fost recunoscută de Comisia drepturilor omului a O.N.U. și afiliată rapid la aceasta. De la scopul declarat de a lupta pentru apărarea condamnaților politici, a trecut la acțiuni de incitare la emigrare, la acte de natură să afecteze ordinea publică etc.

Un rol special în realizarea propagandei cercurilor reacționare din străinătate îl au posturile de radio autointitulate „EUROPA LIBERĂ”, „LIBERTATEA” și altele, coordonate și finanțate de serviciile de spionaj străine.

O notă distinctă în activitatea îndreptată din exterior împotriva țării noastre o au transfugii din rîndul legionarilor. Ca element de noutate merită să amintim că ei s-au raliat la acțiunile de extremă dreaptă ale unor grupări din străinătate, neofasciste ori pretins religioase. În același context, sînt demne de amintit acțiunile unor foști național-țărâniști din emigrație de a înființa la Paris, în anul 1978, așa-zisul „COMITET NAȚIONAL ROMÂN” ai cărui membri cochetează cu legionarii în ideea „ORIENTĂRII ÎN MOD UNITAR A EMIGRAȚIEI” și caută să-l pună în fruntea lor pe fostul monarh. De ase-

menea, reține atenția acțiunea unor emigranți români de a constitui tot în anul 1978 la Paris așa-zisa „ASOCIAȚIE A FOȘTILOR DEȚINUȚI POLITICI DIN ROMÂNIA”.

— Din precizările dumneavoastră rezultă cu claritate faptul că forțele reacționare — prin modul lor continuu de regroupare — caută în permanență noi căi de acțiune împotriva statului nostru. Vă rugăm să vă referiți la direcțiile principale ale activității lor prezente.

— Am arătat mai sus că asistăm la o recrudescență a activității cercurilor reacționare din exterior, aceasta vizînd subminarea politică și ideologică a statului nostru.

Camuflajul principal al acestor activități îl constituie Acordurile încheiate la Conferința pentru securitate europeană de la Helsinki, în legătură cu care a fost exacerbată ideea respectării drepturilor omului. Pe acest fundal, se speculează elemente ale libertăților religioase, de creație artistică, precum și cu privire la drepturile naționalităților conlocuitoare și a dreptului la emigrare.

Ca să mă refer mai concret la problema pusă în discuție, acțiunile de acest fel ar putea fi sintetizate astfel:

1. Încercări de contestare a valorilor fundamentale ale revoluției și construcției socialiste din R.S. România

În referire la această direcție, se remarcă o intensificare a activității de denigrare a realităților din țara noastră și a perspectivelor de viitor. Exploatînd declarațiile tendențioase ale unor transfugi, comentînd ostil unele stări de lucruri negative care se mai manifestă în unele sectoare de activitate, cercurile și grupările reacționare din străinătate neagă tot ce este valoros în țara noastră, atacă proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, denigrează realitățile cu privire la nivelul de trai,

învățămîntul și activitatea cultural-educativă.

Încercînd să „demonstreze” existența unei opoziții politice în România, o serie de elemente mediocre din țară, incapabile să recunoască limitele capacității lor creatoare, neadaptate la exigențele societății noastre, certate cu munca și anarhice, sînt tratate de organizațiile respective ca „persecutați politic”.

2. Prezentarea deformată, diversionistă, a problemei drepturilor omului

Prezentînd lucrurile în spiritul tradițiilor dreptului individualist burghez, ele caută să pună în centrul atenției aspectele mărginașe și formale ale problemei drepturilor omului, îndeosebi așa-zisul drept de emigrare, de manifestare a concepțiilor și ideilor mistice, fasciste, retrograde și nu cele de fond reprezentate de drepturile economice și spirituale.

Insemnate eforturi se consumă pentru incitarea unor persoane de a nu se supune normelor de conviețuire socialistă, viața din Occident fiind prezentată ca mult mai propice dezvoltării individului, se propagă concepții cosmopolite, se instigă la slăbirea vigilenței, a spiritului patriotic.

Organizațiile naționalist-iredentiste din străinătate instigă la acțiuni ori încearcă să obțină declarații din partea unor cetățeni români de naționalitate maghiară din care să rezulte așa-zisa lipsă de libertăți și „persecuțiile” la care ar fi supuse naționalitățile conlocuitoare, pentru a le folosi în propaganda îndreptată împotriva țării noastre.

Organizația „AMNESTY INTERNATIONAL” publică în străinătate date denaturate cu privire la situația „deținuților politici” din România, „persecuții” de ordin religios, psihic, etc.

În ultima perioadă, organizațiile reacționare din străinătate desfășoară direct acțiuni de instigare și racolare a unor persoane înapoiate, șovăielnice, de a crea așa-zise disidențe, de a iniția grupări religioase ilegale, a căror activitate vizează acțiuni politice, de a forma „comitete”, „sindicate” etc. care să dea aparența unei activități colective cu caracter politic.

Grupările legionare din emigrație doresc să revitalizeze organizația lor, să diminueze, prin denaturarea adevarului istoric, elementele compromițătoare ale trecutului lor și să antreneze la acțiuni potrivnice R. S. România emigranți din generațiile tinere. În acest scop ei desfășoară o intensă activitate printre transfugiați din lagărele aflate în Austria și Italia, iar modalitățile în care încearcă să exercite influențe asupra lor sînt tipic legionare, fanatice, de incitare împotriva orînduirii noastre socialiste.

3. Propagarea unor teorii și practici fasciste, reacționare, mistice

Dealtfel, toate teoriile și practicile legate de contestarea unor valori fundamentale, încercările de reabilitare a unor legionari și a altor persoane cu antecedente politice reacționare, incitări la acte de dezordine sau de atentat, se subordonează acestei direcții. Tot aici, se impune să amintim strădaniile lor — evident zadarnice — de a denatura justetea politicii naționale a partidului nostru, mergînd pînă la a contesta legitimitatea dreptului sacru al poporului nostru asupra unor străvechi teritorii românești. După cum se știe au ajuns pînă acolo încît contestă chiar și continuitatea poporului român în spațiul carpato — dunărean. Desigur, în această acțiune excelează elementele fasciste hortyste aflate în statele occidentale și a căror activi-

tate ostilă este foarte diversificată: începînd cu unele preocupări de ordin lingvistic sau arheologic și terminînd cu preținse „dovezi” istorice, strecoară — pe unde și cum pot — idei cu caracter naționalist-iredentist.

Pe aceeași linie se înscrie și intensificarea activității ostile țării noastre în rîndul cultelor și sectelor. Sub acest paravan al libertății cultelor, cercurile reacționare încearcă să instige pe credincioși de a nu se supune măsurilor luate pe linie de stat, de a întocmi și trimite în exterior, inclusiv postului de radio „EUROPA LIBERĂ”, memorii sau proteste din care să rezulte o pretinsă „lipsă de drepturi religioase”, de a racola și indoctrina elemente tinere și de a crea disidențe. Aici trebuie înțeles bine un lucru esențial: disidențe pe motive dogmatice, de cult, s-au creat și înainte, dar cele care sînt create în prezent urmăresc în special scopuri politice, afilierea lor la organisme cultice din străinătate îndrumate și finanțate de cercuri ostile țării noastre. La rîndul lor, asemenea organisme din exterior își trimit periodic emisari, încearcă să introducă tipărituri cu conținut ostil, instigă la acțiuni dușmănoase.

Problema pusă în discuție este foarte vastă și evident nu putem avea pretenția că o vom epuiza în această convorbire. Ar trebui însă reținut că printre tehnicile specifice diversiunii, cercurile reacționare se folosesc de cele care ar putea crea îndoieli față de justetea unor măsuri luate de partid, de a provoca incertitudini cu privire la aplicarea lor, de a lansa zvonuri, de a amplifica unele nemulțumiri care, de cele mai multe ori, sînt rezolvabile pe plan local. Pentru a realiza asemenea lucruri, ei caută înainte de toate informării prin intermediul trădătorilor,

al unor palavragii iresponsabili ce pot fi corupți și al altor categorii din cele amintite.

— Fără îndoială, activitatea cercurilor reacționare, a organizațiilor și persoanelor ostile țării noastre reprezintă un real pericol. Ce sarcini revin în acest context organelor de securitate?

Așa cum prevede Programul de măsuri al Departamentului securității statului, în condițiile intensificării activității cercurilor reacționare din străinătate împotriva țării noastre, între principalele obiective se află creșterea calității muncii de prevenire, depistare și neutralizare a oricăror acțiuni cu caracter fascist, naționalist — iredentist și de propagandă împotriva orînduirii socialiste.

Înainte de toate, consider imperios necesar ca toți lucrătorii de securitate care au în competență prevenirea acestor acțiuni, să-și însușească temeinic documentele de partid, legile țării, ordinele comandantului nostru suprem, ale conducerii ministerului. Aceasta este o condiție necesară pentru creșterea discernămintului politic și profesional al tuturor cadrelor, pentru sesizarea mutațiilor produse în situația operativă și modalitățile de adaptare a tacticii, metodelor și mijloacelor preventive în mod corespunzător.

Întreaga activitate trebuie adaptată și organizată, în raport de situația operativă din fiecare problemă. Focul nostru trebuie concentrat cu prioritate spre acele medii și locuri unde dușmanul încearcă să pătrundă iar activitatea lui ar putea să aibă ecou. Nu vom trece în revistă categoriile de elemente ce trebuie avute în atenție; ele sînt reglementate prin ordine și instrucțiuni clare, la obiect. Esențial este să nu ne limităm la unele din acestea, cunoscîndu-se că cercurile reacționare din exterior încearcă să pătrundă și să influențeze

persoane din toate sferele de activitate. De asemenea, trebuie să avem în vedere că sint și alte elemente — în afara celor cuprinse în evidențele noastre — ce se dovedesc a fi predominante de unele mentalități inapoiate, averse după un trai fără muncă, certate cu normele noastre morale și care pot să cadă sub influența propagandei ostile din exterior, ori chiar să facă jocul unor dușmani.

Așa cum s-a precizat în ședința Consiliului de conducere al Departamentului securității statului din aprilie 1979, activitatea de prevenire nu se limitează la unele măsuri de neutralizare ca avertizarea, dezbateră publică și influențarea. În primul rînd trebuie să avem în vedere procesul de cunoaștere a situației operative, care are menirea de a asigura sesizarea la timp a oricăror fapte ce pot degenera în acțiuni ostile.

Cunoașterea și stăpînirea situației operative din sectoarele date în responsabilitate ne obligă să dispunem de o rețea capabilă, verificată și bine instruită ale cărei eforturi să fie îndreptate în scop preventiv. În acest sens se impune formarea de surse capabile să pătrundă în activitatea secretă a elementelor ostile și să identifice legăturile acestora, în vederea neutralizării inițiatorilor și prevenirii proliferării acțiunilor lor.

În același context, capătă importanță deosebită prevederile din Programul de măsuri cu privire la studierea fenomenelor și tendințelor rezultate din situația operativă, ale cărei concluzii trebuie să stea la baza deciziilor preventive și la elaborarea altor măsuri de dezinformare, descoperire și preluare a canalelor de legătură cu centre reacționare din străinătate.

În prevenirea și combaterea acțiunilor și manifestărilor dușmănoase, de nuanță fascistă, naționalist-ire-

dentistă, ascunse sub masca activității cultice, sectante, sub paravanul pretinselor „DREPTURI ALE OMULUI” sau sub alte acoperiri, este necesar să înlăturăm acea stare de timiditate care s-a făcut resimțită pînă de curînd în aplicarea măsurilor legale împotriva celor vinovați.

Trebuie continuate cu mai multă intensitate măsurile de creștere a operativității în verificarea și clarificarea informațiilor, cu accent pe depistarea și neutralizarea faptelor ce pot evolua în activități subversive. Se impune mai multă inițiativă și exigență în analiza și evaluarea informațiilor și a situației operative din problemele, locurile și mediile date în competență.

Un rol important în creșterea eficienței activității noastre îl are diversificarea măsurilor de identificare a emisarilor cercurilor și organizațiilor reacționare din străinătate, veniți în țara noastră cu scop instigator, cunoașterea completă a activității lor și neutralizarea acestora. Trebuie să menționez că în această privință sint multe neajunsuri la majoritatea organelor noastre, de înlăturarea cărora depinzînd aproape integral capacitatea noastră de prevenire în acest domeniu.

Concomitent cu intensificarea controlului informativ asupra cetățenilor străini pretabili la instigarea bazei noastre de lucru, este necesar să se acționeze pe un front mai larg pentru descurajarea acestora, pe căi indirecte — dezinformare, derutare, compromitere — sau directe — contactarea și anchetarea lor informativă, precum și a legăturilor acestora din rîndul cetățenilor români, inițindu-se și o serie de combinații informative.

Trebuie sporite preocupările de a se găsi noi modalități de dezvoltare a legăturilor cu conducătorii organizațiilor socialiste, cu colectivele de

oameni ai muncii, organizațiile obștești și alți factori educaționali, în vederea sporirii contribuției acestora la prevenirea și neutralizarea unor acțiuni de acest fel, în forme diversificate, inclusiv pentru acoperirea acțiunilor noastre.

Îmi exprim convingerea că lucrătorii din profilul Direcției I, alături de toți ceilalți ofițeri de securitate, însuflețiți de hotărîrile istorice ale

celui de-al XII-lea Congres al partidului, de perspectivele luminoase ale viitorului patriei noastre socialiste, nu-și vor precupeți eforturile pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor ce le revin în acest domeniu, pentru executarea întocmai a ordinelor și indicațiilor date de comandantul nostru suprem.

Convorbirea a fost consemnată de Lt. col. Petre HLADCHI

Cerințe actuale ale muncii informativ-operative în vederea sporirii eficacității măsurilor de prevenire a acțiunilor de trecere frauduloasă a frontierei și de rămînere ilegală în străinătate

— documentar —

Experiența ne demonstrează cu claritate că statul nostru socialist recurge — de la o etapă la alta — la mijloace specifice în organizarea și conducerea politico-juridică a diferitelor domenii ale vieții sociale. În acest spirit trebuie înțelese și ordinele conducerii ministerului nostru referitoare la contribuția pe care organele de securitate trebuie să și-o aducă la activitatea de cunoaștere, prevenire și neutralizare a acțiunilor de trecere frauduloasă a frontierei și de rămînere ilegală în străinătate.

Ordinele în vigoare cer întregului aparat perfecționarea activității și dau în răspundere șefilor organelor și formațiunilor centrale și teritoriale de securitate și de miliție organizarea și desfășurarea în bune condiții a muncii informativ-operative în problemele, obiectivele, locurile și mediile ce le au în competență, pentru depistarea persoanelor cu preocupări de a trece fraudulos frontiera sau de a rămîne ilegal în străinătate, precum și de prevenire a acțiunilor acestora.

Cerințele prioritare care fac obiectul activității în această problemă sint: *mobilizarea și instruirea pe profil a întregii rețele informative a organelor de securitate și de miliție; desfășurarea în mod permanent a muncii informativ-operative în rîndul elementelor suspecte, pentru descoperirea și prevenirea acțiunilor celor ce intenționează să părăsească ilegal țara; studierea sistematică a situației operative existente și luarea unor măsuri adecvate.* Acestea răspund, după părerea noastră, sarcinilor

și misiunilor ce ne sînt încredințate pe această linie de muncă de conducerea partidului, personal de comandantul suprem.

Direcția I, care are răspunderea organizării, coordonării, controlului și îndrumării activității desfășurate în problema „*Persoane cu intenții de trecere frauduloasă a frontierei*”, a orientat întreaga activitate informativă în scopul realizării în cît mai bune condiții a conceptului de prevenire.

O condiție a acestei activități a fost aceea ca prin mijloacele specifice muncii noastre să se prevină ajungerea la frontieră a elementelor din interiorul țării, stabilite că au asemenea intenții, spre a se neutraliza astfel — încă din fază incipientă — acțiunile pe care le preconizau. Această condiție a produs modificări calitative, „mutînd” activitatea de supraveghere informativă din zona de frontieră spre întreg teritoriul țării, evident cu ponderea pe care o reclamă situația operativă din fiecare județ în parte. A obligat, totodată, la o intensă activitate de studiu asupra evoluției situației operative, pentru cunoașterea cauzelor ce o determină și — implicit — a condus la dezvoltarea potențialului informativ (care a sporit anual în medie, pe țară, cu 14 la sută), precum și la cuprinderea în evidențele de securitate, mai aproape de realitate, a persoanelor cu preocupări de a trece fraudulos frontiera sau de a refuza înapoierea în țară.

Cu toate măsurile de prevenire întreprinse, *numărul persoanelor care săvîrșesc fapta de trecere frauduloasă a frontierei se menține încă la un nivel destul de ridicat.*

◆ Examinînd categoriile de persoane care au acționat la frontieră, rezultă că acestea provin din locuri și medii foarte diverse, fiind constituite — în general — *din elemente ușor influențabile, cu un nivel scăzut de pregătire, aventuriere, averse după cîștiguri nemuncite.* Multe dintre aceste persoane s-au dovedit a fi fără ocupație sau fără stabilitate în muncă, iar datorită carențelor pe care le au în educația lor, a unor mentalități înapoiate de care sînt predominante s-au lăsat pradă instigărilor făcute de cercuri, organizații și diverse elemente reacționare din afara hotarelor țării noastre.

Cu o situație specifică în această problemă se confruntă organele ministerului nostru din județele situate în Banat și Transilvania, îndeosebi din județele limitrofe frontierei de stat, unde o parte dintre locuitori au rude și legături apropiate în state occidentale, întrețin relații cu acestea și suportă unele influențe din partea lor. Totodată, nevoia de brațe de muncă din spațiul de sud-vest al țării și excedentul existent în alte părți atrage, în mod firesc, numeroase persoane din celelalte zone ale țării, între care profită și elementele ce intenționează să treacă fraudulos frontiera. Spre exemplu, dintre făptuitorii prinși în tentativă de trecere frauduloasă a frontierei de stat pe raza județelor Caraș-Severin și Timiș, circa 30 la sută își aveau doar temporar reședința pe teritoriul acestora. În număr mare, elemente cu asemenea intenții — din categoria flotanților de pe raza celor două județe — erau din municipiul București și din județele Constanța, Galați și Suceava, zone frecvent vizitate de străini.

◆ O altă concluzie care s-a desprins este și aceea că diverse persoane plecate din țara noastră, după ce și-au legalizat situația în Occident revin în țară, în mod legal, de regulă în vizită la rude. Unele dintre acestea, revenite temporar în țară — cazuri cunoscute în județele Arad, Brașov, Timiș, Sibiu și municipiul București — *fac propagandă emigraționistă ori trec chiar la acțiuni de scoatere ilegală din țară a unor rude sau legături apropiate.*

Pentru asemenea activități potrivnice statului nostru, în ultimul an, mai mulți străini au fost declarați indezirabili ori le-a fost întrerupt sejurul în România. Ca o remarcă pozitivă, merită să subliniem faptul că asemenea măsuri au fost luate și la intervenția unor primari din județele Timiș și Sibiu, care au pus personal în vedere străinilor respectivi să părăsească teritoriul țării noastre.

◆ Sînt cunoscute și cazuri în care *transfugi români s-au reîntors fraudulos în țară cu intenții clare, declarate, de a scoate ilegal pe unii cetățeni români.*

Exploatarea necorespunzătoare a unor informații și lipsurile existente în munca de cunoaștere au permis ca unii dintre acești fugari să incite persoane sau chiar să organizeze scoaterea ilegală din țară a altora. Exemplu concludent îl constituie activitatea ilegală desfășurată de „L.G.”, care a revenit de mai multe ori în țară, s-a deplasat la rudele și legăturile sale și ale unor prieteni de care a fost însoțit pe raza județelor Satu-Mare, Bihor, Brașov, Constanța, Timiș, Alba, Caraș-Severin și municipiul București și a organizat scoaterea mai multor persoane fără ca organele noastre să fie sesizate de prezența lui în țară. În cele din urmă, prin conjugarea de către Inspectoratul județean Timiș și Inspectoratul județean Caraș-Severin a eforturilor și măsurilor informativ-operative judicioase organizate, activitatea respectivului a fost întreruptă, fiind reținut și pedepsit potrivit prevederilor legii penale.

◆ Ne confruntăm, în ultimul timp, cu o *creștere numerică a călăuzelor domiciliate în zona de frontieră, „specializate” în trecerea peste graniță a unor persoane.* Au fost descoperite mai multe asemenea călăuze de către inspectoratele județene Caraș-Severin și Timiș, dar operativitatea identificării lor a lăsat și încă mai lasă mult de dorit.

◆ O situație deosebită o reprezintă o anume categorie de țigani, domiciliați în zona de frontieră, *care trec fraudulos granița în ambele sensuri*; după ce stau în exterior o perioadă de timp — în care dobîndesc diverse bunuri prin hoții, cerșetorie și alte asemenea moduri — revin în țară, le valorifică, după care ciclul se repetă. De fapt, 25 la sută dintre cei cunoscuți cu preocupări de trecere frauduloasă a frontierei sînt țigani.

În aplicarea măsurilor de prevenire a trecerii frauduloase a frontierei de către această categorie de elemente ne confruntăm, din păcate, și cu o anume concepție a unor lucrători de securitate și de miliție, în sensul că la țigani această practică este cutumiară, dăinuie din vremuri îndepărtate. Tocmai această practică se impune s-o eradicăm și să-i determinăm să respecte legile statului nostru.

◆ În aplicarea conceptului de prevenire nu am făcut totul pentru îndeplinirea marilor comandamente puse în fața noastră de partid, de

conducerea ministerului, de a ne înscrie pe deplin activitatea în ansamblul de măsuri politice, juridice, economice, sociale, culturale, educaționale și de altă natură menite să ducă la *cunoașterea și înlăturarea cauzelor care generează condițiile ce favorizează trecerile frauduloase peste graniță*. Numai astfel se explică faptul că mulți dintre făptuitori, printre care și recidiviști, se asociază în grupuri pentru a trece fraudulos frontiera de stat. În ultima perioadă au existat numeroase cazuri care nu au fost descoperite la timp pentru a se putea întreprinde măsurile legale ce se impuneau.

◆ La proliferarea acțiunilor la care ne-am referit au contribuit și *neajunsurile existente în coordonarea unitară a problemei*, în exercitarea colaborării între compartimentele de securitate și între acestea și organele de miliție. Nu s-au conjugat pe deplin eforturile tuturor compartimentelor de securitate în asigurarea unei supravegheri informative corespunzătoare; mai sunt multe de făcut pentru creșterea spiritului de răspundere directă față de faptele comise de persoanele din sfera de competență și avem în vedere, în primul rând, încercările de trecere frauduloasă a frontierei prin forță, cu folosirea a diverse mijloace, în special, a celor de transport.

◆ Nu s-a cooperat întotdeauna — cu cele mai bune rezultate — nici cu unitățile de grăniceri și mai cu seamă în ceea ce privește *schimbul operativ de informații*.

◆ Cele arătate mai sus conduc la concluzia că *neajunsuri mai importante se manifestă pe planul creării și folosirii corespunzătoare a unei rețele informative de calitate*, capabilă să descifreze intențiile unor elemente de a trece fraudulos frontiera ori de a refuza să se întoarcă în țară în eventualitatea deplasării lor legale în străinătate, în mod temporar. Se acționează încă prea puțin, prin măsuri curajoase, combinate, cu aplicarea unor legende judicioase elaborate, pentru a se preveni deplasarea spre zonele de frontieră a elementelor cu intenții de trecere frauduloasă, de forțare a unor asemenea treceri, de depistare a călăuzelor, a relațiilor pe care le au în străinătate și care se ocupă cu trecerea clandestină peste frontieră a unor persoane; în fond, se impune intensificarea muncii de supraveghere informativă a categoriilor de persoane ce ne sunt în atenție, prin folosirea întregii game de mijloace și metode ale muncii.

Din neajunsurile amintite mai sus se desprind și concluziile cu privire la sarcinile imediate ce ne revin în această problemă. În momentul de față se impune ca la nivelul fiecărei unități — conco-mitent cu măsurile informativ-operative adecvate — să se efectueze un *studiu intens, obiectiv, asupra stadiului actual și evoluției situației operative*, să se stabilească toate cauzele ce stau la originea lipsurilor cu care ne mai confruntăm.

● Organizarea judicioasă a muncii pe această linie se impune ca o necesitate acută și ea trebuie făcută prioritar, *în raport cu amploarea, intensitatea și tendințele de creștere a fenomenului în diferite zone și localități ale țării*. Datele de care dispunem reclamă o asemenea măsură

și amintim că 89,7 la sută dintre făptuitori provin din județele Arad, Bihor, Caraș-Severin, Hunedoara, Timiș, Sibiu și municipiul București.

● O altă sarcină de stringentă actualitate este aceea de a se îmbunătăți substanțial *conlucrarea între compartimente și soluționarea unor cazuri prin activități comune, interjudețene*. Această cerință se impune cu atât mai mult dacă ținem seama de faptul că 25,9 la sută dintre elementele ce acționează la frontieră sunt din mai multe județe (Arad, Bihor, Hunedoara și municipiul București), iar 63,8 la sută sunt din județele limitrofe frontierei de stat (în ordinea numărului de autori: Timiș, Caraș-Severin și Mehedinți — județe care cuprind și porțiunile de graniță pe unde au loc cele mai multe dintre trecerile frauduloase). Nu puține sunt cazurile când acțiunile se organizează pe raza județului Timiș și trecerea frontierei se încearcă pe raza județului Caraș-Severin ori Mehedinți, sau se organizează pe raza celorlalte două județe și se încearcă trecerea prin zona de frontieră din județul Timiș. Între aceste județe, în primul rând, trebuie să existe un schimb operativ de informații și să se inițieze măsuri comune care să ducă la prevenirea și curmarea stării de fapt ce se manifestă în această problemă.

● Și în viitor, la baza organizării supravegherii și urmăririi informative va sta concepția potrivit căreia, în scopul prevenirii trecerilor frauduloase ale frontierei se va acționa pe întreg cuprinsul țării, pentru a se cunoaște și preveni acțiunile încă în faza de inițiere, la locul de reședință al acelor persoane cu asemenea intenții. Pentru realizarea acestei sarcini trebuie să se revadă de urgență fondul de informații existent — care este încă insuficient evaluat — și, prioritar, să se acționeze asupra următoarelor categorii de elemente:

- suspectii de trecere frauduloasă a frontierei ori de rămânere ilegală în străinătate (cu precădere cei prevăzuți expres în ordinul care reglementează munca în problemă);
- foștii condamnați pentru faptele prevăzute în art. 245 din Codul penal;
- persoanele care în vederea comiterii faptei de trecere frauduloasă a frontierei se asociază sau intenționează să folosească mijloace violente de trecere;
- străinii cunoscuți că instigă diverse persoane sau că organizează ei înșiși treceri frauduloase de frontieră;
- suspectii de crearea și organizarea unor canale de scoatere ilegală din țară a unor persoane;
- elementele cunoscute că au trecut fraudulos frontiera, au refuzat înapoierea în patrie (și au revenit ulterior), au peregrinat prin diferite state occidentale unde au fost internați în lagăre și sunt suspecti de instigare la emigrare ori de trecere frauduloasă a frontierei;
- rudele și legăturile apropiate ale cetățenilor români care au plecat peste hotare pe căi ilegale, iar în străinătate se dedau la denigrarea realităților din țara noastră, ori s-au pus în slujba unor organizații și cercuri ce desfășoară activitate împotriva R. S. România.

Este de înțeles că, potrivit prevederilor Programului de măsuri al Departamentului securității statului, în centrul preocupărilor noastre vor sta elementele instigatoare la evaziune, luându-se măsuri de curmare a activității acestora.

● Măsurile informativ-operative complexe ce se vor întreprinde în rîndul acestor categorii de persoane trebuie să conducă la : asigurarea în mai bune condiții a cunoașterii pe județ și pe țară a fenomenului și la limitarea lui ; realizarea prevenirii în fază incipientă, înainte ca cei în cauză să ajungă la realizarea tentativei ; creșterea cantității și calității rețelei informative ; perfecționarea cooperării interjudețene la soluționarea diferitelor cazuri.

● În desfășurarea acțiunilor de prevenire — în rîndul persoanelor pretabile la fapte de acest gen — este necesară folosirea într-o măsură mai mare a formelor instituționalizate de control social și îndrumare educativă. Pregătirea contrainformativă, influențarea și altele de acest fel se cer a fi abordate în mod diferențiat ; prin aplicarea lor trebuie să urmărim, în primul rînd, crearea unui climat de respingere a unor asemenea preocupări. Așa, de pildă, în județele Arad, Timiș, Caraș-Severin, Hunedoara, Sibiu și municipiul București — unde majoritatea făptuitorilor sînt tineri — se impune să fie puternic atrași la dezbaterile cazurilor factorii educaționali din școli și întreprinderi, iar cînd în cauză sînt elemente parazitare este bine să se apeleze la deputați, reprezentanți ai Frontului Democrației și Unității Socialiste din cartiere și, evident, la familie. În același context se impune ridicarea calitativă a prelucrărilor individuale, a pregătirii contrainformative a populației — în mod deosebit a celei din zona de frontieră, pentru instruirea ei la obiect și nu în general și atragerea acesteia la o participare mai activă în cadrul măsurilor de prevenire.

● Întreaga activitate de prevenire trebuie să se desfășoare, potrivit indicațiilor comandantului nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu, prin îmbinarea umanismului socialist cu intransigența revoluționară în activitatea de combatere a acestor fapte, în mod permanent și ofensiv. Aceasta înseamnă că împotriva persoanelor care, cu toate măsurile de influențare pozitivă, nu înțeleg sensul lor și continuă să acționeze în mod repetat la frontieră, folosind metode și procedee ce reprezintă pericol social, se impune să aplicăm măsuri de sancționare potrivit prevederilor legii penale.

Acționînd ferm, în spiritul ordinelor, orientărilor și indicațiilor secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, executînd ordinele conducerii ministerului și prevederile Programului de măsuri al Departamentului securității statului, care vizează realizarea unei noi calități în munca de securitate, vom obține noi succese și pe această linie de muncă.

Colonel Alexandru ALIMAN

PE TEME ALE MUNCII DE APĂRARE A SECRETULUI DE STAT

Unele particularități privind activitatea de apărare a secretului de stat în domeniul cercetării științifice

— PLAN DE DEZBATERE —

Pornind de la cerințele noii etape de dezvoltare a societății noastre, Congresul al XII-lea al partidului a dezbătut și adoptat „Programul-directivă de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și de introducere a progresului tehnic pînă în 1990 și direcțiile principale pînă în anul 2000”. Obiectivele și prioritățile politicii cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și introducerii progresului tehnic în România au în vedere necesitățile de dezvoltare în ritm susținut a economiei naționale, precum și resursele materiale, financiare și umane disponibile, buna lor gospodărire, astfel încît să se poată realiza o economie modernă, de înalt nivel tehnic, de mare productivitate și eficiență.

I. Cadrul juridic al apărării secretului de stat în domeniul cercetării științifice

Apărarea secretului și protecția creațiilor științifice și tehnice constituie o preocupare permanentă a statului român, care folosește în acest scop un sistem unitar de norme juridice și de instituții specializate. Astfel :

a) Legea nr. 23/1971 și H.C.M. nr. 19/1972 reglementează problemele referitoare la apărarea secretului de stat în acest domeniu, ca : accesul personalului muncitor la datele și informațiile rezultate din activitatea de cercetare, modul de clasificare — secrete de stat sau secrete de serviciu — a documentelor elaborate în procesul activității de cercetare, sistemul de lucru — evidența, manipulara, multiplicarea, transportul —

cu aceste documente, accesul personalului muncitor și al străinilor în locurile unde se desfășoară activități de cercetare etc.

b) H.C.M. nr. 18/1972 cuprinde regulile privind modul de stabilire a relațiilor cu străinii, inclusiv participarea la acțiunile protocolare organizate de aceștia, obligațiile ce revin cetățenilor români privind apărarea secretelor în relațiile cu străinii etc.

c) Legea nr. 62/1974 privind invențiile și inovațiile stabilește măsurile ce se iau pentru protecția juridică a invențiilor în țara noastră și în străinătate. Prezintă câteva din prevederile ei principale :

● Art. 7 prevede că „în Republica Socialistă România, creațiile științifice și tehnice, care îndeplinesc condițiile prevăzute de lege pentru a constitui invenții, sînt protejate prin brevete de invenții acordate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci”.

● În art. 61 se arată: „Toate invențiile pentru care se solicită brevetarea, create de cetățenii români sau de persoanele străine cu domiciliul pe teritoriul R. S. România, constituie secrete de stat pînă la brevetarea și publicarea lor în buletinul pentru invenții și mărci sau pînă la expedierea lor în străinătate de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, în vederea brevetării în alte state”. În legătură cu „brevetarea în străinătate, aceasta este reglementată prin „Convenția Uniunii Internaționale pentru Protecția Proprietății Industriale”, organism creat la Paris în anul 1883 și din care face parte și țara noastră.*)

● Brevetarea invențiilor românești în alte state este condiționată de valorificarea lor eficientă în străinătate și are ca scop: să asigure protecția invențiilor românești în alte state; să asigure va-

lorificarea — prin export — a produselor care formează obiectul invențiilor; să creeze posibilitatea valorificării prin acordarea de cesiuni, licențe și licențe tehnice (know-how) persoanelor fizice și juridice din alte state sau prin schimb reciproc de licențe; să afirme știința și tehnica românească pe plan internațional.

● Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci este organul de stat de specialitate, de interes republican, care orientează, îndrumă și controlează activitatea în domeniul invențiilor, în scopul dezvoltării activității de creație științifică și tehnică originală românească. El asigură în principal protecția invențiilor și mărcilor de fabrică pe teritoriul Republicii Socialiste România, scop în care acordă brevete și certificate. Își desfășoară activitatea în strînsă colaborare cu ministerele și celelalte organizații socialiste și aduce la îndeplinire obligațiile ce revin statului, în temeiul convențiilor internaționale, cu privire la invenții și întreține relații cu instituțiile similare din celelalte state și cu organizațiile internaționale din domeniul respectiv prin „Rominvent” și „Romconsult”.

II. Organizarea muncii de securitate pentru apărarea secretului, protejarea creațiilor tehnico-științifice românești și a creațiilor de valoare

A părarea secretului de stat în domeniul cercetării științifice constituie una din sarcinile prioritare ale activității organelor de securitate, care, în conformitate cu prevederile Programului de măsuri al Departamentului securității statului, trebuie să acționeze cu fermitate

*) Documentațiile elaborate în cadrul organizațiilor socialiste, lucrările sau tezele de doctorat care evidențiază rezultatele unor cercetări științifice sau care cuprind invenții brevetabile, precum și datele tehnice de aplicare și experimentare, ca și orice alte informații tehnologice în legătură cu invențiile constituie, de asemenea, secrete de stat.

pentru prevenirea scurgerii de informații și date secrete de stat ori de serviciu din acest sector, protejarea oamenilor de valoare și a creațiilor lor, precum și pentru prevenirea și contracararea oricăror fapte de natură să periclitizeze dezvoltarea cercetării științifice:

1. La stabilirea măsurilor ce se întreprind în vederea apărării secretului de stat în acest domeniu este necesar ca, printre altele, să se aibă în vedere că:

- ◆ în acest sector lucrează un număr mare de cadre cu pregătire superioară, personalități de seamă ale vieții noastre științifice și tehnice;
- ◆ în procesul activității de cercetare apar idei și soluții originale de valoare deosebită pentru dezvoltarea economiei naționale, care trebuie protejate prin brevete;
- ◆ domeniul vast al cercetării științifice generează în permanență multe date și informații secrete de stat ori secrete de serviciu, care trebuie apărate;
- ◆ serviciile de spionaj, alte cercuri interesate din străinătate se preocupă permanent și în mod sistematic de culegerea de informații din acest domeniu, precum și de racolarea unor oameni de valoare.

Preocuparea crescîndă a serviciilor de spionaj, a marilor firme și trusturi internaționale pentru cunoașterea potențialului economic și a intențiilor de perspectivă ale statelor și firmelor concurente, intensificarea acțiunilor de subminare a dezvoltării cercetării științifice a acestora, precum și de sustragere a unor licențe, brevete, invenții, procedee tehnologice de mare randament fac necesară întreprinderea de măsuri ferme, de

maximă eficiență, în vederea contracarării oricăror încercări de natură să prejudicieze fondul național de creație tehnico-științifică.

2. În scopul asigurării păstrării secretului de stat din domeniul cercetării științifice și tehnice, al apărării creațiilor originale realizate în institutele de cercetare, proiectare și unitățile productive, o atenție deosebită trebuie acordată organizării și desfășurării supravegherii informative.

a) În realizarea sarcinilor de securitate pe această linie trebuie să se țină seama, în mod deosebit, de importanța, particularitățile și specificul institutelor de cercetare și proiectare, de vulnerabilitatea lor, de volumul mare de date și documente secrete de stat, de existența soluțiilor tehnice și a proiectelor cu regim special, de interesul manifestat de cadrele și agenții serviciilor de informații și de reprezentanții firmelor străine, precum și de numărul mare de specialiști români cunoscuți pe plan internațional.

De asemenea, este necesar să se aibă în vedere dezvoltarea cooperării tehnico-științifice internaționale care determină, pe de o parte, prezența unui număr mare de străini în sectoarele centrale de cercetare și proiectare și în institutele subordonate acestora, iar pe de altă parte, deplasarea în străinătate a numeroși specialiști români. Totodată se impune să se țină seama și de faptul că cercetătorii științifici, arhitecții, proiectanții sînt persoane de o structură caracterială aparte, determinată de pregătirea superioară și preocupările lor profesionale, de un înalt grad de cultură tehnică, cu numeroase relații în rîndul oamenilor de știință, unii fiind cunoscuți și dincolo de hotarele țării, ceea ce îi și determină să aibă o anumită sensibi-

litate la ceea ce se întâmplă în jurul lor.

b) Organizarea muncii de securitate pentru apărarea creațiilor științifice, a autorilor lor presupune o permanentă muncă de documentare. În acest scop, este necesar ca ofițerul de securitate să cunoască actele normative care reglementează activitatea de cercetare și proiectare, să asigure stabilirea temelor de cercetare proiectare cu regim special sau de importanță deosebită prevăzute în planurile obiectivelor, stațiile pilot și locurile unde se fac pregătiri pentru experimentarea lucrărilor respective. De asemenea, este necesar să identifice cercetările care deși sunt în afara planului de lucru constituie noutate pe plan mondial, precum și specialiștii ce participă la efectuarea lor. Ofițerul de securitate are obligația să cunoască persoanele angrenate direct la activitatea de cercetare sau proiectare ori care prin natura atribuțiilor profesionale pot lua cunoștință despre teme sau proiecte importante, despre fazele de experimentare sau rezultatele finale.

c) Pentru protejarea creațiilor tehnico-științifice românești și a specialiștilor de valoare, în procesul organizării și desfășurării supravegherii informative trebuie să se urmărească crearea de rețea informativă în sectoarele, laboratoarele, stațiile pilot, atelierele și mediile unde se desfășoară activități de cercetare, experimentare și aplicare în producție a rezultatelor și soluțiilor originale.

d) Se impune ca în rețeaua informativă să fie incluse persoane cu calități și posibilități reale de informare, respectiv dintre cele care participă direct sau concurează la efectuarea cercetărilor sau experimentarea rezultatelor originale obținute. Ținând seama de specificul acestui do-

meniu este indicat a fi recrutate surse din rîndul specialiștilor, cu posibilități de cunoaștere atât în obiectivele unde își desfășoară activitatea, cât și în unitățile care aplică în producție noile descoperiri, invenții și tehnologii.

e) În organizarea activității de securitate pentru prevenirea scurgerii de date secrete de stat din domeniul cercetării științifice și tehnice este necesar, în primul rînd, ca prin folosirea rețelei informative și a celorlalte mijloace ale muncii de securitate să se desfășoare o acțiune continuă de identificare a creatorilor, a celor care se ocupă de elaborarea unor soluții tehnice originale, în scopul cunoașterii și protejării la timp a specialiștilor de valoare.

După identificare trebuie desfășurată o susținută muncă de convingere a acestora că este în interesul lor și al statului de a apăra, pe parcursul cercetărilor, rezultatele pe care le obțin.

În cadrul măsurilor de protejare a specialiștilor de valoare, a inventatorilor trebuie avut în vedere că aceștia sînt oameni cu o anumită psihologie și de aceea se cere să se discute cu ei cu mult tact, să fie tratați cu atenție, înțelegere și receptivitate, să fie susținuți moral și, dacă e cazul, și prin alte posibilități (informarea organelor de partid și de stat competente etc.). O asemenea atenție se impune deoarece practica a arătat că unii dintre autori întîmpină și anume greutăți în realizarea ideilor lor, din care cauză, tentați și de ofertele străinilor, pot ca la prima ocazie să rămîină peste hotare. Astfel de acțiuni, de determinare a unor specialiști de a se „realiza” în străinătate sînt metode subtile de subminare a potențialului nostru științific și economic și de aceea trebuie combătute cu toată fermitatea.

f) Este necesar să se ia măsuri de identificare și verificare a tuturor persoanelor din obiectivele de cercetare și proiectare care au fost la specializare, schimb de experiență sau la post în străinătate și sînt semnalate cu comportări suspecte în exterior sau după reîntoarcerea în țară.

g) Se impune să se acorde atenție specialiștilor din institutele de cercetare și proiectare care întrețin legături cu cadre și agenți ai serviciilor de spionaj ori alți străini suspecti, au rude în exterior, vizitează reprezentanțele străine din România sau participă la întîlniri protocolare organizate de străini, în ideea de a se lua măsuri de apărare a lor.

h) Un alt obiectiv trebuie să-l constituie urmărirea diplomaților și a altor străini pe timpul cît vizitează obiective de cercetare și proiectare, organizîndu-se măsuri eficiente de controlare a activității lor și de prevenire a pătrunderii acestora în sectoare sau locuri în care se concentrează secrete de stat ori se efectuează experimentarea unor noi tehnologii.

i) În vederea prevenirii scurgerii de informații ori a atragerii personalului muncitor la acțiuni ostile, ofițerii de securitate trebuie să desfășoare o intensă muncă de pregătire contrainformativă a acestuia, în grup sau individual, punîndu-se accent pe apărarea secretului de stat, pe modul de stabilire a relațiilor cu străinii și creșterea vigilenței.

j) Prevenirea scurgerii de informații și date secrete de stat din domeniul cercetării științifice și tehnice presupune grijă nu numai pentru modul în care se aplică normele legale privind apărarea secretului de stat, ci și pentru felul cum soluțiile originale sînt valorificate în activitatea economică, deoarece, chiar

dacă este brevetată, o idee, nepusă în circuitul economic, poate fi ori cînd sustrasă și realizată de alții, printr-o simplă modificare sau adăugire. De aceea este necesar ca prin mijloacele muncii de securitate să fie împiedicate acele fapte care pot frîna valorificarea creațiilor științifice și tehnologice românești.

k) Este o realitate că în prezent activitatea de cercetare științifică și tehnologică a devenit tot mai complexă și abordează domenii din ce în ce mai diverse, iar la realizarea și finalizarea ideilor valoroase concurează tot mai multe instituții și organe. În această situație se impune ca exploatarea informațiilor — prin care sînt semnalate intențiile unor persoane de a culege date secrete din domeniul cercetării științifice în scopul transmiterii lor unor puteri, firme străine sau organizații reacționare din exterior — să se realizeze de către unitățile de securitate, printr-o strînsă și principală cooperare, de pe poziția apărării interesului general. Această cooperare trebuie să vizeze și protejarea oamenilor de valoare, cît și prevenirea acțiunilor prin care se încearcă împiedicarea valorificării în țară a rezultatelor cercetării științifice românești.

3. Activitatea desfășurată pînă în prezent pe linia apărării secretului de stat a reliefat că în domeniul cercetării științifice există multiple căi de scurgere a informațiilor, ceea ce impune măsuri concrete și ferme de prevenire. Dintre posibilitățile existente privind scurgerea de informații din activitatea de cercetare menționăm următoarele:

a) Neluarea măsurilor de protecție juridică a rezultatelor cercetării în cazul unor noutăți, prin brevetarea lor în țară și, după caz, în străinătate.

b) Prezentarea anumitor produse, tehnologii noi sau a altor rezultate ale cercetărilor în cadrul unor expoziții, congrese, simpozioane, sesiuni științifice etc., înainte de a se lua măsuri legale de protecție juridică.

c) Publicarea în reviste din țară sau din străinătate a unor realizări științifice sau tehnice brevetabile, de către cercetătorii care doresc să obțină prioritate științifică.

d) Neluarea măsurilor de protejare a prototipurilor produselor realizate, prin a se interzice ca persoane neautorizate să ia cunoștință despre acestea.

e) Încălcarea dispozițiilor legale privind lucrul cu documentele secrete, inclusiv a celor privind accesul cetățenilor români și străini în locurile unde se realizează activități de cercetare.

f) Pălăvrăgeala și lăudăroșenia, atît în țară cît și în străinătate, a unor persoane care lucrează în cercetare ori au tangență cu această activitate.

4. Legislația în vigoare privind apărarea secretului de stat stabilește sarcinile ce revin organizațiilor socialiste și organelor de securitate pentru apărarea secretului de stat în domeniul cercetării științifice. Dintre acestea menționăm:

a) Delimitarea documentelor, datelor și informațiilor care au caracter secret de stat ori de serviciu.

Pornind de la prevederile actelor normative se impune a se stabili concret acele activități de cercetare care cad sub incidența legii (art. 1—3 din H.C.M. 19/1972), precum și măsurile ce se vor întreprinde pentru apărarea lor. În acest sens trebuie să se aibă în vedere, în primul rînd, temele de cercetare fundamentale sau aplicativă referitoare la dezvoltarea tehnologică și introduce-

rea progresului tehnic, prin crearea de noi mașini, utilaje, instalații, materiale, tehnologii noi, tehnici și tratamente medicale, inclusiv schițele, planșele și fotografiile acestora, care reprezintă scheme de ansamblu sau de cadru privind soluțiile adoptate.

De menționat faptul că temele de cercetare își păstrează caracterul de secret pînă în momentul asimilării lor în fabricație, după care, documentele elaborate în cursul cercetării vor fi trecute în categoria secret de serviciu.

b) Stabilirea persoanelor care urmează a avea acces la datele și informațiile cu caracter secret de stat rezultate din activitatea de cercetare. Se impune ca pentru fiecare persoană să se precizeze categoria de documente la care are acces și, concret, ce informații sau date poate consulta, în raport cu atribuțiile sale de serviciu.

c) Aplicarea întocmai a prevederilor legale privind evidența, păstrarea, multiplicarea și transportul documentelor cu caracter secret de stat elaborate în procesul cercetării științifice.

Atît prin rețeaua informativă, cît și cu prilejul controalelor ce se efectuează trebuie să se stabilească neajunsurile existente și măsurile concrete pentru înlăturarea lor.

d) Asigurarea respectării prevederilor legale privind accesul străinilor la date și informații secrete de stat privind cercetarea, precum și în locurile unde se desfășoară activități de acest fel.

În scopul asigurării păstrării secretului, în Legea 23/1971 se prevede faptul că cetățenii străini nu au acces la date, documente și informații secrete de stat decît în situația în care cooperează la executarea unor lucrări sau vin în schimb de experiență în baza unor convenții,

protocoale, contracte etc. Ținînd seama de aceste prevederi trebuie să se cunoască din timp despre vizitele cetățenilor străini în obiective (pentru documentare, schimb de experiență, intenții de a încheia unele contracte etc.) și să se prevină accesul acestora în locurile unde se concentrează date și documente secrete, în stațiile pilot, în sectoare ale căror procese tehnologice reprezintă secret de fabricație, în cele în care încep ori se experimentează tehnologii de producție cu elemente considerate noutăți tehnico-științifice.

e) Stabilirea de reguli precise privind accesul personalului român în locurile unde se desfășoară cercetări cu caracter secret (laboratoare, stații pilot, poligoane etc.), în vederea prevenirii unor situații în care persoane neautorizate pot intra în posesia unor informații și date privind activitățile respective.

Avîndu-se în vedere că la cercetarea unor teme participă specialiști din diverse sectoare de activitate, se impun măsuri adecvate de limitare a accesului acestora numai la datele și informațiile strict necesare îndeplinirii sarcinilor ce le revin.

f) Determinarea, conform prevederilor legale, a conducătorilor organizațiilor socialiste de a stabili cele mai eficiente măsuri pentru contro-

larea materialelor ce cuprind date și informații referitoare la cercetarea științifică și care sînt destinate informării publice (publicarea în reviste de specialitate, prezentarea în cadrul unor reuniuni științifice etc.).

La realizarea unui control calificat asupra acestor materiale trebuie să fie atrase consiliile științifice din institutele de specialitate, care sînt în măsură să avizeze publicarea.

g) Folosirea unor mijloace tehnice diversificate de pază și alarmare în locurile unde sînt depozitate documentele secrete de stat, unde se realizează sau sînt păstrate prototipurile, în locurile unde se efectuează experimentările etc.

h) Codificarea denumirilor unor produse, procedee, tehnici etc., care fac obiectul cercetărilor, precum și a unor date rezultate din această activitate este de natură să contribuie la sporirea eficienței măsurilor de prevenire a scurgerii de informații secrete. Acest lucru se impune îndeosebi în acele sectoare de cercetare care lucrează pentru nevoile de apărare, precum și acolo unde se realizează cercetări de importanță deosebită pentru economia națională.

Colonel Eugen PANDELESCU
Colonel George GAVRIL
Lt. maj. Ilie DUBAU

NOTĂ:

În timpul dezbaterilor se vor face referiri concrete la cazurile care au avut loc și măsurile ce s-au întreprins pentru prevenirea scurgerii de informații, cu exemple din obiectivele date în competența unității.

Cazuri în dezbatere la tema :

MĂSURI INFORMATIV-OPERATIVE ȘI ALTE MODALITĂȚI CONCRETE DE PREVENIRE A SCURGERII DE INFORMAȚII, A ÎNCĂLCĂRILOR PRIVIND STABILIREA DE RELAȚII CU STRĂINII ȘI A ALTOR PREJUDICII ÎN SFERA RELAȚIILOR DE COMERȚ EXTERIOR ȘI ÎN OBIECTIVELE DATE ÎN COMPETENȚĂ

Modalitățile prin care unii comercianți străini acționează în vederea atragerii anumitor cetățeni români din sfera relațiilor de comerț exterior la activități de transmitere de informații pentru facilitarea încheierii de contracte dezavantajoase statului nostru sînt diverse și de cele mai multe ori foarte subtile.

Pentru cunoașterea și contracararea acestora, în scopul prevenirii prejudiciilor ce se pot aduce economiei naționale, organele de securitate recurg la o gamă variată de metode și mijloace specifice, pe care le folosesc în mod combinativ și cu judiciozitate, în funcție de situațiile operative concrete. Redăm două asemenea cazuri.

Colegii de muncă au decis...

Suspiciunile cu privire la „Nela”, șef de serviciu într-o întreprindere de comerț exterior, au apărut în cadrul măsurilor complexe de verificare care se iau în timpul încheierii unor contracte de valori mari.

Din informațiile de primă sesizare rezultă că aceasta se întorsese dintr-o călătorie în străinătate cu bunuri care depășeau cu mult posibilitățile ei de a le fi achiziționat cu valuta provenită din diurnă.

Ulterior, rețeaua informativă a semnalat că în timpul tratativelor cu una dintre firmele ofertante, între „Nela” și reprezentantul acesteia aveau loc schimburi de priviri și alte gesturi amicale care duceau la concluzia că relațiile lor ar putea fi mai apropiate decît permiteau legăturile oficiale de afaceri. Luîndu-se măsuri pentru

intensificarea urmăririi informative, în sala de tratative au fost instalate mijloace tehnice de ascultare, dar rezultatele au fost neconcludente. Întrucît „Nela” și străinul discuta în șoaptă, imperceptibil. Mijloacele video la care s-a recurs au permis constatarea că „Nela” crea situații cînd rămînea singură cu străinul, pentru a-i facilita accesul la dosarele afacerii aflate în tratative.

Filajul și alte măsuri de supraveghere a „Nelei” în timpul deplasărilor în provincie, unde aceasta se întâlnea cu comerciantul străin, au evidențiat că între ei se stabiliseră și relații intime. În această fază s-a putut trage ușor concluzia că străinul o studiază timp îndelungat și, după ce a constatat că are încredere în familie și e stăpînită de dorința de parve-

nire, l-a exploatat cu dibăcie și alte carențe pe care le avea în privința atașamentului, atrăgînd-o treptat la acțiuni dăunătoare intereselor economice ale statului. Pentru a se preveni crearea de prejudicii prin astfel de acțiuni se impunea dezinformarea „Nelei”, dar acest lucru era dificil, întrucît ea avea, practic, acces la toate documentele din serviciul pe care îl conducea. Ca urmare, măsura a fost pusă în aplicare cu sprijinul conducerii ministerului căruia se subordona întreprinderea unde lucra „Nela”.

Concomitent, în baza materialelor obținute, s-a decis întreruperea activităților sale, pentru a se înlătura orice posibilități

de a se aduce daune economiei naționale.

Fîind pusă în dezbaterea colectivului de oameni ai muncii, „Nela” a fost aspru condamnată de colegi pentru loptele sale și, la cererea acestora, s-a dispus înlăturarea ei din sistemul comerțului exterior, aplicîndu-i-se concomitent și alte sancțiuni administrative.

Tratatativele cu firma respectivă au continuat și, în cele din urmă, contractul s-a încheiat la un preț cu peste 25% sub cel solicitat de străin în timpul cînd ducea tratative cu „Nela”.

Major Nicolae CALUGĂRIȚA
Lt. maj. Ion DOSAN

„Recompensa...”

Comerciantul străin „Toby”, reprezentant al unei firme ce se ocupă cu comercializarea de mobilă, a intrat în atenția organelor de securitate prin faptul că, în timp ce trata cu o întreprindere românească achiziționarea de mobilă stil, a încercat pe mai multe căi să afle dacă mai sînt și alte firme străine amatoare să cumpere din țara noastră astfel de marfă și care este limita minimă de preț aprobată de forurile competente.

Întrucît dacă ar fi obținut asemenea date „Toby” putea produce serioase prejudicii statului român, s-au luat măsuri complexe de supraveghere a relațiilor străinului cu personalul din întreprinderea cu care ducea tratative. S-a constatat, în primul rînd, că — spre deosebire de alți comercianți — „Toby” nu s-a orientat asupra persoanelor de decizie, ci spre cele cu funcții mai mici, dar care lucrau efectiv în problemele ce îl interesau. Dealtfel, el și afirmase laț de un conațional că îl interesau informațiile în sine, nu cine i le dă.

Treptat, din cercul de relații pe care și l-a format, „Toby” și-a concentrat eforturile asupra unei tinere referențe, „Maria”, care deținea sau putea obține ceea ce dorea el. Străinul sesizase la aceasta unele concepții cosmopolite și ușoare tendințe de extravagantă. A invitat-o în oraș de cîteva ori, prilejuri cu care s-a purtat „elegant” cu ea, nefăcînd nici un fel de aluzii la posibile relații intime, ci tratînd-o „cu seriozitate” și stimulîndu-i abil ceea ce considera el că a detectat la „Maria”, respectiv „un interes latent pentru viața din Occident”. Treptat, a început să-i sugereze și soluția: ea să-i furnizeze unele informații, în schimbul cărora el îi va depune bani la o bancă din străinătate, pe

care și-i va putea ridica și înapoi cu ocazia unei călătorii peste hotare, cînd ar refuza să se mai înapoieze în țară.

Filajul, mijloacele tehnice și mai ales rețeaua informativă, prin care erau controlate înțînirile și discuțiile lui „Toby” cu „Maria”, semnalau totodată și faptul că sus-numita are frămîntări, oscilează, se luptă intens cu ea însăși.

În această fază s-au reanalizat toate materialele existente în acțiune. Din datele anterioare cu privire la „Maria” rezultă că aceasta — în ciuda unor tendințe cosmopolite, în parte explicabile prin vîrstă și anturajul din ultimii ani — era o persoană corectă, provenită dintr-o familie atașată realităților socialiste și modestă, care nu crease niciodată probleme organelor de securitate. Ajungîndu-se la concluzia că dacă străinul va continua să acționeze cu aceeași perseverență asupra ei nu ar fi exclus ca „Maria” să cedeze în fața ofensivei acestuia, s-a decis să se ia măsuri de prevenire și contracarare.

În acest scop s-a acționat în felul următor: cu cîteva persoane din obiectivul respectiv — printre care și „Maria” — s-au organizat discuții de pregătire contrainformativă, cu accent pe problemele ridicate de contactele cu străinii. Discuțiile purtate cu „Maria” au fost în așa fel orientate, încît să i se conștientizeze pericolele pe care le conțin relațiile de tipul celor avute de ea cu „Toby”, lărd însă a se face nici o aluzie la ceea ce cunoșteau organele de securitate despre acestea. Rezultatul a fost cel scontat: lîndul cîstîit și corect al „Mariei” i-a permis să aibă puterea să dezvăluie pe loc conținutul relațiilor sale cu străinul și să-și exprime regretul că nu a informat mai devreme. Ea a fost de acord să continue relațiile

cu „Toby” — de această dată sub îndrumarea ofițerului de securitate — pentru a se stabili mai precis intențiile comerciantului străin.

La scurt timp, acestu i-a solicitat informații precise, promițându-i recompensă substanțială despre care îi vorbise anterior. După unele „ezitări”, „Maria” i-a dat „informațiile” solicitate, din care rezulta „situația dezavantajoasă” a firmei față de alți cumpărători potențiali ce ofereau „prețuri mult mai bune”.

În cele din urmă, contractul a fost semnat la un preț avantajos, cu

diferență de aproape 40% față de cel scontat inițial, „recompensa” promisă de „Toby” — într-adevăr substanțială — fiind lăcută veni la stat. „Maria” a fost recompensată și ea, legal, potrivit contribuției aduse. Mai importantă însă în acest caz a fost prevenirea atragerii la acțiuni infracționale a unui cetățean român cinstit, care ar fi putut pricinui, în timp, mari prejudicii economiei naționale.

Maior Ovidiu MARINESCU
Maior Nicolae CALUGARIȚA

Din aceste cazuri se pot desprinde unele concluzii cu deosebită valoare practică, după cum urmează:

— elementele infractoare — străini sau români — își perfecționează continuu metodele de acțiune, situație care impune multă ingeniozitate și permanentă inițiativă din partea ofițerilor de securitate pentru depistarea și contracararea lor;

— unii comercianți străini, chiar și atunci când nu lucrează pentru anumite servicii de informații, folosesc în studierea și atragerea de cetățeni români la acțiuni infracționale metode asemănătoare cu cele de spionaj;

— în descoperirea și prevenirea acțiunilor infracționale din sfera relațiilor de comerț exterior rolul esențial îl are rețeaua informativă, dar în majoritatea cazurilor este necesar ca aceasta să fie completată cu alte mijloace, metode și procedee de nivel profesional ridicat, cum sînt combinațiile și legende, măsurile de dezinformare ș.a.;

— curmarea acțiunilor infracționale desfășurate de unii comercianți străini și de legăturile lor dintre cetățenii români nu implică neapărat deteriorarea relațiilor cu firmele respective; procedîndu-se cu inteligență, cum s-a acționat în ultimul caz prezentat, aceste relații se pot consolida și solda cu avantaje pentru statul român.

ANTITERORISM

Documentar

Tendințe actuale ale evoluției terorismului internațional. Direcții de acțiune ale organelor de securitate în raport cu situația operativă antiteroristă actuală

I. Mutații survenite în evoluția terorismului internațional

1. Implicații ale terorismului internațional

Efectuînd o analiză profundă a problematicii vieții internaționale actuale, ce se confruntă tot mai frecvent cu fapte și fenomene îngrijorătoare, între care se află și terorismul, secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, arăta încă la ședința cu activul central de partid și de stat, din 03 august 1978, că: „...aparitia și amplificarea terorismului sînt un rezultat și o expresie a crizei și decadenței societății capitaliste, a incapacității statului burghez de a soluționa problemele complexe sociale și naționale care confruntă această orînduire”.

După cum se cunoaște, Republica Socialistă România s-a situat întotdeauna pe o poziție fermă, de condamnare și dezaprobare a actelor teroriste. În acest sens, secretarul general al partidului sublinia: „...întotdeauna, partidul nostru comunist, ca, dealtfel, mișcarea revoluționară în general — inclusiv în anii ilegalității — au dezaprobat și condamnat octele de teroare, sub orice formă s-au manifestat. Noi am făcut și facem o deosebire netă între lupta armată pentru eliberare națională și socială și actele teroriste individuale. Noi considerăm că terorismul nu poate constitui în nici o împrejurare o formă a luptei politice. Indiferent de problemele care trebuie soluționate într-o țară sau alta, calca terorismului nu poate decît să complice și, pînă la urmă, să împiedice rezolvarea problemelor”.

Cu toate eforturile depuse, măsurile luate de organele specializate din diferite țări pentru contracararea actelor teroriste nu și-au dovedit decît parțial eficiența, îndeosebi ca urmare a lipsei de cooperare în stabilirea unui front de luptă comun și a sporirii numărului grupărilor extremist-teroriste care își innoiesc continuu metodele și mijloacele de acțiune.

Analiza acțiunilor teroriste și a consecințelor lor reliefează implicațiile pe care le au acestea asupra ansamblului vieții internaționale, prin afectarea activității economice și social-politice din diverse țări, a relațiilor dintre state datorită creării unor stări de tensiune. Această analiză evidențiază totodată unele mutații survenite în activitatea grupărilor și organizațiilor extremist-diversioniste, care conferă un grad de pericol ridicat acțiunilor întreprinse. Dintre aceste mutații sînt de menționat următoarele mai semnificative:

a) Existența unui număr mare de organizații teroriste — cu tendințe și pseudoideologii diverse — care activează în aproape toate statele occidentale.

O parte din aceste organizații, subvenționate de servicii de informații, de cercuri reacționare sau de unii deținători de mari capitaluri, constituie instrumente de teroare cu ajutorul cărora se urmărește satisfacerea anumitor interese și menținerea unor situații convenabile.

Multe dintre organizațiile teroriste își atribuie în mod demagogic titulatură ca: „revoluționare”, „de eliberare națională”, „de acțiune populară”, urmărind discreditarea activității forțelor revoluționare și a mișcărilor de eliberare socială și națională.

Organizațiile extremiste, printre care „Brigăzile roșii”, „Grupul separatist basc” (E.T.A.), „Armata secretă armeană”, „Vulturii revoluției palestiniene” etc., au comis în ultimii ani un număr mare de acțiuni teroriste, vizând îndeosebi personalități politice, demnitari, diplomați și magistrați (judecători, procurori, avocați), ziariști, cadre de politică și personal aparținând forțelor armate, sedii de misiuni diplomatice, ale armatei sau poliției, ale partidelor comuniste, socialiste, ale unor instituții de artă, aeronave și aeroporturi ș.a. Astfel de acțiuni s-au soldat cu urmări dintre cele mai dramatice. Astfel, în Spania, numai în anul 1979 au fost asasinate 127 de persoane, iar în Italia — unde numărul grupărilor teroriste a depășit cifra de 200 — în ultimii 3 ani numărul atentatelor s-a ridicat la 6.639.

b) Apariția unor noi grupări cu orientări extremiste care recurg la mijloace teroriste pentru realizarea intereselor proprii.

Printre acestea se numără „Autonomia muncitorească” — în Italia, „Martie negru” — în țări din Orientul Mijlociu, „Uniunea turco-islamică” — în Turcia, „Frontul anarhist din Liège” — în Belgia ș.a., care, sub influența practicilor teroriste folosite de organizațiile „tradiționale”, imprumută din arsenalul lor astfel de metode și mijloace.

c) Accentuarea colaborării dintre grupările și organizațiile extremist-teroriste de diferite nuanțe.

Organizații extremiste aflate în diverse zone ale lumii își furnizează reciproc arme, documente de identitate false, efectuează instruirii și antrenamente comune și organizează acțiuni executate de comandouri mixte. O asemenea colaborare există între „Brigăzile roșii” și grupări din Orientul Mijlociu, Extremul Orient și America Latină.

Pe un alt plan, s-a cristalizat tot mai mult tendința diferitelor grupări, îndeosebi a celor „cu vechime”, de a se constitui într-o organizație cu caracter internațional. În acest sens au avut loc întâlniri în Cipru și Elveția, la care au participat reprezentanți ai unor organizații teroriste dintre cele mai active pe plan internațional, cum sunt: „Armata roșie japoneză”, „Grupul separatist basc” (E.T.A.), „Armata republicană irlandeză” și ai unor grupări care activează în Orientul Mijlociu, hotărându-se reunirea lor sub denumirea de „Frontul Unificat al Revoluției Mondiale”.

d) Intensificarea activității neonaziste, activizarea unor cercuri reacționare, fasciste, revanșarde, naționalist-iredentiste și șovine.

Paralel cu acțiunile organizațiilor și grupărilor teroriste tradiționale, pe plan internațional se resimte, tot mai accentuat, activitatea ostilă desfășurată — prin folosirea de metode și practici teroriste — de un număr mare de organizații de extremă dreaptă, de grupări cu caracter fascist, naționalist-iredentist și șovin, care își proclamă deschis doctrina anticomunistă.

În unele țări europene, cum sunt R. F. Germania, Italia, Spania, Austria, se înregistrează intensificarea activității grupărilor neonaziste, a propagandei de exaltare a violentei și spiritului revanșard, de glorificare a hitlerismului, organizându-se acțiuni în care se folosesc metode teroriste.

Numărul grupărilor neonaziste, al membrilor și aderenților la această „ideologie” a ajuns în țările europene occidentale la cifre impresionante, constituind un real pericol la adresa democrației și a instituțiilor sale în statele respective. În R. F. Ger-

mania, peste 100 de astfel de grupări și-au făcut simțită prezența în ultimul timp prin organizarea de atentate și alte acțiuni cu caracter violent.

Pe plan internațional, în 1978 și 1979 au fost înregistrate aproape 2.000 de cazuri de activități neonaziste, față de 616 în 1977.

Ceea ce particularizează în prezent activitatea acestor grupări este faptul că ideile lor sunt imbrățișate, tot mai frecvent, de tineri. Pericolul „ciumei negre” se întinde, ulțindu-se cu prea multă ușurință învățămintele triste ale istoriei.

e) Adoptarea de către unele grupări religioase a metodelor teroriste.

În contextul actual al situației internaționale, pe fondul activizării cercurilor religioase, se constată o tot mai pronunțată tendință de indoctrinare fanatică a membrilor unor secte, în special a celor aparținând cultului islamic, care adoptă metode teroriste de acțiune pentru impunerea propriilor concepții.

Se cunoaște că datorită fanatismului religios, membri ai grupării „Frații musulmani” au comis acte teroriste deosebit de grave, așa cum a fost masacrul de la Școala de artilerie din Alep (Siria), din 16 iulie 1979, în urma căruia au fost uciși 63 de militari.

2. Forme și metode teroriste de acțiune

Acțiunile teroriste comise pe plan internațional oferă variate exemple din care rezultă că elementele extremiste sunt într-o permanentă căutare și adaptare a unor forme, metode și mijloace ce asigură execuții deosebit de rapide, cu un mare grad de pericol. Printre cele mai frecvent utilizate sunt:

— **Atentatele cu explozive și incendierile.** Aceste modalități de acțiune au un efect spectacular notabil și prezintă puține riscuri pentru autori, iar scopul lor — intimidarea și influențarea opiniei publice — este deseori atins fără eforturi deosebite. Practic, ele sunt folosite împotriva oricăror obiective sau persoane vizate. Acțiuni prin asemenea metode au fost comise în număr mare în R. F. Germania, Spania, Italia, Turcia, Olanda, Portugalia, Irlanda de Nord ș.a. Numai în Spania s-au înregistrat 697 de astfel de cazuri în 1977, 1013 în 1978 iar în 1979 aceste cifre au fost depășite cu mult.

— **Răpirile de persoane.** Sunt comise pentru afectarea climatului social-politic intern (cazul Aldo Moro), pentru exercitarea de presiuni asupra autorităților sau pentru obținerea de fonduri prin răscumpărare. Numărul acțiunilor de acest gen a crescut în ultimii ani în mod considerabil, în Italia, de exemplu, înregistrându-se 60 de cazuri în 1979 față de numai 3 în 1969.

— **Luările de ostalici.** Se folosesc pentru alterarea relațiilor dintre anumite state, pentru a se atrage atenția opiniei publice asupra unor probleme ce interesează grupul terorist respectiv, pentru obținerea de revendicări etc.

Se observă o predilecție a grupărilor extremist-teroriste pentru ocuparea de sedii ale unor reprezentanțe diplomatice și luarea de ostalici din cadrul personalului acestora, scontându-se pe un răsunet mult mai mare în cadrul opiniei publice, întrucât sînt antrenate responsabilități la cel mai înalt nivel.

— **Acțiuni îndreptate împotriva aviației civile** (deturnări, atacuri asupra avioanelor și pasagerilor, asupra agenților companiilor aviatice etc.).

Potrivit statisticilor Organizației Internaționale a Aviației Civile (O.A.C.I.), media anuală a deturnărilor de avioane, care se situa între 65 și 91 în perioada anilor 1969—1972, a început să scadă din anul 1973, de cînd s-a trecut la luarea unor măsuri deosebite de prevenire, ajungînd la 30. Cu toate acestea, deși numărul actelor de piraterie aeriană s-a diminuat, violența lor a sporit, crescînd în mod considerabil numărul victimelor (1.246 de morți și răniți în perioada 1975—1979 față de 781 în perioada 1970—1975).

În paralel cu căutarea și perfecționarea formelor și metodelor de acțiune, elementele teroriste sînt permanent preocupate și de descoperirea unor noi și variate modalități de camuflare, transportare și depozitare, precum și de trecerea peste diverse frontiere a materialelor explozive, armamentului și muniției. Totodată sînt interesate să procure armament în țara unde intenționează să comită acte teroriste,

a) Existența unui număr mare de organizații teroriste — cu tendințe și pseudoideologii diverse — care activează în aproape toate statele occidentale.

O parte din aceste organizații, subvenționate de servicii de informații, de cercuri reacționare sau de unii deținători de mari capitaluri, constituie instrumente de teroare cu ajutorul cărora se urmărește satisfacerea anumitor interese și menținerea unor situații convenabile.

Multe dintre organizațiile teroriste își atribuie în mod demagogic titlaturi ca: „revoluționare”, „de eliberare națională”, „de acțiune populară”, urmărind discreditarea activității forțelor revoluționare și a mișcărilor de eliberare socială și națională.

Organizațiile extremiste, printre care „Brigăzile roșii”, „Grupul separatist basc” (E.T.A.), „Armata secretă armeană”, „Vulturii revoluției palestiniene” etc. au comis în ultimii ani un număr mare de acțiuni teroriste, vizând deosebi personalități politice, demnitari, diplomați și magistrați (judecători, procurori, avocați), ziaristi, cadre de poliție și personal aparținând forțelor armate, sedii de misiuni diplomatice, ale armatei sau poliției, ale partidelor comuniste, socialiste, ale unor instituții de artă, aeronave și aeroporturi s.a. Astfel de acțiuni s-au soldat cu urmări dintre cele mai dramatice. Astfel, în Spania, numai în anul 1979 au fost asasinate 127 de persoane, iar în Italia — unde numărul grupărilor teroriste a depășit cifra de 200 — în ultimii 3 ani numărul atentatelor s-a ridicat la 6.639.

b) Apariția unor noi grupări cu orientări extremiste care recurg la mijloace teroriste pentru realizarea intereselor proprii.

Printre acestea se numără „Autonomia muncitorească” — în Italia, „Martie negru” — în țări din Orientul Mijlociu, „Uniunea turco-islamică” — în Turcia, „Frontul anarhist din Liège” — în Belgia s.a., care, sub influența practicilor teroriste folosite de organizațiile „tradiționale”, imprumută din arsenalul lor astfel de metode și mijloace.

c) Accentuarea colaborării dintre grupările și organizațiile extremist-teroriste de diferite nuanțe.

Organizații extremiste aflate în diverse zone ale lumii își furnizează reciproc arme, documente de identitate false, efectuează instruire și antrenamente comune și organizează acțiuni executate de comandouri mixte. O asemenea colaborare există între „Brigăzile roșii” și grupări din Orientul Mijlociu, Extremul Orient și America Latină.

Pe un alt plan, s-a cristalizat tot mai mult tendința diferitelor grupări, îndeosebi a celor „cu vechime”, de a se constitui într-o organizație cu caracter internațional. În acest sens au avut loc întâlniri în Cipru și Elveția, la care au participat reprezentanți ai unor organizații teroriste dintre cele mai active pe plan internațional, cum sunt: „Armata roșie japoneză”, „Grupul separatist basc” (E.T.A.), „Armata republicană Irlandeză” și ai unor grupări care activează în Orientul Mijlociu, hotărându-se reunirea lor sub denumirea de „Frontul Unificat al Revoluției Mondiale”.

d) Intensificarea activității neonaziste, activizarea unor cercuri reacționare, fasciste, revanșarde, naționalist-iredentiste și șovine.

Paralel cu acțiunile organizațiilor și grupărilor teroriste tradiționale, pe plan internațional se resimte, tot mai accentuat, activitatea ostilă desfășurată — prin folosirea de metode și practici teroriste — de un număr mare de organizații de extremă dreaptă, de grupări cu caracter fascist, naționalist-iredentist și șovin, care își proclamă deschis doctrina anticomunistă.

În unele țări europene, cum sunt R. F. Germania, Italia, Spania, Austria, se înregistrează intensificarea activității grupărilor neonaziste, a propagandei de exaltare a violenței și spiritului revanșard, de glorificare a hitlerismului, organizându-se acțiuni în care se folosesc metode teroriste.

Numărul grupărilor neonaziste, al membrilor și aderentilor la această „ideologie” a ajuns în țările europene occidentale la cifre impresionante, constituind un real pericol la adresa democrației și a instituțiilor sale în statele respective. În R. F. Ger-

mania, peste 100 de astfel de grupări și-au făcut simțită prezența în ultimul timp prin organizarea de atentate și alte acțiuni cu caracter violent.

Pe plan internațional, în 1978 și 1979 au fost înregistrate aproape 2.000 de cazuri de activități neonaziste, față de 616 în 1977.

Ceea ce particularizează în prezent activitatea acestor grupări este faptul că ideile lor sunt îmbrățișate, tot mai frecvent, de tineri. Pericolul „ciumei negre” se întinde, uitându-se cu prea multă ușurință învățămintele triste ale istoriei.

e) Adoptarea de către unele grupări religioase a metodelor teroriste.

În contextul actual al situației internaționale, pe fondul activizării cercurilor religioase, se constată o tot mai pronunțată tendință de indoctrinare fanatică a membrilor unor secte, în special a celor aparținând cultului islamic, care adoptă metode teroriste de acțiune pentru impunerea propriilor concepții.

Se cunoaște că datorită fanatismului religios, membri ai grupării „Frații musulmani” au comis acte teroriste deosebit de grave, așa cum a fost masacrul de la Școala de artilerie din Alep (Siria), din 16 iulie 1979, în urma căruia au fost uciși 63 de militari.

2. Forme și metode teroriste de acțiune

Acțiunile teroriste comise pe plan internațional oferă variate exemple din care rezultă că elementele extremiste sînt într-o permanentă căutare și adaptare a unor forme, metode și mijloace ce asigură execuții deosebit de rapide, cu un mare grad de pericol. Printre cele mai frecvent utilizate sînt:

— **Atentatele cu explozive și incendierile.** Aceste modalități de acțiune au un efect spectacular notabil și prezintă puține riscuri pentru autori, iar scopul lor — intimidarea și influențarea opiniei publice — este deseori atins fără eforturi deosebite. Practic, ele sînt folosite împotriva oricăror obiective sau persoane vizate. Acțiuni prin asemenea metode au fost comise în număr mare în R. F. Germania, Spania, Italia, Turcia, Olanda, Portugalia, Irlanda de Nord ș.a. Numai în Spania s-au înregistrat 697 de astfel de cazuri în 1977, 1013 în 1978 iar în 1979 aceste cifre au fost depășite cu mult.

— **Răpirile de persoane.** Sînt comise pentru afectarea climatului social-politic intern (cazul Aldo Moro), pentru exercitarea de presiuni asupra autorităților sau pentru obținerea de fonduri prin răscumpărare. Numărul acțiunilor de acest gen a crescut în ultimii ani în mod considerabil, în Italia, de exemplu, înregistrându-se 60 de cazuri în 1979 față de numai 3 în 1969.

— **Luările de ostatici.** Se folosesc pentru alterarea relațiilor dintre anumite state, pentru a se atrage atenția opiniei publice asupra unor probleme ce interesează grupul terorist respectiv, pentru obținerea de revendicări etc.

Se observă o predilecție a grupărilor extremist-teroriste pentru ocuparea de sedii ale unor reprezentanțe diplomatice și luarea de ostatici din cadrul personalului acestora, scontându-se pe un răsunet mult mai mare în cadrul opiniei publice, întrucît sînt antrenate responsabilități la cel mai înalt nivel.

— **Acțiuni îndreptate împotriva aviației civile** (deturnări, atacuri asupra avioanelor și pasagerilor, asupra agențiilor companiilor aviatice etc.).

Potrivit statisticilor Organizației Internaționale a Aviației Civile (O.A.C.I.), media anuală a deturnărilor de avioane, care se situa între 65 și 91 în perioada anilor 1969—1972, a început să scadă din anul 1973, de cînd s-a trecut la luarea unor măsuri deosebite de prevenire, ajungînd la 30. Cu toate acestea, deși numărul actelor de piraterie aeriană s-a diminuat, violența lor a sporit, crescînd în mod considerabil numărul victimelor (1.246 de morți și răniți în perioada 1975—1979 față de 781 în perioada 1970—1975).

În paralel cu căutarea și perfecționarea formelor și metodelor de acțiune, elementele teroriste sînt permanent preocupate și de descoperirea unor noi și variate modalități de camuflare, transportare și depozitare, precum și de trecerea peste diverse frontiere a materialelor explozive, armamentului și muniției. Totodată sînt interesate să procure armament în țara unde intenționează să comită acte teroriste.

incercind sustragerea unor astfel de materiale din depozite sau de la alți delinștori. În acțiunile lor, organizațiile extremist-teroriste folosesc tot mai frecvent noi tipuri de armament, explozive diverse, mecanisme electronice de acționare a dispozitivelor explozive, iar mijloacele de camuflare a lor — în timpul transportului sau la locul acțiunii — sînt dintre cele mai ingenioase și surprinzătoare.

Un exemplu concludent în acest sens este cazul deturnării de la Mogadiscio (Somalia) a aeronavei care efectua zborul Palma de Majorca—Frankfurt pe Malm. Armele utilizate au fost mascate într-un aparat de radio portativ (un pistol), într-o mică valiză cu fund dublu (un pistol și două încărcătoare), într-un cartuș de țigări (grenade), iar explozivele au fost introduse în 7 plăcuțe cu dimensiunile de 20 cm. lungime, 10 cm. lățime și 1 cm. grosime, care erau purtate de teroriști sub haine.

Acțiunile comise pe plan internațional și „ideologia” organizațiilor teroriste ce activează în diferite state exercită influență și asupra străinilor — membri sau simpatizanți ai unor astfel de grupări — ce se găsesc temporar în R. S. România (la studii, ca turiști, comercianți etc.). De menționat că printre acești străini sînt și persoane de religie musulmană, constituite în grupări ce aparțin organizației „Frații musulmani”, care, datorită fanatismului religios, pot recurge, în anumite situații, la acțiuni cu caracter ostil.

Dealtfel, grupările extremiste, indiferent de nuanța lor, sînt interesate să obțină sprijin din partea anumitor străini aflați temporar în R. S. România, recurgînd în acest scop la diverse modalități de a realiza contacte și legături cu unii dintre ei, de a-i atrage de partea lor. Totodată încearcă să tranziteze pe teritoriul țării noastre armament și muniție și chiar să-și creeze locuri clandestine pentru depozitarea acestora, la nevoie.

În același timp, elemente ale diferitelor cercuri reacționare din exterior (legionari, iredentiști etc.) nutresc planuri de a organiza acțiuni cu caracter terorist pe teritoriul R. S. România, prin care să creeze stări de tensiune și panică în rîndul populației, incercînd astfel să afecteze climatul de ordine și liniște.

Pe acest fond, elemente autohtone dușmănoase, aventuriere vizează folosirea de metode teroriste pentru a pleca ilegal din țară. În unele cazuri, asemenea elemente au încercat să procure armament ori să-l confecționeze pe cale artizanală.

Toate acestea demonstrează necesitatea perfecționării măsurilor ce compun sistemul național de apărare antiteroristă, creșterea nivelului de profesionalitate al cadrelor și desfășurarea unei munci sistematice de prevenire a oricărui act terorist-diversionist pe teritoriul țării noastre.

II. Direcții de acțiune ale organelor de securitate în raport cu situația operativă antiteroristă actuală

Avînd în vedere aprecierile de la bilanțul muncii de securitate pe anul 1979, cu referiri directe la profilul de muncă antiterorist, ordinele, orientările și indicațiile date de conducerea Departamentului securității statului cu prilejul analizei activității Unității speciale de luptă antiteroristă pe anul trecut, precum și situația operativă antiteroristă internațională complexă, este necesar să se acționeze cu fermitate, de către toate organele de securitate cu responsabilități în acest domeniu, în scopul întăririi sistemului național de apărare antiteroristă.

Dezideratul major al activității antiteroriste îl constituie executarea ireproșabilă a ordinelor comandantului suprem ca pe teritoriul Republicii Socialiste România să nu se comită nici un act terorist. Pentru realizarea acestui deziderat, eforturile organelor de securitate trebuie să fie orientate în următoarele direcții:

- Imprimarea unui caracter ofensiv muncii de prevenire, acționîndu-se cu fermitate pe linia obținerii, exploatarei și verificării temeinice a tuturor informațiilor pe profil, a identificării și cunoașterii permanente a preocupărilor elementelor pretabile la acțiuni cu caracter terorist-diversionist și a neutralizării operative a intențiilor acestora.
- Realizarea unei permanente conlucrări între unitatea de profil și unitățile centrale și teritoriale de securitate, concomitent cu intensificarea activității infor-

mativ-operative în locurile, mediile și obiectivele frecventate de străini, pentru creșterea calității informațiilor obținute și a măsurilor întreprinse.

- Asigurarea unei permanente și judicioase instruiți a potențialului informativ, în conformitate cu sarcinile din planurile de căutare a informațiilor și în raport cu evoluția situației operative pe profil. Efectuarea unei analize politice a informațiilor, în corelație cu situațiile, fenomenele și conjuncturile existente pe plan internațional.

- Crearea de dispozitive informative antiteroriste puternice pe raza inspectoratelor limitrofe Dunării și în zona porturilor în care acostează nave străine, în scopul prevenirii oricărui acțiuni terorist-diversioniste și a introducerii în țară pe această cale, în mod ilicit, de armament, muniție, explozive.

- Interceptarea planurilor grupărilor extremist-teroriste din exterior cu privire la țara noastră și adoptarea, pentru fiecare situație în parte, a unor măsuri ferme de contracarare. O atenție deosebită se va acorda neutralizării activității ostile desfășurate pe teritoriul României de organizația extremistă „Frații musulmani”. În acest scop se vor realiza:

- ◆ organizarea temeinică a supravegherii informative în locuri, medii și obiective frecventate de persoane de religie musulmană, în rîndul diplomaților, comercianților, ziaristilor, marinarilor, turiștilor și al altor categorii de străini veniți în țara noastră din state cu religie islamică, în vederea identificării membrilor și simpatizanților organizației „Frații musulmani” și pentru cunoașterea și contracararea activității acestora;
- ◆ completarea periodică a măsurilor de urmărire și cunoaștere a activității liderilor și a altor persoane cu influență din rîndul membrilor acestei organizații aflați în țara noastră;
- ◆ depistarea canalelor de legătură și urmărirea calificată a emisarilor organizației „Frații musulmani” care vin în țara noastră, pentru a cunoaște conținutul instructajelor ce le fac și a preveni eventualele intenții de incitare la acțiuni ostile;
- ◆ asigurarea unui control temeinic la frontieră asupra elementelor din rîndul străinilor aderenți la organizația „Frații musulmani” dați în consemn, pentru a se preveni introducerea în țară de armament, muniție, explozive și materiale de propagandă.

- Executarea ordinului privind întregirea bazei de lucru pe profil prin cuprinderea acelor elemente din rîndul autohtonilor ce se încadrează în prevederile Metodologiei C.I.D. de culegere și codificare de date și în completările aduse acesteia.

- Perfecționarea întregului sistem informațional antiterorist, întreținerea și exploatarea sistemului automat de prelucrare a datelor din cadrul C.I.D., creșterea cantitativă și calitativă a datelor implementate în sistem și sporirea aportului compartimentelor antiteroriste teritoriale la această activitate.

- Creșterea gradului de siguranță a măsurilor de pază și apărare antiteroristă la obiectivele aflate în responsabilitate, a eficienței sistemului de control antiterorist practicat pe aeroporturi și la punctele de frontieră, prin asigurarea unei temeinice pregătiri de specialitate a cadrelor, testarea periodică asupra modului de executare a misiunilor ce le revin și a viabilității acestor măsuri.

- Perfecționarea intervenției prin asigurarea unei perfecte cooperări între forțele participante, realizarea integrală a planului de instruire a efectivului special destinat intervenției din cadrul unității de profil, precum și a celor care compun grupele de intervenție din inspectoratele județene ale Ministerului de Interne.

Acționînd cu fermitate în aceste direcții stabilite în spiritul concepției de luptă antiteroristă și conjugîndu-și eforturile cu toate celelalte organe de securitate, întregul aparat specializat pe acest profil de activitate va face totul pentru transpunerea integrală în viață a Programului de măsuri și a ordinelor conducerii Departamentului securității statului, pentru executarea ireproșabilă a misiunilor încredințate.

Colonel Ștefan BLAGA

Unele măsuri ce se impun a fi luate pentru cercetarea și documentarea cazurilor de expediere în străinătate a unor mărfuri necorespunzătoare

— consultație —

De dezvoltarea în ritmuri înalte a economiei naționale, îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al membrilor societății noastre sociale impun tot mai mult nu numai creșterea volumului de produse, ci și ridicarea continuă a calității lor, aceasta constituind de fapt o necesitate obiectivă rezultată din cerințele legilor economice ale orânduirii noastre.

Expresie a continuării la un nivel superior a îndeplinirii Programului partidului, obiectivul fundamental al viitorului plan cincinal adoptat la Congresul al XII-lea are ca element constitutiv trecerea la o nouă calitate a întregii activități economico-sociale, pe baza afirmării revoluției tehnico-științifice în toate domeniile, a dezvoltării impetuoase a economiei naționale.

Unul din factorii care contribuie la dezvoltarea și progresul națiunii noastre îl constituie și intensificarea participării țării la schimburile economice internaționale în condiții de înaltă competitivitate. Calitatea produselor este un factor dintre cei mai importanți de promovare a exporturilor românești, deci un element esențial al competitivității. Aceasta înseamnă că produsele exportate trebuie să întrunească parametrii tehnico-economici, aspectul estetic, condițiile de ambalare și marcare corespunzătoare necesităților și dorinței cumpărătorilor.

A). Cadrul juridic care asigură fabricarea, controlul, recepția și livrarea la export a unor produse de calitate

In scopul îndeplinirii imperativului calității a fost elaborată o legislație corespunzătoare, ce pornește de la considerentul că asigurarea calității este un proces complex, care începe în faza proiectării și a stabilirii soluțiilor tehnice, continuă pe întregul flux de fabricație și se încheie prin verificarea comportării produselor în exploatare.

În ceea ce privește produsele destinate exportului, Legea nr. 1/1971, privind activitatea de comerț exterior, de cooperare economică și tehnico-științifică a R.S.R., Legea nr. 7/1977, privind calitatea produselor și serviciilor și Legea nr. 3/6 iulie 1979, privind contractele economice

stabilesc sarcini și răspunderi pentru toți factorii care concurează la asigurarea calității. Aceștia sînt :

Inspectoratul General de Stat pentru Controlul Calității Produselor, care, prin organele sale, efectuează direct în întreprinderile producătoare controlul calității mărfurilor destinate exportului și, așa cum se statuează în art. 53 din Legea nr. 7/1977, interzice livrarea produselor necorespunzătoare calitativ.

Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, care are obligația de a controla, prin reprezentanții proprii, modul cum se pun în producție și se realizează mărfurile destinate pieții externe.

Furnizorul intern, care, potrivit Legii nr. 7/1977 (art. 3 alin. 1), are obligația să asigure respectarea cu strictețe a condițiilor privind calitatea și performanțele tehnice ale mărfurilor destinate exportului, în conformitate cu prevederile contractuale. Aceasta se realizează prin controlul calitativ efectuat pe tot fluxul tehnologic pînă la produsul finit. Răspunderea pentru calitatea necorespunzătoare aparține atât personalului productiv, cît și organelor specializate de control (compartimentul C.T.C. și I.G.S.). Răspunderea producătorului în anumite condiții poate fi dublă, și anume, pentru realizarea unei producții necorespunzătoare și pentru livrarea la export a unei asemenea mărfi. În această din urmă situație este vorba de unele vicii ascunse despre care producătorul a cunoscut, de cazuri în care deși marfa a fost respinsă de către I.G.S. în vederea remedierii, totuși fabrica o livrează în starea existentă etc.

Întreprinderile de comerț exterior exportatoare au obligația să recepționeze prin reprezentanții proprii (de regulă Oficiul de Control al Mărfurilor) și să preia de la unitățile producătoare numai produsele care îndeplinesc parametrii de calitate (art. 35 alin. 3 din Legea nr. 7/1977). Același act normativ prevede și răspunderea ce revine întreprinderii de comerț exterior pentru preluarea de la producător și livrarea către cumpărătorii străini a unor mărfuri ce nu îndeplinesc parametrii contractați.

Cumpărătorul extern efectuează controlul personal, ori prin reprezentanții săi imputerniciți în acest scop, în condițiile stabilite prin contract. Dacă prin contract s-a stipulat efectuarea controlului la furnizor, iar la data fixată în acest scop cumpărătorul nu se prezintă, vânzătorul va face recepția, actul întocmit în astfel de condiții fiindu-i opozabil cumpărătorului extern.

B). Determinarea calității în comerțul internațional

Deoarece în contractele internaționale intervin elemente de extraneitate, raporturile juridice ies de sub jurisdicția unui anumit stat, urmînd regulile privitoare la dreptul comerțului internațional izvorît din :

— **convențiile internaționale**, care, de regulă, nu tratează calitatea mărfurilor, aceasta constituind, după cum se cunoaște, unul din elementele esențiale ale contractului. Excepție fac regulile generale de livrare C.A.E.R. 1968/1975, care conțin prevederi referitoare la calitatea mărfurilor livrate, termenele și modul de soluționare a reclamațiilor privind calitatea, dreptul aplicabil etc. ;

— **uzanțele uniforme internaționale**, care conțin interpretări uniforme ale unor termeni comerciali, precum și ale modului de determinare a calității mărfurilor. Cele mai multe dintre acestea au fost create sub egida C.E.E./O.N.U.;

— **sistemul de drept intern al unei anumite țări**, ce este aplicabil contractului internațional în măsura în care părțile au convenit astfel.

Dreptul român, și anume:

- Codul civil;
- Codul comercial;
- Legea nr. 3/1979 privind contractele economice;
- Legea nr. 1/1971 privind activitatea de comerț exterior, de cooperare economică și tehnico-științifică;
- Legea nr. 7/1977 a calității produselor și serviciilor;
- Convenții anuale de export și fișele tehnice sau caietele de sarcini anexe;
- Standardele de stat și normele tehnice de ramură sau de întreprindere.

Din toate aceste reglementări se degajă următoarele reguli generale:

◆ calitatea mărfii se determină prin voința părților exprimată în contractele comerciale internaționale;

◆ calitatea se poate determina prin trimiteri la standarde, mostre, condiții tehnice care, după stipularea lor în contracte, devin obligatorii pentru părți;

◆ când calitatea mărfii nu a fost determinată, regula este că marfa va fi livrată la calitatea medie obișnuită în țara vânzătorului în cazurile de livrare a mărfii de genul respectiv și să corespundă destinației prevăzute în contract, iar dacă aceasta nu a fost precizată se ia în considerare destinația obișnuită a mărfii respective ce se dă în țara vânzătorului.

C). Sincronizarea clauzelor din contractul extern de vânzare internațională cu cele din contractul economic de comision

Este cunoscut faptul că pentru realizarea exportului, întreprinderile noastre de comerț exterior, datorită naturii juridice a contractelor pe care le încheie, au o dublă calitate: cea de vânzător, ca efect al contractului de vânzare internațională pe care-l încheie în nume propriu, dar în contul furnizorului intern și cea de comisionar, calitate ce rezidă din contractul economic de comision încheiat cu unitatea producătoare.

În vederea fabricării și livrării mărfurilor la parametrii calitativi stipulați în contractul extern, este necesară asigurarea unei sincronizări perfecte a clauzelor de calitate cuprinse între cele două categorii de contracte amintite, sincronizare ce se realizează prin documentele normative privind determinarea calității, care constau în:

— **convențiile de export** — se încheie de către M.C.E.C.E.I. cu fiecare organ central economic pe perioada planului cincinal, detaliate pe ani și trimestre, la care se anexează fișe tehnice sau caiete de sarcini.

Prin acestea din urmă se determină de fapt calitatea mărfii ce va fi fabricată (parametrii calitativi), corespunzătoare cerințelor pieței externe și nu normativelor interne de producție. Atât fișele tehnice, cât și caietele de sarcini sunt acte administrative cu aplicare imperativă, unitățile producătoare neavând dreptul să discute condițiile de calitate prevăzute în conținutul acestora. Faptul că standardele sau normele noastre tehnice prevăd alte condiții de executare nu are relevanță. O noutate ce a adus-o Legea nr. 3/1979 cu privire la producția pentru export constă în aceea că la data aprobării planului de export trebuie să fie asigurată desfacerea prin contracte externe ferme, pe cât posibil de lungă durată (art. 5), aceasta asigurând implicit și sincronizarea dintre contractele interne și cele externe în ce privește parametrii calitativi.

Ignorarea cerințelor de calitate stipulate de clienții externi în contracte poate conduce la grave implicații, materializate prin importante pagube materiale aduse economiei naționale, pierderea încrederii cumpărătorilor în produsele românești, ajungându-se în final la scoaterea acestora de pe anumite piețe.

Cazuistica cu care s-au confruntat organele de securitate în ultimii ani a scos în evidență faptul că, datorită unui scăzut nivel de disciplină în muncă, insuficienței organizării ce se mai manifestă în unele sectoare, cât și altor cauze, nu au lipsit situațiile când s-au livrat la export produse necorespunzătoare, ca, de exemplu:

● mașini, utilaje, echipamente incomplete ori ai căror parametri tehnici nu erau adecvați destinației sau climei specifice locului de funcționare;

● produse de larg consum cu o durabilitate scăzută, neaspectuoase din punct de vedere comercial, aceasta datorită nerespectării tuturor fazelor tehnologice;

● produse alimentare cu proprietăți organoleptice inferioare celor contractate, ori care prezintă alte defecte ca urmare a nerespectării tehnologiei de fabricație, ambalarea necorespunzătoare sub aspectul esteticii comerciale etc.;

● mărfuri care nu au întrunit parametrii prevăzuți în standarde ori caracteristicile mostrelor stipulate în contracte. Uneori, crearea acestor neconcordanțe s-a datorat superficialității ce s-a manifestat în formularea clauzelor contractuale, neținându-se seama de particularitățile anumitor produse, de posibilitățile reale ale industriei noastre pentru fabricarea lor.

Consecințele deosebit de păgubitoare pentru economia națională ale nerespectării obligațiilor contractuale privind calitatea au impus necesitatea adoptării unor norme legale care să prevadă răspunderi și sancțiuni pentru asemenea cazuri, operînd, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, administrativă sau penală (art. 66 din Legea nr. 1/1971, art. 80 din Legea nr. 7/1977 și art. 72—81 și 96 din Legea nr. 3/1979 a contractelor economice).

Faptele infracționale pot îmbrăca formele de neglijență în serviciu (art. 249 C.P.), abuz în serviciu contra intereselor obștești (art. 248 C.P.), sabotaj (art. 164 C.P.) sau subminarea economiei naționale (art. 165 C.P.).

D). Unele măsuri ce se impun a fi luate de organele de securitate în cazurile având ca obiect livrarea la export a unor produse necorespunzătoare

Pornind de la atribuțiile ce revin organelor de securitate și de la indicațiile și sarcinile trasate de comandantul suprem, pe prim plan va trebui să stea prevenirea producerii unor situații de natură să diminueze eficiența exportului românesc ori să compromită anumite produse pe piața externă.

De aceea, așa cum acționează pentru prevenirea încheierii de contracte dezavantajoase economiei naționale, organele de securitate au datoria să vegheze ca și derularea acestora să se desfășoare în conformitate cu prevederile contractuale, pentru ca nici pe această cale economia națională să nu suporte consecințe negative.

În acest scop se impune o cât mai bună cunoaștere a sarcinilor contractuale, în special în ce privește condițiile de calitate prevăzute. Numai astfel organele noastre vor fi în măsură să sesizeze eventualele abateri de la prevederile contractuale ori cauzele și condițiile ce ar putea conduce la producerea lor. Cînd se constată astfel de situații este necesară informarea imediată a conducerii unității productive respective, pentru a fi luate măsuri corespunzătoare în timp util.

Ținînd seama de consecințele ce se pot ivi în asemenea situații, este necesar ca și rețeaua informativă să fie instruită astfel, încît, în cazurile deosebite ce implică o intervenție urgentă, să acționeze pentru a împiedica recepționarea ori livrarea acelor mărfuri care nu întrunesc calitatea contractată.

Cînd totuși nu s-a putut preveni producerea unor asemenea situații, în vederea documentării se impun a fi luate următoarele măsuri :

I. Verificarea semnalării privind livrarea la export a unor produse necorespunzătoare. Pentru aceasta trebuie să se stabilească :

- a) dacă cumpărătorul extern a reclamat marfa și conținutul reclamației. În acest caz este necesar să identificăm, în vederea analizării lor, documentele respective (telex, scrisoare etc.) ;
- b) poziția părții române, respectiv a întreprinderii de comerț exterior și a uzinei producătoare, față de reclamația primită, care ar putea fi :

1) — **de respingere**, invocîndu-se neprezentarea cumpărătorului pentru recepție, ieșirea din termen, culpa cumpărătorului, culpa căraușului (în funcție și de condiția de livrare), ori caracterul neintemeiat al reclamației. În acest din urmă caz un astfel de răspuns poate fi dat după ce reprezentanții părții române au verificat la fața locului, în prezența cumpărătorului, constatînd printr-un proces-verbal netemeinicia reclamației ;

2) — **admiterea reclamației**, care, de regulă, se face tot în urma verificării la fața locului, constatările respective fiind consemnate într-un proces-verbal. Ulterior, partea română, de comun acord cu clientul extern, va hotărî modalitatea de rezolvare (remedieri, restituirea mărfii

și înlocuirea cu o altă corespunzătoare, lăsarea mărfii și acordarea de bonificații cumpărătorului). Toate aceste documente vor fi analizate de organul de securitate însărcinat cu documentarea cazului.

II. Stabilirea cauzelor care au făcut posibilă livrarea unor produse necorespunzătoare, cît și a consecințelor ce s-au produs ori se puteau produce.

1.) Stabilirea modului în care a fost efectuat controlul calității mărfii pe tot fluxul tehnologic, inclusiv a produsului finit, prin studierea documentelor emise de organele C.T.C., I.G.S., O.C.M. (certificat de calitate, proces-verbal de recepție sau autorecepție, buletin de analiză, eventuale note de remediere ori procese-verbale de respingere definitivă, acte de recepție după efectuarea remediilor) și analizarea lor comparativă cu reclamația cumpărătorului și răspunsul părții române. În cazul unor vicii ascunse se va acționa pentru a se stabili dacă acestea au fost cunoscute de cei care au realizat producția și cine a dispus livrarea în astfel de condiții.

2.) Analizarea documentelor de expediție, transport, cît și a corespondenței ce s-a purtat între toate organele care au concurat la realizarea exportului în cauză.

3.) Analizarea documentelor care atestă plata de către partea română a unor penalizări, daune-interese, pierderea eventuală a pieței externe respective, cît și orice alte consecințe nefavorabile pentru partea română.

4.) În raport cu complexitatea cazului, se va aprecia necesitatea apelării la cunoștințele unor specialiști, în vederea evaluării cît mai exacte a prejudiciilor cauzate părții române.

III. Stabilirea persoanelor vinovate.

1.) În raport cu datele rezultate din documentele oficiale analizate, cît și pe baza fișelor posturilor, se va stabili cercul persoanelor cărora, în virtutea atribuțiilor de serviciu, le revin răspunderi pe linia fabricației, controlului, recepției și expedierii mărfii la export.

2.) Identificarea, verificarea și ascultarea persoanelor ce au avut de îndeplinit sarcini legate de realizarea exportului respectiv, iar în funcție de rezultat vor fi stabilite persoanele ale căror fapte atrag răspunderea penală.

În funcție de rezultatele obținute în procesul documentării vor putea fi formulate următoarele propuneri :

◆ **Inceperea urmăririi penale**, pentru o infracțiune aflată în competența de cercetare a organelor de securitate (subminarea economiei naționale, sabotaj) și cercetarea făptuitorilor pe baza datelor obținute în procesul verificărilor.

Pentru stabilirea gradului de vinovăție, cît și a cauzelor și condițiilor care au determinat, favorizat ori înlesnit săvîrșirea infracțiunilor, nu trebuie să se scape din vedere și eventualitatea ca funcționarii români implicați să fi fost instigați de reprezentanții unor firme exportatoare străine ce se află în concurență cu întreprinderile noastre. Informarea factorilor competenți despre astfel de acțiuni le-ar da acestora posibi-

CAMELEONUL

Inginerul Ghițescu Panaite din Departamentul industriei alimentare venea frecvent în contact, atât în țară, cât și peste hotare, cu diverși parteneri de afaceri străini, cu care trata, în calitate sa de șef al Serviciului import utilaje pentru industria alimentară, achiziționarea de instalații pe acest profil. Date fiind atribuțiile sale de serviciu, precum și atitudinea de ansamblu pe care o manifesta față de problemele de interes pentru organele de securitate, s-a apreciat că el și-ar putea aduce o contribuție directă la rezolvarea unora dintre sarcinile specifice privind apărarea securității statului în acest domeniu de activitate. Ca urmare, s-a cerut și s-a obținut aprobarea din partea organelor de partid ca Ghițescu Panaite, membru P.C.R., să sprijine organele de securitate.

Ofițerul de securitate cu care era în legătură l-a instruit sistematic asupra modului cum să se comporte în relațiile cu reprezentanții firmelor occidentale, a atitudinii ce trebuia s-o adopte în diverse situații în care putea să fie pus atât la tratativele desfășurate în țară, cât și cu prilejul deplasărilor efectuate în străinătate. Toate datele obținute pe parcursul verificărilor întreprinse asupra lui Ghițescu Panaite, prin rețeaua informativă și prin alte mijloace ale muncii de securitate, pledau pentru corectitudinea și sinceritatea acestuia, ceea ce ne-a determinat să contăm pe ajutorul său.

La un moment dat, în mod cu totul surprinzător, interesul său pe linia sprijinirii organelor de securitate a marcat o scădere vizibilă, încercând cu regularitate să justifice că

ar fi foarte ocupat cu problemele profesionale, că de fapt nu ar avea nimic de semnalat etc. Intrucât ofițerul care răspundea de obiectiv era de altă părere, cunoscând cu certitudine că în realitate Ghițescu Panaite putea și ar fi trebuit în mod normal să-l sesizeze cu o serie de probleme de interes operativ, s-au intensificat măsurile de verificare a sa. Cu această ocazie s-a obținut o informație din care rezulta că sus-numitul întreținea relații neoficiale cu reprezentanții unor firme din două țări apusene, veniți pentru tratative în cadrul Departamentului industriei alimentare. Procedându-se operativ la verificarea informației s-a stabilit că în legătură cu aceste contacte ale sale cu străinii nu informase organele de securitate și nici protocolul sau conducerea departa-

litatea să întreprindă măsurile adecvate neutralizării efectelor care le-au produs.

În această situație, paralel cu efectuarea cercetării se va solicita întreprinderii de comerț exterior și, respectiv, întreprinderii furnizoare, quantumul prejudiciului cauzat în urma livrării la export a unor mărfuri necorespunzătoare. De asemenea, dacă s-a ajuns la un litigiu ce a fost soluționat pe cale arbitrală, se va anexa la dosar copia hotărârii arbitrale, intrucât aceasta atestă quantumul penalizărilor și a eventualelor daune-interese ce trebuie suportate de partea aflată în culpă.

Dacă clarificarea tuturor aspectelor necesită cunoștințele unor specialiști, vor fi luate măsuri pentru efectuarea de expertize.

— Măsura începerii urmăririi penale va fi însoțită de cea a instituirii sechestrului asigurător și a inscripției ipotecare asupra bunurilor invinuiților, în vederea asigurării bazei materiale necesare recuperării pagubelor produse prin infracțiune.

◆ **Sesizarea organelor de procuratură ori a celor de miliție**, în situația conturării unor infracțiuni din competența acestora (abuz în serviciu, neglijență în serviciu, luare sau dare de mită, fals, uz de fals etc.).

◆ **Înaintarea la organele de procuratură a propunerii de neîncepere a urmăririi penale și confiscarea specială**, în cazul cînd în procesul efectuării actelor premergătoare s-au ridicat bunuri ce pot face obiectul unei astfel de măsuri (înscrisuri, bunuri de valoare primite pe nedrept de la străini, cu condiția ca faptele respective să nu constituie ele însele infracțiuni).

◆ **Clasarea cazului**, cînd nu s-a stabilit culpa părții române, în situația în care nu s-au produs consecințe care să prejudicieze interesele părții române.

O condiție importantă de care depinde soluționarea completă și operativă a unor astfel de cauze constă, de altfel ca în toate cazurile, în conlucrarea strînsă și organizată între organele de cercetare penală și cele informativ-operative, pe baza unui plan comun de documentare, cu termene și răspunderi concrete.

Indiferent de modalitatea de finalizare a cazurilor, o sarcină importantă a organelor de securitate este ca prin verificările efectuate să identifice cauzele și condițiile care au determinat, înlesnit sau favorizat neîndeplinirea obligațiilor privind asigurarea livrării la export numai a unor produse corespunzătoare și să le aducă la cunoștință factorilor competenți, pentru a fi luate măsuri de înlăturare a lor. De asemenea, se impune să se aibă în vedere și faptul ca verificările întreprinse de organele de securitate să fie efectuate de o asemenea manieră, încît să nu se creeze implicații ce ar putea dăuna intereselor comerciale ale țării noastre. Preocuparea pentru efectuarea tuturor verificărilor și a documentării necesare, în deplină concordanță cu interesele economiei naționale, nu trebuie să conducă la o atitudine mai puțin fermă în combaterea unor astfel de cazuri, ci, dimpotrivă, să determine sporirea spiritului organizatoric în muncă, de conlucrare fructuoasă între unitățile și compartimentele din cadrul aparatului de securitate.

Colonel Ilie AVADANI
Maior Dumitru MARINESCU

mentului. Suspicionarea întregii sale activități devenea de-acum o problemă deosebit de acută și, în consecință, s-a acționat cu operativitate în vederea clarificării acestui caz. În baza unei informări înaintate organelor de partid, în care s-au expus pe larg situația și pericolul ce decurgea din ea în sensul prejudicierii intereselor economice ale statului, s-a obținut aprobarea de a se trece la verificarea complexă și aprofundată a cazului.

În acest stadiu s-a declanșat urmărirea informativă a lui Ghițescu Panaite, după un plan concret de măsuri, întocmit în raport cu problemele ridicate de situația operativă și cu resursele care se puteau mobiliza de Direcția de contrainformații economice în cooperare cu alte unități de securitate, îndeosebi cu U.M. 0625/CP.

La scurt timp după punerea în aplicare a acestui plan de măsuri informativ - operative s-au obținut date importante din care rezulta că inginerul Ghițescu Panaite caută cu insistență legăturile cu comercianții străini, o-

colind sistematic căile legale, că la Tîrgul internațional București — 1978 — a frecventat — fără aprobare — standurile țărilor de la care România achiziționa utilaje și instalații pentru industria alimentară, unde a consumat băuturi alcoolice și i s-au făcut diferite cadouri.

De asemenea, s-au obținut informații că și în profilul moral al acestuia au apărut manifestări necorespunzătoare: întreținea relații intime cu o femeie din compartimentul de protocol, care avea atribuții profesionale în directă legătură cu firmele străine ce-l interesau pe el și era irascibil și suspicios în raporturile cu colegii.

De menționat că în toată această perioadă ofițerul care răspundea de obiectiv nu a întrerupt legătura cu Ghițescu Panaite, lăsându-i impresia că-i acordă în continuare încredere, orientându-l pe probleme de interes secundar, pentru a-l dezinforma.

Intrucît se contura clar faptul că suspectul putea favoriza firmele străine în dauna statului nostru, în

scopul prevenirii unor eventuale pagube materiale a fost informată conducerea Departamentului industriei alimentare, care i-a interzis să mai desfășoare activitate de cooperare cu partenerii externi dacă nu se conformează prevederilor actelor normative în vigoare.

Cel în cauză a continuat însă să practice același stil de lucru, încălcînd indicațiile ce i-au fost date, ceea ce ne-a dus la concluzia că își crease anumite obligații față de partenerii străini și deci nu se mai putea sustrage pretențiilor acestora de a le furniza datele ce-i interesau.

Situația se agrava întrucît la venirea delegațiilor străine în obiectiv le vizita în camera de protocol, rugînd pe colegi să-l motiveze față de conducerea departamentului, în cazul cînd îl caută, că ar fi plecat în altă parte.

Exploatîndu-se un asemenea moment operativ s-a stabilit prin mijloace speciale audiovizuale cum i-a divulgat unui străin faptul că oferta acestuia este apreciată din punct de

vedere tehnic și competitivă ca preț.

Ca urmare, la tratative, străinul a mizat pe această informație și s-a situat pe o poziție rigidă, fiind convins că în cele din urmă partea română îi va accepta condițiile. Drept recompensă a oferit „binefăcătorului” său trei radiocasetofoane, cantități însemnate de băuturi și țigări străine.

Intrucît se stabilise cu certitudine că Ghițescu Panaite desfășoară activitate ostilă intereselor economice ale statului nostru, a fost cerută aprobarea conducerii Departamentului securității statului pentru a se organiza prinderea sa în flagrant.

Astfel, într-una din zile, cînd avea o întîlnire cu un comerciant, deplasîndu-se conform obiceiului și fără aprobarea necesară la camera de protocol, în timp ce primea de la străin o serie de cadouri, s-a acționat imediat, fiind prins în flagrant.

La percheziția corporală, care i s-a făcut pe loc, s-au găsit asupra sa obiecte din aur, material dentar valoros, un minicalculator, un radiocasetofon, sticle de băuturi și țigări străine.

Extinzîndu-se cercetările, cu consimțămîntul său i s-a făcut o percheziție și la domiciliu, unde au fost găsite numeroase obiecte de valoare de proveniență străină, respectiv minicalculatoare, radiocasetofoane, inele de aur, plăcuțe de material dentar scump, brichete, stilouri, diverse truse tehnice, aparate de măsură și control, ventilatoare casnice, țigări, băuturi.

În timpul cercetărilor, Ghițescu Panaite a recunoscut că a furnizat unor firme străine diferite informații pentru a le facilita încheierea de contracte cu statul nostru, primind în schimb sume de bani în valută și diverse obiecte de valoare. De asemenea, a arătat că în această activitate a antrenat și alte persoane ce dețineau funcții importante în anumite obiective de profil din țară.

Intrucît s-a stabilit că unele contracte la care acesta participase direct se găseau încă în faza tratativelor, s-a dispus, prin factorii competenți, reanalizarea ofertelor și introducerea în competiție a altor firme, pentru a se asigura importul de u-

tilaje și instalații de cea mai bună calitate și la prețuri avantajoase pentru statul nostru, reușindu-se astfel să se prevină prejudicierea economiei naționale.

Ghițescu Panaite a fost exclus din partid, trimis în judecată pentru infracțiunile de divulgare secretului economic, primire de foloase necuvenite și luare de mită, fiind condamnat la 9 ani închisoare, sentință rămasă definitivă.

Alte trei persoane implicate au fost scoase de sub urmărire penală în baza art. 18¹ C.p., aplicîndu-li-se prevederile art. 92 C.p. și confiscarea specială a bunurilor primite de la străini.

Cazul a fost prelucrat în adunarea oamenilor muncii din Departamentul industriei alimentare, precum și cu factorii de conducere din ramură pe țară.

Analiza acestui caz scoate în evidență o serie de concluzii deosebite pentru activitatea noastră viitoare.

Astfel, în condițiile dezvoltării fără precedent a economiei naționale românești și, implicit, a cooperării mul-

tilaterale cu diverse firme aparținând altor țări, încadrarea informativă a tuturor locurilor, mediilor și persoanelor care vin în contact cu reprezentanții acestora este o cerință de prim ordin pentru a se putea cunoaște și stăpîni temeinic situația operativă și a se interveni cu măsuri eficiente de prevenire atunci cînd apar probleme de natură să afecteze interesele statului.

Pregătirea contrainformativă a personalului muncitor și în mod special a celor care vin în contact cu străinii trebuie să se realizeze cu mai multă fermitate, operativitate și diversitate, în funcție de situația specifică a fiecărui sector și chiar de particularitățile fiecărei persoane.

În același timp se impune o diversificare a metodelor de verificare a tuturor persoanelor care au contacte cu străinii, atît în țară cît și peste hotare, chiar dacă fac parte din rețeaua noastră informativă, respectîndu-se întocmai hotărîrile de partid și de stat, prevederile legale în vigoare.

Sînt necesare, totoda-

tă, folosirea cu mai mult curaj a mijloacelor tehnice moderne din dotare și întreprinderea unor măsuri informativ-operative ingenioase, adecvate etapei în care ne găsim. În urmărirea lui Ghiteșcu Panaite tocmai acest lucru ne-a permis să ne clarificăm relativ în scurt timp asupra activității sale infracționale, să efectuăm o documentare corespunzătoare a cazului și să exploatăm cu eficiență momentele operative ivite pe parcurs, cum a fost, de pildă, cel al realizării flagrantului, în care aportul mijloacelor audio-vizuale a fost decisiv.

O ultimă concluzie, dar de aceeași importanță ca celelalte, este aceea că fără o cooperare foarte strînsă cu alte compartimente de securitate nu se pot soluționa operativ problemele cu care ne confruntăm, respectîndu-se bineînțeles în mod strict regulile de compartimentare și conspirativitate a muncii.

În cazul nostru, fără îmbinarea judicioasă a eforturilor ofițerilor Direcției a II-a cu ale celor din U.M. 0625/C.P.,

fără contribuița substanțială a cadrelor specializate în filaj, investigații, tehnică operativă și în cercetare penală, precum și a altor ofițeri ce au fost antrenati în rezolvarea diferitelor sarcini impuse de evoluția situației operative, dificultățile în elucidarea tuturor aspectelor legate de urmărirea informativă a lui Ghiteșcu Panaite ar fi fost cu mult mai mari. Se poate spune că datorită acestei cooperări bine coordonate, precum și a sprijinului oamenilor muncii, al organelor de partid și factorilor de conducere din obiectiv, al specialiștilor folosiți în diferite expertize tehnice, s-a reușit prevenirea la timp și pe deplin a pagubelor pe care le-ar fi putut pricinui economiei naționale acțiunile antisociale săvîrșite de un asemenea element corupt și cosmopolit, avid după cîștiguri materiale nemuncite, care și-a vîndut cinstea și demnitatea trădînd interesele țării.

Col. Ștefan STANCULESCU
Lt. col. Ion BACHEȘ

Cîte ceva despre...

Cazul

„LINDA“

Organele de securitate din Inspectoratul județean Satu-Mare al Ministerului de Interne urmăreau informativ pe cetățeană vest-germană „LINDA“, care, în ultimii ani, sub pretexte „turistice“, venea frecvent în diferite localități cu populație de naționalitate germană. Din informațiile culese pe parcursul urmăririi a rezultat că persoana respectivă este profesoară, emisară a grupării autointitulată „Organizația tineretului german din Europa“ și că întreține legături cu un cadru al Serviciului federal de informații. De asemenea, s-a stabilit că urmărirea manifestă interes în a-și crea și menține relații cu persoane de naționalitate germană, indeosebi dintre cele cu influență în rîndul conaționalilor, încercînd să creeze o psihoză naționalistă și să culeagă date despre situația actuală a populației de naționalitate germană din țara noastră.

Pentru a-i atrage pe cei cu care intra în legătură și a-și dovedi „atașamentul“ și „loialitatea“ față de ei, „LINDA“ le aducea diferite colete conținînd articole de îmbrăcăminte, iar unora le oferea drept „ajutor“ chiar anumite sume de bani. Aceste „atenții“, aparent dezinteresate, proveneau de la părinții copiilor din școala unde „LINDA“ funcționa ca profesoară, la care aceasta apela prezentîndu-le în mod denaturat realitățile de la noi, respectiv „situația grea“ a șvabilor din România. Ba, mai mult, pentru a fi „convingătoare“ față de cei din R. F. Germania, „LINDA“ pretindea de la beneficiarii acestor „ajutoare“ să-i trimită, atît ei, cît și persoanelor de la care aduna astfel de lucruri, scrisori de

mulțumire. În acest mod, „LINDA” încerca să realizeze în exterior activități de propagandă nefavorabile țării noastre.

În urma unei astfel de activități, în rîndul unor persoane din comunele vizitate de cetățeanul vest-german s-a creat un climat nefavorabil, o parte dintre legăturile sale făcînd apologia Occidentului, solici-tînd plecarea în vizită în R. F. Germania, chiar cu intenția de a se stabili acolo. Alte persoane de naționalitate germană au început să apeleze la ea pentru intermedierea contactelor cu rudele din străinătate, ori pentru a primi diverse cadouri.

În acest stadiu se impunea alegerea momentului operativ favorabil luării unor măsuri eficiente de prevenire a consecințelor activității nocive a persoanei urmărite.

Acțiunea de documentare a fost declanșată în baza unei informații obținută de la informatorul „WILLI”, din care rezulta că „BAUER” din Carei — legătură apropiată a străinei — urmează a se deplasa cu mașina proprietate personală — prin micul trafic — la un anume „SILAGYI”, cetățean maghiar din Debreczen, pentru a aduce în cursul aceleiași zile mai multe valize cu articole de îmbrăcăminte, pe care cetățeanul vest-german le depozitase la locuința legăturii sale din R. P. Ungară. Aceeași sursă semnalase că cetățeanul maghiar „SILAGYI” a mai adus anterior cîteva valize care conțineau haine vechi...

S-a organizat filarea lui „BAUER” pînă la ieșirea din țară prin P.C.T.F. Valea lui Mihai. La reîntoarcere, cu ocazia controlului, s-a re-ținut faptul că urmăritul a avut discuții cu vameșii maghiari și cu cei români pe marginea obiectelor de îmbrăcăminte aduse în mai multe valize. Această situație favorabilă ne-a determinat să-l contactăm în orașul Carei, în cooperare cu organele de miliție, ocazie cu care a relatat date suplimentare despre „LINDA” și legăturile ei din țară, creîndu-se în acest fel o bază reală de începere a acțiunii de documentare.

În ceea ce privește modul de folosire a relațiilor apropiate ale „LINDEI”, s-a avut în vedere ca „răcirea” acestora față de ea să nu apară ca o urmare a intervenției organelor noastre, ci persoanele res-pectiv să fie convinse de activitățile josnice la care au fost angrenate. creînd în rîndul lor o atitudine de antipatie față de străină. Concret spus, ne-am propus și am acționat în cooperare cu organele locale, pe linia realizării unor măsuri de influențare pozitivă a principalelor legături.

Astfel, cu aprobarea organelor competente de partid, am fost spri-jiniți de doi vicepreședinți — de naționalitate germană — ai unor consilii populare comunale din zona frecvent vizitată de „LINDA”. Instruiți de noi, aceștia au acționat asupra unor conaționali aflați sub influența nega-tivă a străinei, convingîndu-i că ea încearcă să-și realizeze interesele meschine proprii, folosindu-se de ei ca de niște unelte. În același sens, am acționat și cu sprijinul altor persoane oficiale, precum și prin rețeaua informativă

În întreaga acțiune de influențare a relațiilor străinei, am exploatat — mai ales — faptul că ajutoarele primite se rezumau la articole de

îmbrăcăminte vechi, demodate, care contrastau cu situația materială bună a celor cărora le erau destinate, primirea acestora fiind interpretată ca o lezare a prestigiului și demnității lor.

Măsura s-a dovedit a fi eficientă. Cu ocazia ultimei vizite efectuate de străină, legăturile sale i-au refuzat asemenea „ajutoare” și nu au mai primit-o atît de „ospitalier”, lucru care a determinat-o să-și încheie prezența pe raza noastră de activitate în cîteva ore, iar a doua zi să părăsească țara.

Din datele obținute ulterior, a rezultat că „LINDA” nu va mai veni în România, hotărîre pe care a luat-o fără să bănuiască intervenția or-ganelor de securitate.

Căpitan Gheorghe CORDIS
Lt. major Ovidiu CAITA

PRIN ACȚIUNI CONJUGATE ȘI EFICIENTE DE PREVENIRE „DRUM ÎNCHIS” ORICĂREI TENTATIVE DE TRĂDARE !

Supravegherea și — după caz — urmărirea informativă a stră-inilor care vin în județul Olt sau care tranzitează teritoriul județului se află printre preocupările noastre majore de mai mulți ani, mai exact de cînd au început să ia ființă și să se dezvolte marile obiective econo-mice, fapt ce a implicat prezența unui număr tot mai mare de specia-liști străini. Exemplul care urmează este, credem, edificator.

Compartimentul nostru de contra-spionaj a fost sesizat printr-o notă informativă a sursei „Plaut” că in-ginerul „Negrilă”, directorul unui mare obiectiv economic, a primit „cadou” de la reprezentantul unei firme vest-germane un minicalcula-

tor, pe care nu l-a declarat, așa cum era obligat s-o facă. Ca primă mă-sură, a fost dirijată pe lîngă obiec-tiv o altă sursă — „Grigore” — , care a confirmat veridicitatea informației inițiale, semnalînd totodată și alte date compromițătoare. Între altele, am fost informați că, la o masă ofe-rită străinilor pe linie protocolară, „Negrilă” s-a lăudat cu relațiile pe care le are în unele state capitaliste (unde fusese de mai multe ori în interes de serviciu), lăsînd să-i scape, datorită indiscreției sale, unele date despre înțelegerile per-fectate cu ocazia deplasărilor, pre-țurile la care au fost vindute unele produse ale întreprinderii conduse de el, cantitățile de produse etc., do-

vedind o condamnabilă ușurință în abordarea în discuții, într-un asemenea anturaj, a acestor probleme. După verificarea informației, s-a organizat cu „Negrilă” o întâlnire în cadrul căreia a fost avertizat asupra comportării sale în relațiile cu străinii și a posibilelor consecințe ale acesteia. Cu același prilej s-a făcut și pregătirea contrainformativă individuală a respectivului, care, în final, s-a angajat să fie mai circumspect în relațiile cu străinii și să manifeste mai multă grijă față de apărarea secretelor de serviciu.

Ulterior însă, continuându-se supravegherea informativă, s-a constatat că inginerul „Negrilă” persistă în a manifesta o atitudine ușuratică față de străini. Nici sub aspectul moralității în viața particulară „Negrilă” nu s-a dovedit a fi un om corect. De mai mult timp el întreține raporturi extraconjugale cu o subordonată a sa, pe care o vizita la domiciliu și căreia îi destăinuia (evident, ca să se laude) anumite date ce constituiau secrete de serviciu, precum și detalii despre raporturile sale cu unii dintre specialiștii străini.

Din informațiile obținute pe diverse linii și din măsurile speciale utilizate a rezultat că „Negrilă” este un tip egoist și avar, ușor coruptibil.

Astfel, deși știa că un specialist italian — G.C. — care lucra în întreprinderea condusă de el acorda, la indicația și pe banii firmei pe care o reprezenta, „cadouri” de valoare unor persoane, prin mijlocirea cărora ar fi putut obține anumite informații ce-l interesau, el a apelat la respectivul străin, solicitându-i în mod repetat anumite „servicii”. Chiar și după avertizarea efectuată de șeful securității județene, „Ne-

grilă”, urmărind constant împlinirea propriilor interese egoiste și ignorând obligațiile multiple și de mare răspundere ce-i reveneau în calitatea pe care o avea, a continuat să întrețină relații apropiate cu străinii, acceptându-le chiar invitația de a-i însoți prin localuri, unde, sub influența băuturilor alcoolice consumate, a manifestat din nou lipsă de vigilență, divulgând anumite date cu caracter intern. De exemplu, într-o asemenea ocazie, comerciantul „Mario L.” l-a întrebat cu cine mai colaborează întreprinderea la construirea noii fabrici. În loc să procedeze așa cum i se indicase în cadrul pregătirii contrainformative ce i se făcuse, „Negrilă” i-a conflat pe loc străinului că încă nu s-a stabilit cu certitudine și că, în acest scop, mai înainte de a se lua o decizie, urmează să viziteze câteva întreprinderi similare din R. F. Germania și Franța. Într-o altă împrejurare „Negrilă” a afirmat față de delegații unei firme din R. F. Germania că o nouă fabrică de profil aflată în construcție nu va asigura necesarul intern de produse și, ca urmare, România nu va putea concura firma respectivă pe piața externă.

În timpul desfășurării acțiunii s-au obținut, pe o altă linie de muncă, date că străinul G.C. se ocupa cu exploatarea informativă a unor persoane care îl interesau. Din anul 1969, de când venea în România, G.C. întreținuse relații intime cu mai multe femei (dintre acestea, două fiind rude apropiate ale unor cadre militare). El devenise între timp o relație apropiată a lui „Negrilă”, căruia îi promisese — printre altele — să îi aducă din Italia anumite piese pentru autoturismul personal. În luna mai 1978 „Negrilă” a

solicitat de asemenea unui alt străin, specialist din R. F. Germania, să-i aducă anumite medicamente. Dealtfel, cu acesta a convenit totodată să se întâlnească în orașul vest-german Essen, unde „Negrilă” urma să meargă pentru unele tratative. (La intervenția organelor de securitate deplasarea nu s-a mai realizat, în locul lui plecând un alt specialist).

Dar „Negrilă” se îndrepta spre infracționism și pe alte căi, de exemplu, adoptând o atitudine preferențială față de utilajele unei firme japoneze, aflată în competiție cu o firmă din R. F. Germania, deși utilajele firmei vest-germane aveau caracteristici tehnice asemănătoare cu cele japoneze și erau cu 40 la sută mai ieftine. Este interesant de știut că inițial și „Negrilă” avizase tehnic instalațiile firmei vest-germane. La puțin timp după încheierea contractului însă, el a solicitat brusc rezilierea acestuia, cerind insistent să fie încheiat contractul cu firma japoneză, în ciuda prețului mai ridicat (la care s-ar fi adăugat sancțiunile financiare pentru rezilierea, fără un temei legal, a contractului cu partea vest-germană).

Informind organele locale de partid și având sprijinul centralei industriale de profil, organele de securitate au intervenit preventiv pe parcursul acțiunii, ori de câte ori a fost cazul, pentru ca evoluția lucrurilor să nu ajungă la un deznodământ nefavorabil intereselor statului nostru. În final, toate datele acumu-

late, împreună cu concluziile securității au făcut obiectul unei note detaliate înaintate primului secretar al Comitetului județean Olt al P.C.R., care, ținând seama de valoarea ca specialist a celui în cauză, a hotărât avertizarea lui pentru a doua oară. În consecință, directorul „Negrilă” a fost chemat la primul-secretar al Comitetului județean de partid, unde, în prezența șefului securității județene, i s-a atras atenția (în termeni mult mai severi decît la prima avertizare) că nu-și respectă angajamentul luat și, ca atare, prin comportarea lui se apropie rapid și inevitabil de trădare, ceea ce va impune ca asupra sa să se ia măsuri penale.

Comportarea ulterioară (pină în prezent) a lui „Negrilă” îndreptățește concluzia că a înțeles prăpastia spre care se îndrepta și și-a reconsiderat întreaga conduită. În acest mod a fost prevenită producerea unor pagube materiale și morale statului, prin atragerea unui specialist român pe panta trădării.

Totuși, el continuă să se afle în atenția noastră, întrucît, în cursul anului 1980, în întreprinderea pe care o conduce se vor desfășura mai multe acțiuni și tratative cu cetățeni străini, între care și cu unii dintre cei cu care a stabilit legături neoficiale.

Colonel Gheorghe RAȚIU
Căpitan Marin GHERGHE

E C O U R I

Unele probleme pe care le ridică pregătirea contrainformativă a colectivelor de oameni ai muncii

Am citit cu interes grupajul pe această temă din numărul anterior al publicației „SECURITATEA” și încercăm, în cele ce urmează, să completăm problematica cu unele opinii personale. *) Astfel, activitatea de pregătire contrainformativă — ca una dintre principalele măsuri preventive, susceptibile să vizeze un număr mare de persoane, în primul rând personalul muncitor care are acces la secrete și intră în contact cu străinii — este reglementată de ordinele în vigoare, iar aparatul de securitate dispune deja de suficiente materiale-cadru de natură să orienteze expunerile ce se fac în fața colectivelor de oameni ai muncii și să constituie o sursă de idei pentru materialele care se elaborează de către conducerea organizațiilor socialiste.

Practica a arătat că în majoritatea covârșitoare a cazurilor, ofițerii de securitate respectă prevederile ordinelor, înțeleg spiritul acestora, adaptează problematica din materialele-cadru la situația concretă din obiectivele de care răspund, avînd totodată în vedere structura auditoriului și eventualele informații obținute din obiectivul în cauză.

Tot practica a arătat însă că uneori acțiunile de pregătire contrainformativă nu au avut efectul scontat, din cauza neînțelegerii unor probleme de principiu sau de cele mai multe ori pentru că ofițerii au scăpat din vedere unele „elemente de detaliu”, nu au intuit ori au subapreciat influența lor.

Încercăm în cele ce urmează să sistematizăm unele din constatările și opiniile noastre privind această activitate.

1. Probleme de principiu

● Activitatea de pregătire contrainformativă este o obligație profesională și o datorie patriotică față de cetățenii români; dacă organele de securitate, în con-

*) Opinii în completare pe marginea grupajului publicat în „SECURITATEA” nr. 4/1979, pag. 40

lucrare cu factorii de răspundere din organizațiile socialiste, nu se ocupă în mod corespunzător de pregătirea contrainformativă a acestora, înseamnă că nu își îndeplinesc una dintre sarcinile de bază ce li sînt date prin lege; ca urmare, cetățeanul român va fi dezarmat în fața practicilor, metodelor și procedeelelor folosite de serviciile de spionaj și de unele firme străine, ceea ce implică o responsabilitate enormă, care apasă asupra noastră.

● Pregătirea contrainformativă trebuie să vizeze, în primul rînd, prevenirea scurgerii de informații și apărarea cetățenilor români de acțiunile serviciilor de spionaj. Acest obiectiv prioritar trebuie să fie și criteriul de apreciere a eficienței unei asemenea activități; între altele, se impune a se remarca faptul că activitatea de pregătire contrainformativă care nu se soldează cu creșterea numărului de informații și de sesizări din partea oamenilor muncii cu privire la acțiunile unor străini, desfășurate în țară sau în exterior, trebuie să ne determine a reanaliza critic modul cum s-a desfășurat această activitate.

● Deși este un element aparent secundar, impresia creată de un ofițer de securitate care vorbește în fața unui auditoriu — uneori format din cadre foarte bine pregătite și exigente — este decisivă în privința atitudinii ulterioare față de problemele de securitate; nu trebuie ignorat faptul că unii oameni, în toată cariera lor, au discuzii ori audiază destul de puțini, poate doar cîțiva, ofițeri de securitate, iar imaginea pe care și-o creează despre organele de securitate este legată și de modul cum s-au prezentat aceștia.

● Pregătirea contrainformativă este necesar să ducă la apropierea dintre organele de securitate și masele de cetățeni, la concluzia că împotriva acțiunilor spionajului străin trebuie să luptăm împreună. Se impune o deosebită grijă pentru a se evita delimitarea artificială din care s-ar putea degaja — chiar și indirect — impresia că organele de securitate se erijează în exclusivi „păzitori ai legii”, iar restul oamenilor sînt susceptibili doar de a o încălca; o astfel de impresie ar dăuna mult sprijinului pe care-l așteptăm de la mase și adevărului că apărarea secretelor de stat este o îndatorire a tuturor cetățenilor români. Oamenii muncii trebuie să simtă grija organelor de securitate, să ne știe alături chiar și în varianta nedorită că unii dintre ei au greșit.

2. Fondul și forma expunerilor în fața unor colective de oameni ai muncii; unele probleme organizatorice

● În primul rînd — așa cum rezultă și din materialele-cadru — oamenii muncii trebuie puși la curent cu anumite metode de culegere a informațiilor și de abordare a unor cetățeni români, în țară sau în străinătate, folosite de serviciile de spionaj, cu accent asupra celor cu care se pot întîlni mai frecvent (exploatare în orb, șantaj în scop de recrutare etc.). Dar este nevoie să li se explice cum se acționează, cum se încearcă a se stimula pâlăvrăgeala, orgoliul, neglijența în discuții sau nemulțumirile posesorului de informații, cum, prin favoruri succesive

și cadouri „inofensive”, un cetățean român — căruia încă nu i s-a cerut nici un contraserviciu — este treptat pus în dependență față de străinul care l-a luat în atenție și poate ajunge la situația când, după atâtea avantaje, este greu să-i refuze acestuia „mici” solicitări de date sau alte facilități care se traduc prin dezavantaje (uneori, inițial nesensibile) pentru partea română.

● Într-o expunere de pregătire contrainformativă este necesar să se manifeste mult realism. În fond, relațiile cu străinii și deplasările în exterior au la bază necesități politice, economice sau de altă natură și sînt, practic, inevitabile. Ele constituie totodată posibilități de acțiune ale serviciilor de informații, însă nu toți străinii sînt angrenați în astfel de activități. A anatemiza categorii întregi de străini sau a prezenta străinătatea ca fiind plină de capcane la tot pasul este nu numai nerealist, ci și puțin credibil. Modalitățile de acțiune ale serviciilor de informații trebuie prezentate ca eventualități — uneori foarte probabile — și nu ca situații inevitabile; de altfel, nici chiar faptul că un cetățean român a intrat în atenția unui cadru de spionaj sau a sesizat acțiuni ale acestuia nu trebuie prezentat întotdeauna ca un eveniment de gravitate excepțională. Într-o lume în care activitățile de informații iau amploare și se proliferază rapid, aceste situații devin tot mai frecvente și din ce în ce mai „normale”, iar rolul nostru este de a-i pregăti pe oameni și pentru astfel de situații; ei trebuie convinși că este în interesul lor și al statului român ca în asemenea situații să informeze, să respecte cu strictețe prevederile legale și indicațiile primite.

● Pe aceeași linie a prezentării realiste a anumitor situații se impune și gradarea aprecierilor în funcție de gravitatea unor eventuale încălcări. Trebuie combătută orice fel de încălcare, dar ar fi nerealist să se prezinte primirea de către un fumător a unui pachet de țigări ca un pas iremediabil spre trădare; desigur, trebuie explicat că întotdeauna se începe de la lucruri mici, însă prezentarea exagerată nu ne aduce servicii.

● Aceste expuneri sînt un prilej de prelucrare a unor prevederi ale actelor normative referitoare la apărarea secretului de stat și stabilirea relațiilor cu străinii; considerăm însă că nu este cazul să se intre în detalii tehnice sau să ne propunem a explica legea de la cap la cap, fiind suficiente unele precizări de principiu cu accent asupra prevederilor esențiale sau care în aplicare au generat neclarități (unele probleme specifice unor compartimente ori neclare pentru anumite persoane pot fi lămurite la sfîrșitul expunerii, la punctul „Întrebări”). Trebuie spus clar ce permite și ce interzice legea, dar unele prevederi trebuie explicate și exemplificate, pentru ca auditoriul să înțeleagă bine care este rațiunea interdicțiilor, că acestea sînt inclusiv în interesul său și că neraportarea lor poate duce la multiple complicații, cu repercusiuni asupra persoanei, carierei și chiar a familiei, în cazuri deosebite.

● În ceea ce privește indicațiile care nu sînt cuprinse în lege, este bine ca acestea să fie formulate ca recomandări (deși ele în realitate pot fi interdicții); în funcție de situații, se pot explica motivele acestora și consecințele posibile ale nerespectării lor.

● O atenție deosebită trebuie acordată modului cum ne adresăm auditoriului. Prin natura atribuțiilor, ofițerul de securitate deține informații despre diverse încălcări ale legii, comise de unele persoane din formații în care are loc prelucrarea contrainformativă. Acest lucru însă obiectivul în care are loc prelucrarea contrainformativă. Acest lucru însă nu-l îndreptățește să formuleze reproșuri generale de genul: „Știm noi că nici în întreprinderea dumneavoastră nu se prea respectă legea...” etc. Dacă există cazuri concrete de încălcări mai serioase — și aprobarea să fie prelucrate — acesta este un prilej bun pentru a trage concluzii din ele; în caz contrar, trebuie precizat că există „unele cazuri” de abateri (dacă există), menționindu-se că ele nu caracterizează majoritatea personalului și atrăgîndu-se cu severitate atenția asupra urmărilor posibile. Indiferent de formula folosită, este totalmente contraindicat să se facă afirmații insinuante menite să vizeze o masă de oameni din care majorității nu i se pot reproșa încălcări; acest lucru ar jigni și ar dăuna legăturii organelor de securitate cu masele, avînd repercusiuni directe asupra muncii noastre.

O atenție specială trebuie acordată menajării unor susceptibilități naționale (mai ales cînd în sală se găsesc persoane de naționalitate evrei, germani etc.). Nu trebuie înfierată națiunea ca atare, ci serviciul de informații care exploatează astfel de situații.

● Uneori forma poate influența mai mult decît ne imaginăm. Iată doar cîteva aspecte: în primul rînd, se pune problema dacă cel ce expune citește sau vorbește liber. Practica a dovedit că în privința aderenței și puterii de convingere a auditoriului cîștigă cel ce vorbește liber, dar acest lucru este mai dificil, presupune mai multă experiență de a vorbi în public și conține riscul ca textul comunicării să „alunece” spre probleme sau un mod de abordare care să nu corespundă total intenției inițiale. Considerăm că este bine ca în baza unui text aprobat, cel ce expune să alterneze citirea unor pasaje (mai ales cele în care precizia textului este esențială, cum ar fi, de exemplu, o prevedere de act normativ) cu explicarea altora; pentru aceasta este însă stringent necesar ca vorbitorul să stăpînească ireproșabil problematica — inclusiv implicațiile unor aspecte — și să poată răspunde la eventuale întrebări care rezultă din expunere.

● O altă problemă de formă se referă la terminologia folosită. Cînd ne aflăm în fața unui auditoriu compus, de exemplu, în majoritate din oameni de formație tehnică, este bine să evităm explicații care abundă în terminologie juridică; de asemenea, termeni specifici muncii noastre ca „exploatare în orb”, „observare directă” — deși necesari ca noțiuni pentru explicarea metodelor folosite de serviciile de spionaj — trebuie pe cît posibil evitați sau explicați.

● Cînd se fixează o astfel de prelucrare este bine ca ea să fie unul din subiectele principale ale ședinței (sau chiar singurul), nu să figureze la „alte probleme”, pentru că va fi tratată ca atare. De asemenea,

este bine ca ea să nu fie fixată spre sfârșitul programului, cind oamenii sint prea obosiți sau unii abia așteaptă să plece, de pildă, la meci (chiar aparent nesemnificativ, acest amănunt poate fi cauza nereușitei unei astfel de activități).

Desigur, aspecte sint multiple, iar situații particulare și mai multe, ceea ce face ca activitățile de pregătire contrainformativă să difere una de alta, deși în principiu se aseamănă. Noi ne-am oprit numai asupra citorva dintre aceste aspecte, sperind ca prin opiniile formulate să contribuim la clarificarea unor probleme și să determinăm o analiză atentă a modului cum se organizează orice astfel de activitate, pentru a-i asigura succesul deplin.

Colonel Ștefan ALEXANDRU
Maior Nicolae CALUGĂRIȚA

...FILMELE PE PROFILUL APĂRĂRII SECRETULUI DE STAT INTENS SOLICITATE!

M I C R O I N T E R V I U

Executind ordinele conducerii ministerului nostru cu privire la realizarea unor filme care să-i edifice pe oamenii muncii asupra modului în care trebuie să se comporte în relațiile cu străinii, cit și cu privire la importanța respectării înlocmai a legii 23/1971, ne-am adresat tovarășului colonel Ștefan Alexandru, șeful U.M. nr. 0625/C.P. cu rugămintea de a aprecia utilitatea acestor filme și în același timp de a-și exprima opiniile referitoare la viitoarele pelicule ce se vor realiza pe această temă.

— Vreau să remarc de la bun început că filmele realizate pentru public de Serviciul editorial și cinematografic al ministerului se bucură de o largă audiență în colectivele de oameni ai muncii și sint urmărite cu un interes din ce în ce mai mare. Tot mai des, în ultima vreme, factorii de răspundere din întreprinderi, instituții, centrale industriale, din institute de cercetări, din unități ale comerțului exterior au solicitat ofițerilor noștri prezentarea de noi filme în cadrul acțiunilor de pregătire contrainformativă și al prelucrărilor periodice organizate pe tema apărării secretului de stat.

— Cum vă explicați acest interes sporit?

— Filmul este un mijloc modern de transmitere a ideilor și de cele mai multe ori este mai convingător decît orice fel de prelucrare. În altă ordine de idei, filmele noastre — realizate pe acest profil — au un conținut foarte bogat. Ca unul dintre cadrele care au urmărit îndeaproape realizarea scenariilor literare știu foarte bine ce doză ridicată de idei, ce încărcătură educațională s-a introdus în fiecare.

— Apreciați suficientă realizarea anuală a două asemenea filme?

Desigur, este un număr foarte redus pentru importanța pe care o prezintă problema apărării secretului de stat, a prevenirii racolărilor de către serviciile de spionaj, a apărării deținătorilor de secrete, dar este totuși ceva...

— Ce considerați de valoare în filmele noastre?

— Adevărul pe care ele îl redau. Lupta ideilor celor din aparatul informativ-operativ că neînsemnatul pachet de țigări „Kent” poate conduce mai tirziu la implicații serioase.

— Dar filmul, stimate tovarășe colonel, trebuie să aibă momente de suspens, spectatorul dorește căderi de rețele, urmărituri spectaculoase...

— Ați lucrat atîta ani în unitatea noastră, așa că să lăsăm deoparte momentele dramatice așa cum și le închipuie unii scriitori de aventuri.

M
I
C
R
O
I
N
T
E
R
V
I
U
Dar, să revenim la problema suspensului. Am văzut ultimele filme realizate de Serviciul editorial și cinematografic, „Surpriza domnului Bruck” și „Poliță în alb”...

— Și?

— Mi-au plăcut, așadar se poate...

— Ce nu vă satisface încă în peliculele noastre?

— Încă nu s-a realizat, este o părere și deci poate fi vorba de „gust” personal, o tipologie fidelă a ofițerului de securitate. Nu neg pașii însemnați pe care i-ați făcut; între filmele de acum trei ani și cele realizate în 1979, este o diferență pozitivă apreciabilă. Dar personajul, ofițerul de securitate este un personaj pe care-l urmărim pe ecran cu înfrigurare, el ne reprezintă în fața oamenilor și de aceea eu vă propun maximă exigență pentru aceste roluri.

Cum credeți că ar trebui să continuăm?

— După părerea mea trebuie continuat și dezvoltat ceea ce s-a făcut bine până acum. Filmele pe care le veți realiza să aibă un conținut ridicat de idei, să servească scopul principal al activității noastre: prevenirea oricăror acțiuni ostile îndreptate împotriva României socialiste.

— Puteți da unele exemple de unități care au folosit cu succes filmele în pregătirea contrainformativă a populației?

— Desigur. Inspectoratul municipiului București a folosit cu mult succes filmele realizate pe acest profil; la Întreprinderea de transporturi auto — București s-au organizat vizionări la care au participat circa 3.500 de persoane, la Institutul de proiectări energetice și Institutul de cercetări și proiectări mecanice — București, peste 1200 de oameni ai muncii, la Institutul de inginerie tehnologică, 700 de oameni ai muncii. Și alte unități au folosit filmele cu maximă eficiență. Mă refer la Direcția a IV-a, la Direcția a III-a, la inspectoratele județene Dolj, Brăila, Neamț, Olt, Arad și bineînțeles U.M. 0625/C.P. Cu toate acestea, sînt de părere că se impune ca unitățile să solicite și să folosească mult mai intens filmele ce au drept tematică apărarea secretului de stat.

— Puteți exemplifica concret cum au fost apreciate?

— Cred că este edificatoare adresa Comitetului de partid al Inspectoratului județean Arad prin care ne-a transmis în scris părerea sa despre filmul „Unde ce nu prind... pește!” și în care se arată că „...are un conținut instructiv-educativ, este util și de efect pentru toți cei cu muncă de răspundere în unități socialiste, dînd posibilitatea celor pre-dispuși la abateri să reflecteze și să se corecteze pînă cînd nu este prea tîrziu”.

— Totuși, în cursul anului 1979, trei inspectorate județene ale Ministerului de Interne (Covasna, Harghita, Sălaj) nu au solicitat nici un film pe profilul pregătirii contrainformative. Cum vă explicați aceasta?

— Nu cred că poate exista vreo explicație... Ar fi bine să fie întrebați și cei în cauză!...

Microinterviul a fost realizat de
Maior Constantin VOIVOZEANU

Sub titlul de mai sus, revista americană „NEWSWEEK” a făcut o scurtă caracterizare a Serviciului secret israelian, lăsînd să transpară și câteva detalii ale activității sale.

Astfel, revista precizează că MOSSAD — Serviciul secret israelian — este apreciat ca unul dintre cele mai abile servicii de acest fel din lume. În activitatea sa, de-a lungul timpului, organizația a încercat și a reușit să nu-și facă prea multă publicitate.



după cucerirea independenței Israelului. Astăzi, după cum remarcă revista „NEWSWEEK”, misiunea principală a acestei organizații este să spioneze în lumea arabă, dar în același timp ea culege informații și în S.U.A., acțiune pe care „reușește s-o desfășoare cu bune rezultate”. Se menționează că Serviciul secret israelian a reușit să facă penetrări în întregul guvern al S.U.A.

Cu ajutorul evreilor americani — din interiorul și din afara guvernului — MOSSAD-ul a căutat să sporească ajutorul S.U.A. către Israel și a încercat să obțină orice infor-

NEWSWEEK : Spioni israelieni în S. U. A.

În prezent MOSSAD-ul este condus de generalul-maior YITHAK HOFI și dispune de circa o mie de agenți răspinși în întreaga lume. Se apreciază că numărul de agenți este destul de mic comparativ cu al altor servicii secrete, dar că activitatea lor este foarte eficientă, deoarece — așa cum declara un ofițer din C.I.A. — „cînd este vorba de supraviețuire, mințile se concentrează la maximum”.

Deși își află originea încă înainte de 1948, MOSSAD s-a afirmat numai

mație tehnică pe care americanii nu erau dispuși să o furnizeze. Deși — se remarcă în articol — Israelul pare să nu folosească informațiile obținute împotriva S.U.A., oficialitățile C.I.A. cred că „operațiunile MOSSAD-ului în S.U.A. reprezintă o amenințare la adresa S.U.A.”. În referire la această ultimă problemă se afirmă că datele pe care alte puteri nu le pot obține din S.U.A., le pot lua de la israelieni.

S.U.A. tolerează operațiunile secrete israeliene pe teritoriul său fiindcă nu vor să intre în conflict cu

comunitatea evreiască americană, dar — mai ales — pentru contactele pe care MOSSAD-ul le are cu evreii din Uniunea Sovietică și Europa răsăriteană și care reprezintă bogate surse de informații pentru C.I.A. S.U.A. răsplătesc asemenea servicii

ale MOSSAD-ului cu sume mari de bani, acțiuni în referire la care un fost ofițer al C.I.A. afirmă că „agenția menține un fond special din care le plătim milioane de dolari”.

Traducere și adaptare
Anca-Lidia MILCOMETE



... Bugetul anual al C.I.A. este secret pentru opinia publică americană? Potrivit unor dezvăluiri ale presei americane, acesta se ridică la suma de peste un miliard de dolari. Din unele știri apărute în diverse organe de presă ale S.U.A. rezultă că celelalte departamente secrete americane ce îndeplinesc sarcini informative cheltuiesc peste șase miliarde de dolari.

... În anul financiar 1979, Congresul S.U.A. a alocat pentru posturile de radio autointitulate „Europa liberă” și „Libertatea” suma de 88 milioane dolari? La aceasta s-a adăugat și suma de 10 milioane de dolari necesară pentru „mijloace suplimentare de modernizare și stimulare a activității de informare”.

Știri traduse și prelucrate de
Lt. col. Vasile UDUP



Forme, metode, mijloace de acțiune folosite și categorii de informații căutate de serviciile de spionaj și cercurile reacționare din străinătate în activitatea ostilă desfășurată împotriva Republicii Socialiste România

Apărută cu sprijinul Serviciului editorial și cinematografic, lucrarea răspunde, prin conținutul său, cerințelor de instruire teoretică și practică a lucrătorilor de securitate în domeniul muncii de contraspionaj.

Reținem din cuprinsul lucrării aspecte de o deosebită importanță, cum sînt:

— Elemente ale situației internaționale actuale și rolul serviciilor secrete în arsenalul politicii imperialiste: extinderea activității unor servicii de informații; manifestarea unei tendințe de cooperare organizată și chiar de integrare a unor acțiuni de spionaj și contraspionaj; sporirea aportului mijloacelor științifice și tehnice în culegerea și prelucrarea informațiilor; creșterea rolului serviciilor de informații în realizarea acțiunilor de politică externă ale statelor.

— Principalele categorii de informații căutate de serviciile de spionaj străine: politico-sociale, economice și tehnico-științifice; militar-strategice; informații biografice și date de studiu; date despre Ministerul de Interne.

— Metode, mijloace și acoperiri folosite de serviciile de spionaj în activitatea îndreptată împotriva țării noastre: agentura; mijloacele tehnice; observarea directă; exploatarea informativă; exploatarea și chestionarea unor cetățeni români sau foști cetățeni români în străinătate; „cercetarea științifică” în scop de spionaj.

— Sarcinile ce revin organelor de securitate pentru cunoașterea și contracararea formelor și metodelor de acțiune ale serviciilor de informații: asigurarea unei înalte pregătiri politico-ideologice și profesionale a aparatului de securitate; organizarea riguroasă a activității de căutare a informațiilor de contraspionaj și lucrarea activă, calificată a acțiunilor de urmărire informativă pe această linie; folosirea cu eficiență a rețelei informative și a celorlalte mijloace ale muncii de securitate; asigurarea respectării stricte a prevederilor legale privind apărarea secretului de stat și stabilirea relațiilor cu străinii; cooperarea între organele de securitate, constat și stabilirea relațiilor cu străinii; cooperarea între organele de securitate, lucrarea cu masele de oameni ai muncii și cu conducerea unor organizații socialiste.

Elaborată de un colectiv din cadrul unității de profil, lucrarea contribuie la o mai adîncă înțelegere a problemelor de contraspionaj, în vederea obținerii unei noi calități în acțiunile de prevenire și combatere a activităților ostile îndreptate împotriva țării noastre.

Lt. col. Enache PASCALE

comunitatea evreiască americană, dar — mai ales — pentru contactele pe care MOSSAD-ul le are cu evreii din Uniunea Sovietică și Europa răsăriteană și care reprezintă bogate surse de informații pentru C.I.A. S.U.A. răsplătesc asemenea servicii

ale MOSSAD-ului cu sume mari de bani, acțiuni în referire la care un fost ofițer al C.I.A. afirmă că „agenția menține un fond special din care le plătim milioane de dolari“.

Traducere și adaptare
Anca-Lidia MÎLCOMETE



... Bugetul anual al C.I.A. este secret pentru opinia publică americană? Potrivit unor dezvăluiri ale presei americane, acesta se ridică la suma de peste un miliard de dolari. Din unele știri apărute în diverse organe de presă ale S.U.A. rezultă că celelalte departamente secrete americane ce îndeplinesc sarcini informative cheltuiesc peste șase miliarde de dolari.

... În anul financiar 1979, Congresul S.U.A. a alocat pentru posturile de radio autointitulate „Europa liberă“ și „Libertatea“ suma de 88 milioane dolari? La aceasta s-a adăugat și suma de 10 milioane de dolari necesară pentru „mijloace suplimentare de modernizare și stimulare a activității de informare“.

Știri traduse și prelucrate de
Lt. col. Vasile UDUP



Forme, metode, mijloace de acțiune folosite și categorii de informații căutate de serviciile de spionaj și cercurile reacționare din străinătate în activitatea ostilă desfășurată împotriva Republicii Socialiste România

Apărută cu sprijinul Serviciului editorial și cinematografic, lucrarea răspunde, prin conținutul său, cerințelor de instruire teoretică și practică a lucrătorilor de securitate în domeniul muncii de contraspionaj.

Reținem din cuprinsul lucrării aspecte de o deosebită importanță, cum sînt: — Elemente ale situației internaționale actuale și rolul serviciilor secrete în arsenalul politicii imperialiste: extinderea activității unor servicii de informații; manifestarea unei tendințe de cooperare organizată și chiar de integrare a unor acțiuni de spionaj și contraspionaj; sporirea aportului mijloacelor științifice și tehnice în culegerea și prelucrarea informațiilor; creșterea rolului serviciilor de informații în realizarea acțiunilor de politică externă ale statelor.

— Principalele categorii de informații căutate de serviciile de spionaj străine: politico-sociale, economice și tehnico-științifice; militar-strategice; informații biografice și date de studiu; date despre Ministerul de Interne.

— Metode, mijloace și acoperiri folosite de serviciile de spionaj în activitatea îndreptată împotriva țării noastre: agentura; mijloacele tehnice; observarea directă; exploatarea informativă; exploatarea și chestionarea unor cetățeni români sau foști cetățeni români în străinătate; „cercetarea științifică“ în scop de spionaj.

— Sarcinile ce revin organelor de securitate pentru cunoașterea și contracararea formelor și metodelor de acțiune ale serviciilor de informații: asigurarea unei înalte pregătiri politico-ideologice și profesionale a aparatului de securitate; organizarea riguroasă a activității de căutare a informațiilor de contraspionaj și lucrarea activă, calificată a acțiunilor de urmărire informativă pe această linie; folosirea cu eficiență a rețelei informative și a celorlalte mijloace ale muncii de securitate; asigurarea respectării stricte a prevederilor legale privind apărarea secretului de stat și stabilirea relațiilor cu străinii; cooperarea între organele de securitate, lucrarea cu masele de oameni ai muncii și cu conducerea unor organizații socialiste.

Elaborată de un colectiv din cadrul unității de profil, lucrarea contribuie la o mai adîncă înțelegere a problemelor de contraspionaj, în vederea obținerii unei noi calități în acțiunile de prevenire și combatere a activităților ostile îndreptate împotriva țării noastre.

Lt. col. Enache PASCALE

BIBLIOGRAFIE

LA TEMELE PENTRU PREGĂTIREA DE SPECIALITATE A CADRELOR DIN ORGANELE DE SECURITATE

(CONVOCARIA I/1980)

A. Teme comune pentru toate cadrele

Tema: Îndatoririle și modul de acțiune ale organelor de securitate pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor ce le revin din documentele Congresului al XII-lea al P.C.R., pentru creșterea calității și eficacității întregii lor activități.

— Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. — 1979.

— Rezoluția Congresului al XII-lea al P.C.R. și Programele-directivă adoptate de congres.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului pentru realizarea sarcinilor ce revin unităților, adoptat în urma ședinței cu activul de partid și de comandă din 8 octombrie 1979, difuzat cu nr. D/0012061 din 16.10.1979.

Se mai pot consulta:

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 4/1979, pag. 7—17; nr. 1/1980, articolul editorial și celelalte materiale pe profil publicate în acest număr.

Tema: Modalități practice de realizare și căi de creștere a eficacității acțiunilor de pregătire contrainformativă a anumitor categorii de persoane.

— Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. pol. — 1975.

— Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. politică — 1979, pag. 64—65; Cuvintare la Congresul al II-lea al Frontului Democratiei și Unității Socialiste, ziarul „Scinteia” din 18 ianuarie 1980; Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate (Buletinul intern „Securitatea” nr. 4/1978, pag. 3).

— Documente ale P.C.R. privind locul, rolul și sarcinile Ministerului de Interne, broșură editată de Serviciul editorial, 1976, pag. 46—52.

— Legea nr. 23/1971.

— Decretul nr. 121/3 aprilie 1978, privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, capitolul II, pct. I, lit. a-m; Decretul nr. 468/1971, publicat în Bul. of. nr. 165/1971.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 16.10.1979.

Se mai pot consulta:

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 1/1979, pag. 10—17; nr. 4/1979, pag. 40—46; nr. 1/1980, problematica pe profil publicată în acest număr.

B. Teme specifice

Informații interne

Tema: Creșterea calității muncii informativ-operative pentru prevenirea, depistarea și neutralizarea acțiunilor cu caracter lăscist, naționalist-iredentist și de propagandă împotriva statului nostru — obiectiv important al muncii de securitate în etapa actuală. Direcții prioritare de acțiune în acest scop.

— Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. pol. — 1975, pag. 153—156, 158.

Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. — 1979, pag. 6—7, 64—65, 84—89, 90—94; Expunere la Ședința activului central de partid și de stat — 3 august 1978, Ed. pol. pag. 44—54; Cuvintare la întâlnirea cu reprezentanții ai armatei și ai Ministerului de Interne — 28 noiembrie 1978, Ed. pol. — 1978, pag. 41—46; Cuvintare la Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. — 5—7 septembrie 1979, Ed. pol. — 1979, pag. 47—58.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului difuzat în unități cu nr. D/0012.061 din 16.10.1979.

— Alte materiale: Notă privind măsuri ce trebuie luate pentru creșterea eficienței activității de depistare și contracarare a acțiunilor naționalist-iredentiste puse la cale pe teritoriul țării noastre, difuzată la Inspectoratele județene de Direcția secretariat-juridică cu nr. 0095049 din 15 iunie 1978; notă cu concluzii referitoare la activitatea de depistare a acțiunilor dușmănoase desfășurate sub acoperire religioasă, difuzată de Direcția secretariat-juridică cu nr. 0095057 din 10 iulie 1978; notă cu concluzii privind preocupările emigrației legionare difuzată la Inspectoratele județene de Direcția I cu nr. 0066542 din 7 septembrie 1979; notă cu concluzii privind activitatea desfășurată de asociațiile sașilor din R. F. Germania difuzată de Serviciul independent secretariat juridic — organizare mobilizare al Departamentului securității statului cu nr. 0017027 din 11 ianuarie 1980.

Se mai pot consulta:

— Documentare și note pe profil difuzate la unități de Direcția I.

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 1/1979, pag. 54—59; nr. 2/1979, pag. 61—66; nr. 3/1979, pag. 55—57; nr. 4/1979, pag. 7—17; nr. 1/1980, materialul referitor la această temă.

— Gazeta „În slujba Patriei”, nr. 50 (1563) din 10 decembrie 1979, consultația la tema a II-a de etică profesională.

Tema: Cerințe actuale ale muncii informativ-operative în zonele de frontieră, în obiective, locuri și medii, în vederea sporirii eficacității activității de prevenire a acțiunilor de trecere frauduloasă a frontierei și de rămnere ilegală în străinătate a unor cetățeni români.

— Nicolae Ceaușescu: Cuvintare la Consfătuirea cu activul de bază al Ministerului Afacerilor Interne, 18 iulie 1967, în „România pe drumul desăvârșirii construcției socialiste”, Ed. pol. — 1968, vol. 2, pag. 397—411; Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate, publicat în Buletinul intern „Securitatea” nr. 4/1978.

— Codul penal al R. S. România, art. 17—30; art. 245; art. 253.

— Legea nr. 6/1973 (Buletinul oficial nr. 49 din 6 aprilie 1973).

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 16.10.1979.

Se mai pot consulta :

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 4/1979, pag. 7—17; nr. 2/1979, pag. 5—11; nr. 1/1980, documentarul pe profil publicat.

Contrainformații în sectoarele economice

Tema: *Modalități practice de acțiune pentru adaptarea metodelor și mijloacelor de muncă la mutațiile produse în situația operativă, în vederea creșterii calității și eficacității activității de apărare a economiei naționale împotriva oricăror acte de sabotaj, subminare sau diversiune.*

— Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. — 1979, pag. 4—56; Cuvintare la consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. privind perfecționarea activității economico-sociale, 5—7 septembrie 1979, broșură, Ed. pol. — 1979, pag. 5—19.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000700/1975 și 000875/1976.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 16.10.1979.

Se mai pot consulta :

— Broșura: „Probleme ale activității de contrainformații în sectoarele economice”, Serviciul editorial și cinematografic, 1977.

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 4/1979, pag. 7—17, 40—46; nr. 3/1979, pag. 58—60; nr. 2/1979, pag. 25—31; nr. 1/1979, pag. 32—38.

Contraspionaj

Tema: *Sarcinile organelor de contraspionaj privind munca în rândul străinilor, în conformitate cu Ordinul nr. 00120/1979; aspecte practice care apar în aplicarea acestui ordin.*

— Nicolae Ceaușescu: Expunere la Ședința activului central de partid și de stat din 3 august 1978, broșură, Ed. pol. — 1978, pag. 42; Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. — 1979, pag. 64—65.

— Ordinul ministrului de interne nr. 00120/1979.

Se mai pot consulta :

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 4/1979, pag. 7—17; nr. 2/1979, pag. 12—17.

Tema: *Punctarea, studierea, contactarea, recrutarea de cetățeni străini; loloșirea rețelei informative din această categorie de persoane.*

— Ordinul ministrului de interne nr. 00120/1979.

— Materialele documentare pe profil, trimise de Direcția a III-a.

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 2/1979, pag. 32—36; nr. 4/1979, pag. 7—17; nr. 1/1980, problematica pe profil publicată.

Comerț-protocol

Tema: *Măsuri informativ-operative și alte modalități concrete de prevenire a strîngerii de informații, a încălcărilor prevederilor privind stabilirea de relații cu străinii și a altor prejudicii, în sfera relațiilor de comerț exterior și în obiectivele date în competență.*

— Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. — 1979, pag. 48—50.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 16.10.1979.

Se mai pot consulta :

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 2/1979, pag. 37—42; nr. 4/1979, pag. 7—17; nr. 1/1980, cazurile publicate pe acest profil de muncă.

Pe teme ale muncii de apărare a secretului de stat

Tema: *Unele particularități privind activitatea de apărare a secretului de stat în domeniul cercetării științifice.*

— Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. — 1979, pag. 43—46.

— Programul-directivă de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și de introducere a progresului tehnic în perioada 1981—1990 și direcțiile principale până în anul 2000.

— Legea nr. 23/1971, privind apărarea secretului de stat.

— Legea nr. 62/1974, privind invențiile și inovațiile.

— H.C.M. nr. 18 și 19/1972.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 16.10.1979.

— Documentar difuzat de U.M. 0625/C.P. cu nr. S/396.647/1978.

Se mai pot consulta :

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 3/1979, pag. 28—32; nr. 4/1979, pag. 7—17; nr. 1/1980, planul de dezbatere pe acest profil.

— I. Mocanu: Însemnări despre spionajul tehnico-economic, Editura militară, 1975, pag. 88—138.

Antiterorism

Tema: *Tendențe actuale ale evoluției terorismului internațional. Necesitatea și modalitățile de adaptare a luptei antiteroriste a organelor de securitate în raport cu aceste tendințe.*

— Nicolae Ceaușescu: Cuvintare la Ședința activului central de partid și de stat, 3 august 1978, Ed. pol. — 1978, pag. 47.

— Ordinul comandantului suprem al Forțelor armate nr. H-003785 din 11.08.1978 și Instrucțiunile nr. M-36/1978.

— H.C.M. nr. 1282/1973 privind stabilirea unor măsuri referitoare la paza, apărarea și securitatea aeroporturilor și aeronavelor.

— Ordinul ministrului de interne nr. 001370/1978 privind perfecționarea activității de prevenire, descoperire, neutralizare și lichidare a acțiunilor teroriste pe teritoriul R. S. România.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 16.10.1979.

Se mai pot consulta :

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 1/1979, pag. 47—53; nr. 2/1979, pag. 43—48; nr. 3/1979, pag. 33—47; nr. 4/1979, pag. 7—17, 27—31; nr. 1/1980, documentarul pe profil publicat.

— Lucrarea „Considerații privind reprimarea terorismului internațional”, Serviciul editorial și cinematografic, 1979.

Contrainformații militare

Tema: *Forme, metode și mijloace eficiente folosite în prevenirea scurgerii de informații cu caracter militar și protejarea purtătorilor de secrete, a specialiștilor și cadrelor de valoare față de acțiunile ostile inițiate de serviciile de spionaj și organizațiile ostile din străinătate.*

— Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. — 1979, pag. 64—65, 68—79; Cuvîntare la Congresul al II-lea al Frontului Democrației și Unității Socialiste, ziarul „Scinteia” din 18 ianuarie 1980; Cuvîntare la Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. din 5—7 septembrie 1979, Ed. pol. — 1979, pag. 17—18, 20—32, 36—44, 48—60; Expunere la Ședința activului central de partid și de stat din 3 august 1978, Ed. pol. — 1978, pag. 37—42, 44—54; Cuvîntare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, Ed. pol. — 1976; Cuvîntare la ședința activului de bază de comandă și de partid din armată, 16 septembrie 1978, Ed. pol. — 1978, pag. 8—15.

— Legea nr. 23/1971, privind apărarea secretului de stat.

— H.C.M. nr. 19/1972.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000700/1975 și 000875/1976.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului difuzat la unități cu nr. D/0012061 din 16.10.1979.

Se mai pot consulta :

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 1/1979, pag. 18—23; nr. 4/1979, pag. 7—17.

Tema: Manifestări și acțiuni ostile destășurate de unele elemente sub acoperirea activității religioase. Măsurile ce trebuie întreprinse de organele de contra-informații militare pentru prevenirea unor asemenea acte în rîndul personalului unităților militare.

— Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. din 5—7 septembrie 1979, Ed. pol. — 1979, pag. 46—58; Cuvîntare la Congresul Frontului Democrației și Unității Socialiste, ziarul „Scinteia” din 18 ianuarie 1980; Expunere la Ședința activului central de partid și de stat din 3 august 1978, Ed. pol. — 1978, pag. 44—59.

— Ordinul ministrului de interne nr. 000875/1976.

Se mai pot consulta :

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 2/1979, pag. 61—66; nr. 4/1979, pag. 7—17.

Cercetări penale

Tema: Măsurile ce se impun pentru cercetarea și documentarea cazurilor de expediere în străinătate a unor mărfuri necorespunzătoare.

— Nicolae Ceaușescu: Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R., Ed. pol. — 1979, pag. 48—50.

— Legea nr. 1/1971 cu privire la activitatea de comerț exterior, de cooperare economică și tehnico-științifică a R. S. România (Buletinul oficial nr. 33/17.03.1971), modificată prin Decretul nr. 372 publicat în Buletinul oficial nr. 127 din 20 octombrie 1971; Legea nr. 7/1977 privind calitatea produselor și serviciilor (Buletinul oficial nr. 63/9 iulie 1977); Legea nr. 3/1979 pentru modificarea și completarea Legii contractelor economice nr. 71/1969 (Buletinul oficial nr. 60/14 iulie 1979).

— Decretul nr. 407/1977, privind stabilirea unor răspunderi în activitatea de comerț exterior și cooperare economică internațională (Buletinul oficial nr. 120/18 noiembrie 1977).

Se mai pot consulta :

— Buletinul intern „Securitatea” nr. 1/1980, consultația pe profil publicată în acest număr.

— Alexandru Puiu: Conducerea și tehnica comerțului exterior, Editura didactică și pedagogică, capitolul VIII.

— Lucrări editate de Revista economică: Vinzarea comercială internațională (1974) de Al. Deteșan și Gh. Tigăeru, cap. V, VII și VIII; Dreptul comerțului internațional (1976) de Al. Deteșan și alții, cap. VI, pct. 1; Răspunderea în comerțul internațional (1978) de Al. Deteșan și alții, capit. IV; Calitatea — reglementări interne și internaționale (1979), cap. II și VII.